kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi merkez yayın organı

Yıl: 3 Sayı: 9 (53) 1 Kasım 1978 Çarşamba 500 krş.

ÜYE KAZANMA KAMPANYASINDA HEDEFLER

BÜTÜN İL ÖRGÜTLERİ,
BÜTÜN İLÇE ÖRGÜTLERİ,
BÜTÜN ÇALIŞMA EKİPLERİ,
BÜTÜN ÜYE VE ADAY ÜYELER,
KONULAN HEDEFLERE ULAŞMAK,
HEDEFLERİ AŞMAK İÇİN İLERİ...

İSTANBUL
ANKARA
İZMİR

1 EKİM 1978'DEKİ ÜYE VE ADAY ÜYE TOPLAMININ EN AZ ÜÇTE İKİSİ KADAR YENİ ÜYE

ADANA
ADIYAMAN
ANTALYA
ÇANAKKALE
DİYARBAKIR
GİRESUN
KAYSERİ
MALATYA
ORDU
VAN

1 EKİM 1978'DEKİ ÜYE VE ADAY ÜYE TOPLAMI KADAR YENİ ÜYE

AMASYA
BİLECİK
BURSA
ÇORUM
DENİZLİ
ESKİŞEHİR
GAZİANTEP
HATAY
İÇEL
KOCAELİ
KÜTAHYA
MANİSA
MUĞLA
TEKİRDAĞ
UŞAK

1 EKİM 1978'DEKİ ÜYE VE ADAY ÜYE TOPLAMININ YARISI KADAR YENİ ÜYE

GENEL
MERKEZE BAĞLI
BÜTÜN İLÇELER

1 EKİM 1978'DEKİ ÜYE VE ADAY ÜYE TOPLAMI KADAR YENİ ÜYE

Yeni Örgütler Kuruluyor

Parti örgütünü yurt çapında yaymak üzere yürütülen örgütlenme çalışmaları sürdürülüyor. Son olarak Adıyaman ve Bilecik İl örgütleri kuruldu. Uşak il örgütü ise yeniden oluşturuldu. Bu il örgütlerinin dışında, Turhal, Bozöyük, Pazaryeri, Söğüt, Gölpazarı, Osmaneli ve Bilecik Merkez ilçe örgütleri kuruldu. Hazırlık çalışmaları tamamlanan diğer bazı il ve ilçe örgütlerinin kuruluşları ise önümüzdeki günlerde yapılacak.

Öte yandan Haziran 1979'da yapılabilecek bir erken seçimi de dikkate alarak en az 15 ilde bütün ilçelerinde örgütlü olma durumunu sağlayan çalışmalar tamamlandı. Tam teşekküllü il örgütlerimizin 15'inde bütün ilçelerinde kongreler yapıldı. Tam teşekküllü olan diğer il örgütlerindeki ilçe kongreleri ise yapılmaya devam ediyor.

GENEL BAŞKAN BEHİCE BORAN'IN KAPANIŞ KONUŞMASI :

İllerimize, Türkiye işçi sınıfı hareketini biraz daha ileri, biraz daha ileri götürmek azmiyle dönüyoruz.

Sevgili Partili arkadaşlarım,

Varlık Özmenek arkadaşımın o heyecanlı, o içtenlikli konuşmasından sonra konuşma sırasının bana gelmiş olmasını biraz talihsizlik addediyorum. Çünkü doğrusu buya konuşmamın yavan kaçmasından endişe ediyorum. Ama ne var ki Genel Sekreterimizin dediği gibi, adeta gelenek haline geldi bu toplantıları benim bir konuşmamla kapatmak. Sonra başka bir nokta daha var, dünden beri bu konuşmalarda belirtilen bazı noktalara değinmeyi, onları toparlamayı gerekli de gördüm.

PARTİDE YARATICILIK, PARTİ PRATİĞİNDE OLUR

Dünden bugüne kadar okunan raporları dinlerken ve dinledikten sonra ne düşündüm biliyor musunuz? Raporlar okundukça hep aklıma geldi. Okunduktan sonra da aklımda kaldı: yaratıcılık konusu. Herhalde farkındasınız, son zamanlarda bazı kişiler yaratıcılıktan söz eder oldular. Ve partide yaratıcılığın olmadığından yakındılar. Nedir yaratıcılık? Bu soruyu sormak ve yanıtlamak lâzım. Yaratıcılık hakkında yazı yazmakla yaratıcılık olur mu? Olmaz. Yazı yazıyorsanız, yazınızda yaratıcı bir takım şeyler söylemeniz, mesajlar vermeniz, değerlendirmeler yapmanız, sonuçlara varmanız gerekir. Yoksa masa başında oturup da yaratıcılığın gerekleri hakkında yazı yazmakla, yaratıcılık konusunda hiç bir şey elde edemezsiniz. Zaten yaratıcılığın yararlı, gerekli, hattâ zorunlu olduğu konusunda kimsenin bir şüphesi var mı? Kimse aksini söyler mi «hayır yaratıcılığa lüzum yok, mekanik çalışmak çok iyidir» diye? Böyle birşey yok zaten; yaratıcılık taraftarı olanlar evvelâ kendilerine bakmalılar, hani başkasına çuvaldızı batırmadan önce iğneyi kendimize batırmak misali ve evvelâ soruyu kendilerine sormalılar: «Ben ne yapıyorum yaratıcı olmak yolunda?»

Yaratıcılık işte dünden bugüne kadar olanlar, yaratıcılığın parti pratiğinde bir örneği, hepsi değil, ama bir örneği 58 rapor. (Bir de konuşma, 59) Ne üzerine? Partiye üye kazanma konusu üzerine.

Size burada bir itirafta bulunacağım. Bu toplantının gündemi yapıldığı zaman ve yeni üye kazanma konusunda teşkilâttan, hem sade illerden değil, yüzlerce ilçe de dahil olmak üzere, teşkilâttan rapor istendiği zaman, doğrusu içimde bir kuşku, bir soru belirdi. Üye kazanma konusunda, yöntemleri hakkında ne söylenebilir; nihayet çok sınırlı bir konu; diye düşündüm. Acaba raporlar gelecek mi teşkilâttan? Gelse de bunlar kısa ve hepsi hemen birbirinin aynı, -çünkü çok dar bir konu- birbirini tekrarlayan raporlar olmayacak mı, diye kendime sual sordum. Ve itiraf ederim, biraz kaygılandım. Ama sonra, işte yaratıcılık: 58 yazılı

MYK KARARI

Bilindiği üzere, Kurulumuzun 11.6.1978 gün ve 51/4 sayılı kararıyla, üye Y. Küçük'de kendini gösteren «sağ sapma olayının» «aynı zamanda bir disiplin konusu teşkil ettiği muhakkak bulunmakla birlikte» «önce politik ve ideolojik olarak çürütülüp mahkûm edilmesi» öngörülmüştü.

Bu karar gereğinin yerine getirilmesi sırasında gene Kurulumuzun 6.8.1978 gün ve 53/4 sayılı kararıyla adı geçen, «kesin çıkarma» istemiyle disiplin kuruluna sevkedilmişti.

Y. Küçük hakkında, ilgili Ankara İl Disiplin Kurulu'nun çoğunlukla verdiği «Parti'den kesin çıkarma» kararına karşı, kendisi tarafından itiraz edilmiş, itirazı inceleyen Merkez Disiplin Kurulu da 8.10.1978 günlü toplantısında İl Disiplin Kurulu'nun kararını oybirliğiyle onaylamıştır. Böylece, bu sağ sapma ile ilgili olarak Parti'nin organ ve kurullarında tüzüğün elverdiği bütün işlemler yapılmış ve tamamlanmış bulunmaktadır.

Kurulumuzun aldığı ilk karardan Merkez Disiplin Kurulu kararının ilgiliye tebliğine kadar geçen süre içinde, bu sağ sapma olayı Parti'nin organ, kurul ve toplantılarında görüşülüp tartışılırken -Çankaya ilçe kongremizde olduğu gibi- yer yer, tüzüğün bu organ, kurul ve tüm üyeler için çizdiği yetki ve görev sınırlarının aşıldığı da görülmüştür.

Olayın başlıbaşına taşıdığı ciddiyet dolayısıyla ve en kısa sürede bütün boyutlarıyla kavranıp değerlendirilebilmesi için anlayışla karşılanan, ancak bundan sonrası için bir örnek olarak ele alınamayacağı açık olan bu durum, Merkez Disiplin Kurulu'nun kararıyla son bulmuş ve kesin nokta konmuş bulunmaktadır.

Kuşkusuz, her türlü sapmayla ideolojik mücadele, Parti'nin ve partililerin birincil görevlerindendir ve bu görev yerine getirilmeye devam edilecektir. Ayrıca, hiç istenmemekle birlikte, benzeri bir olay ve durumun başka bir partilide kendini göstermesi veya Kurulumuzun 53/4 sayılı kararıyla hazırlanan sevk isteminde belirtildiği üzere, adı geçenin «Parti içinde kasıtlı olarak bir fraksiyon hareketi yaratmaya yönelik» çabalarını destekleyici davranışların açığa çıkması ve devamı halinde, bunların da bir disiplin konusu teşkil edeceği kuşkusuzdur.

Kurulumuz, yukardaki değerlendirmesinin, konuya ilişkin ilk kararında olduğu gibi, Parti organında yayınlanarak bütün üyelerin dikkatine sunulmasına, 29 Ekim 1978 günlü toplantısında 57/2 sayı ile ve oybirliğiyle karar vermiştir.

rapor, bir konuşma ve tekrarlanan noktalar en asgari sayıda, o da birkaç raporda aynı nokta tekrarlanıyor. Ve öyle kısacık raporlar da değil. Hepsi derli toplu, hepsi belirli bir uzunlukta baştan sona tutarlı, dağınık değil, çelişkili değil ve ne gözlemler yapmış bizim illerde, ilçelerde çalışan arkadaşlarımız. Ne noktalar saptamış bu arkadaş'arımız. Ve ne yöntemler ne çareler düşünmüşler ve öneriler halinde, getirmişler. Bütün bu arkadaşlar önünde, bütün sizler önünde, burada olmayan tüm partililer önünde ben ancak, Genel Başkanınız olarak saygıyla eğilirim.

Partide yaratıcılık, Parti pratiğinde olur, Partinin örgütlü, kollektif çalışmasında olur. Yazıda da teori pratik vardır. Yazıda yaratıcılık yapılacaksa, yazıda yaratıcı değerlendirmeler, görüşler, sonuçlar belirtilerek yapılır ama Partide hiç kimse sadece yazı yazmakla yetinemez. Mutlaka Partinin eylemsel pratiğine karışmak zorundadır. Sadece parti görevi olarak değil, teorisyen ise teorikçi ise eğer, bilim adamı ise eğer, yazarsa eğer; teorisyenliğini, bilim adamlığını, yazarlığını geliştirebilmek için, tam bilimsel sosyalizme uygun bir biçimde gerçekleştirebilmek için, Parti pratiğine, yani işçi sınıfının politik hareketine katkıda bulunabilmek için, yazı yazmanın sırasında Partinin diğer pratiğine de örgütlü bir biçimde kollektif çalışmayla katılmak durumundadır, zorundadır. Dediğim gibi sadece Parti tüzüğünden dolayı değil, bir bilim adamı olarak, bir teorisyen olarak, bir yazar olarak, bir sanatkâr, bir şair olarak kendisini geliştirebilmek için bu pratiğe katılmak durumundadır. Yoksa kopuk kalır, yoksa bireyciliğe kaçmak tehlikesiyle karşı karşıya kalır ve kaçar. Ve giderek hareketten kopar ve yolun kenarında kalır. Ama hareket devam eder, sürer gider.

PARTİDEKİ DİSİPLİN, YARATICI DİSİPLİNDİR

Partide yaratıcılık konusuyla ilgili olarak, bir de disiplin meselesi ortaya atılıyor. Kışla disiplini değildir Partideki disiplin; askeri disiplin değildir. Partideki disiplin; yaratıcı disiplindir. Şimdi bu konuda da çok açık seçik bir anlayışa ve uygulamaya varmamız lâzım. Parti disiplini hakkında son çıkan Çark Başak'ta bir yazım var, umarım onu dikkatle okursunuz. Ama bazı noktaları burada da tekrarlıyayım konuyu tamamlamak için.

Bir kere Parti disiplini, her birimizin birey olarak kendi özgür irademizle, kendi özgür kararımızla kabul ettiğimiz bir şeydir. Bize dışardan dayatılan birşey değildir. Parti üyesi nasıl oluyoruz? Parti üyesi olurken bizden Parti tüzüğünü ve programını okumamızı ve onu kabul ediyorsak eğer, Parti üyesi olmamızı istiyorlar. Ve Parti tüzüğünde ve Parti programında demokratik merkeziyetçilik var. Demokratik merkeziyetçiliğin nasıl olduğu, nasıl bir örgütleniş biçimi aldığı, nasıl işlediği tüzükte baştan aşağı yazılmış. Demek ki, Parti üyesi olmayı kabul ettiğimiz an biz, bütün programı ve bütün tüzüğü, bütün hükümleriyle kabul etmiş oluyoruz. Dışardan dayatılarak değil kendi özgür irademizle, kendi özgür kararımızla, bir birey olarak kabul ediyoruz. Bu nasıl bir asker disiplini olur? Bu nasıl bir mekanik disiplin olur? Diğer taraftan Partiye girdikten sonra da eğer beğenmiyorsak, eğer uyuşamıyorsak, eğer onaylamıyorsak her an, hiç bir olumsuz sonucu olmadan partiden ayrılabiliriz. Bu özgürlüğümüz de var. Üçüncüsü, Partinin işleyişinden her birimiz pratiğimizle de biliyoruz. Görüyorsunuz işte bu toplantı ve bu toplantıda söylenenler de bunun bir örneği- örgüt birimlerinde kollektif çalışma içinde her birimiz alınan kararlara katkıda bulunuyorsunuz. Tartışmalarla, eleştirilerle, özeleştirilerle artık kararlar, o kararı alan örgüt birimini oluşturan bireylerin, üyelerin tek tek kararlarının, tek tek iradelerinin bir toplamı olmaktan çıkıyor; onların birleşik, bütünleşmiş tek bir iradesi, tek bir kararı olarak çıkıyor. Özgürlüğünüzü, birey olarak iradenizi bu kollektif çalışmada, bu kollektif sonuca katkıda bulunmak yoluyla gösteriyorsunuz. Ve gerçek demokrasi, gerçek özgürlük de budur. Bireyi, mutlak bir varlık olarak alan, bireyi tek başına hakem olarak alan, bütün doğruların mihenk taşı olarak bireyin kendi başına vereceği kararları kabul eden görüş, sosyalist birey anlayışı, sosyalist demokrasi anlayışı, sosyalist özgürlük anlayışı değildir, burjuvazinin anlayışıdır. Burjuva özgürlük anlayışıdır, burjuva demokrasi anlayışıdır, bireyciliktir. Burjuvazinin bireyi tek ve mutlak ve diğer bireylerden, toplumdan kopuk bir atom gibi anlayışının neticesidir. Bizim anlayışımızda ise birey kopuk bir atom değildir. Birey daima bir topluluğun üyesidir. Onunla karşılıklı ilişki halindedir. Parti, üyelerin aritmetik toplamı değildir. Parti, yerel birimlerin ve diğer örgütsel birimlerin de aritmetik toplamı değildir. Parti, örgütsel birimlerin organik bütünüdür. Aritmetik toplam olmakla organik bütün olmak arasında kökten, temelden nitel bir ayrılık vardır. İkisi birbiriyle uzlaşmaz iki ayrı görüş, iki ayrı kavramdır. Parti birliğini biz mekanik askeri disiplinle sağlamıyoruz. Öyle sağlanan birlik gerçek birlik değildir. Dayanıklı değildir. Dayatmaya dayanan birlik, mekanik işleyen bir birlik en ufak bir tazyik karşısında dağılmaya mahkûm olan bir birliktir. Bizler, demin kısaca işaret ettiğim gibi, her bir üyeyi bir topluluğun parçası, organik parçası yaparak, çalışma ekibinin, ilçe yönetim kurulunun, il yönetim kurulunun, merkez organlarının, merkez bürolarının ve il bürolarının birer üyesi yaparak, orada diğer üyelerle birlikte karşılıklı ilişki halinde tartışmalar, eleştiriler, özeleştiriler süreci içinde o birimin tek bir kollektif karar almasına, tek bir kollektif irade olarak iradesini belirlemesine katkıda bulunmasını sağlıyarak elde ediyoruz. Onun için parti birliği sağlamdır. Ve bu nitelikte olduğu ölçüde sağlamdır. Ve böyle bir birlikte, nasıl sosyalist anlayışta birey ve toplum birbiriyle kökten hasım bir şekilde çelişen iki ayrı varlık değilse, bireyi ve toplumu böyle karşı karşıya getiren, bunlar arasında uzlaşmaz bir çelişki kabul eden görüş nasıl burjuva anlayışı ise; aynı şekilde partide de, kollektif olarak partiyle, parti üyesini birbirine karşıt, birbiriyle uyumsuz olabilen, birbiriyle çelişkili olabilen varlıklar olarak düşünmek sosyalist parti anlayışına, sosyalist toplum ve birey anlayışına uygun değildir. Fikir ayrılıkları olmaz mı partide? Olur tabii. Yüzlerce, binlerce kimsenin her konuda, -hani meşhur, biraz da kaba tabiriyle, mazur görülsün- birbirinin ağzına tükürmüş gibi konuşmasına, tıpa tıp aynı fikirde olmasına imkân yoktur. Partililer arasında fikir ayrılıkları olur. Ama demin anlattığım şekilde örgütlenerek, çalışarak bu fikir ayrılıkları giderilir, nihayet tek bir karar, tek bir irade ortaya çıkar. Buna uymayan, uyamayan arkadaşlarımız olur. Ayak uyduramazlar, olur. Bunu da bir noktaya kadar hoşgörüyle karşılarız. Pasif bir hoşgörüyle değil. O arkadaşları parti çalışması içine sokarak, Partinin örgütlü kollektif çalışması içinde onların kişiliklerinin yeniden yoğrulacağını, yeniden biçimleneceğini umut ederek bekleriz. Yalnız ayak uyduramayan insanların üyelerin değil hepimizin kişiliği bu partiye üye olduğumuz andan itibaren, bu partinin çalışmalarına, kollektif çalışmalarına örgütlü bir biçimde iştirak ettiğimiz andan itibaren değişmektedir. Biz farkında olalım olmayalım yeniden yoğrulmaktadır, yeniden biçimlenmektedir. Hepimiz için bu böyle. Ama bazı kimselerde bu biçimleniş olamıyor, veya çok geç oluyor, veya olurken partiyle öyle çelişkilere, öyle zıtlıklara düşüyor ki parti hareketinin dışında kalıyor.

PARTİ İÇİ DEMOKRASİ ADINA PARTİ YIKICILIĞINA MÜSAADE EDİLEMEZ

Hangi noktaya kadar bekleyebiliriz bu biçimlenişin yer alması, o ayak uyduramayan arkadaşların ayak uydurabilmesi, partiyle uyumlu hale gelmesi için? Ne zamana kadar? Şuraya kadar: Diyalektikte biliyorsunuz, bir nicel değişmeler vardır, birikimler vardır. Nicel birikimler gele gele «nodal» denilen noktaya gelir. Yani bir nitelik değişmesine dönüşecek, bir sıçrama yapacak noktaya gelir. İşte bireylerdeki uyumsuzluklar, ayak uyduramamalar böyle bir diyalektik düğümlenme noktasına gelinceye kadar. Yani artık daha bir adım uyamamak, ayak uyduramamak devam ettiği takdirde partiyle yüz yüze gelecek ve parti birliğini bozacak hale gelinceye kadar bekleriz. Ama o noktaya geldiği zaman artık beklenmez. O noktaya geldiği zaman, ya o birey kendi durumunu anlar istifa eder, veya parti o bireyi parti dışına atar. «Aman efendim parti içi demokrasi yok mu, fikir ayrılıklarına müsaade edilmiyor» filan... Bu demagojilere aldırmayın. Bunlar demagojiden başka birşey değildir. Fikir ayrılığı adına, Parti içi demokrasi adına Partinin yıpratılmasına, Parti yıkıcılığına asla müsaade edilemez. Bireyin Partiye üye olup olmama özgürlüğü vardır. Hiç bir dayatma yoktur. Üye olduktan sonra istediği an Partiyi bırakma özgürlüğü vardır. Hiç bir dayatma, hiç bir ceza yoktur. Partinin iç tüzüğü, örgüt birimleri sınırları içinde fikirlerini söylemek, sonuna kadar savunmak, sonuna kadar tartışmak, eleştiride bulunmak, -ama gerektiğinde de özeleştiriyi yapmak- özgürlüğü ve hakkını

DAHA ÇOK ÜYE, DAHA BÜYÜK ÖRGÜT, DAHA ETKİN EYLEM.

tanıyor. Müsaade edin de, üyeye tanınan bu kadar hak karşısında Partinin de belirli durumlar hasıl olduğunda üyeyi partiden uzaklaştırmak hakkı olsun. Üye birey olarak Parti disiplinini bozacak, fikir ayrılığını Partinin birliğini kıracak, Parti yıkıcılığına varacak noktaya getirecek, her aklına geleni, her aklına geldiği yerde söyleyecek, her aklına geleni yazacak ve Parti hiç bir şey yapmayacak. Ne o, fikir özgürlüğü imiş. Ne o, Parti içi demokrasi imiş. Böyle fikir özgürlüğü, böyle Parti içi demokrasi olmaz.

Neden bazı kimseler Parti pratiğinde yoğrulup, yeniden kişilikleri biçimlenip Parti ile uyumlu hale gelemiyorlar? Tabii bunun en genel söylenecek izahı «burjuva ideolojik etkilerinin hâlâ devam etmesi»dir. Her birimizin kişiliği sosyalist olmamızdan çok önce daha ilk çocukluk yıllarından itibaren biçimleniyor ve katılaşıyor. Her birimiz sosyalist oldum artık dediğimiz an, bütün bu burjuva, kapitalist ortamda oluşmuş, biçimlenmiş olan kişiliğimiz ayakta duruyor. Onunla birlikte Partiye geliyoruz. Ondan sonra, geldikten sonra da burjuva ideolojisinin bombardımanları, etkileri devam ediyor. En geniş, en temel izahı bu. Başka, daha bireysel izahları da var zannediyorum. Bunlardan birisi de galiba şu, bilmem siz ne diyeceksiniz? Bazı kişiler kendi kişisel problemlerini harekete yansıtıyorlar, harekete aktarıyorlar. Tabiri mazur görürseniz, kendi hastalıklarını, kendi yetersizliklerini, kendi sorunlarını hareketin içine "tekrar mazur görün tabiri" kusuyorlar. Kendileri belki, kendi yetersizliklerinin, kusurlarının farkındadırlar veya bilinç altındadır bilemem. Ama şöyle bir psikolojik kompansasyon, psikolojik telafi ve tatmin mekanizmasına gidiyorlar. Yani şöyle: Ben tam bir bilimsel sosyalistin olması gereken insan değilim; tam bir Parti üyesinin olması gibi olamıyorum ama, canım bu Parti de hani öyle ahım şahım birşey değil. Bak bu Partinin de bu kadar kusurları, bu kadar yeteneksizlikleri, bu kadar eksikleri, bu kadar hataları var. Biraz da galiba böyle bir psikolojik telafi ve tatmin mekanizması işliyor. Her neyse, bunlar oluyor.

Hiç bir Partili üye arkadaşımızı kaybetmek istemeyiz. Bunu çok samimi olarak söylüyorum. Nasıl isteriz ki, yeni üye kazanmak için kararlar alıyor, çalışmalara girişiyoruz bu denli. Parti üyesi olmuş bir insanı kaybetmek ister miyiz? İstemeyiz. Kaybedildiği zaman kişi olarak üzülürüz. O ayrı konu. Ama hareketi düşünmek, Partiyi düşünmek zorundayız. Ve içimizden maalesef bazı arkadaşlar uzaklaşıyor veya biz uzaklaştırmak zorunda kalıyorsak, üzülürüz buna kişi olarak ama, harekete inancımız, umudumuz hiç zedelenmez.

YENİ İNSANLAR KATILIR VE HAREKET KABARAN BİR DALGA GİBİ HEDEFİNE DOĞRU AKAR GİDER

Sade bizim harekette değil, dünyadaki bütün hareketlere baktığımız zaman o hareketlerin, o partilerin üye bileşiminde değişiklikler olduğu görülür. Hiç bir harekette o partiye, o harekete başlangıçta üye olanların istisnasız hepsi, eğer ömürleri vefa ediyorsa, sonuna kadar, yani sosyalist iktidarı kurma noktasına gelinceye kadar hareket içinde kalmazlar. Zor iş işçi sınıfı partisi üyesi olmak. Yorucu iş, bedenen yorucu, kafaca yorucu, yürek, duygular bakımından yorucu bir iş. Heyecan verici, onurlu bir iş ama, yorucu bir iş. Herkesin takatı bir değil. İnsanlar yorulurlar. Yorulurlar ve yolun kenarında kalırlar. Bunu normal karşılamak lâzım. Önemli olan harekete katılanların toplam sayısı artıyor mu? Önemli olan bu. 10 kişi ile, 50 kişiyle, 100 kişiyle, 500 kişiyle başlayan hareket giderek 1000, giderek 5000, giderek 10.000, 100.000 oluyor mu? Önemli olan bu. Ama bu sayıları oluşturan kişiler aynı kişiler değildir. Bir kısmı gider yolun kenarında kalır. Onun yerine yolun iki kenarındaki alanlardan, kırlardan, tepelerden, köylerden, kentlerden yeni insanlar harekete katılır. Ve hareket daha kalabalık, sayıca daha güçlü, büyüye büyüye daha heyecanlı, kabaran bir dalga gibi hedefine doğru akar gider. Bizim hareketimiz de öyle oluyor ve öyle olacak.

Ama sorunlarımız yok mu? Var elbet. Her zaman sorunlarımız olacak. Ancak ölülerin sorunları olmaz. Bütün yaşayan varlıkların sorunları olur ve yaşam bir dizi sorunları arka arkaya çözmek sürecinden ibarettir bir açıdan da. Meşhur fizikçi Einstein bir kitabında fizik için ve bütün bilimler için, tabii bilimler için, şöyle birşey söyler. Der ki, «Bilimde çözülen her sorun iki yeni sorun çıkarır ortaya.» Her çözüm, iki yeni sorun ortaya çıkarır. Zannediyorum ki Einstein'ın bilim için söylediği bu husus bütün canlı varlıklar için ve her halde işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketi için de doğru. Sorunların çoğalmasından bir anlamda memnun da olmalıyız, demek ki hareket bu kadar genişliyor, bu kadar kapsamlı oluyor, bu kadar derinleşiyor ki sorunlar da çoğalıyor. Bütün mesele, önümüzdeki görev, sorunları geçerli, gerçekçi, yol veren, yolu açan çözümlere kavuşturabilmektir.

Şimdi dünden beri devam eden bu toplantımızda, arkadaşlarımız parti örgütlerinin karşılaştığı çeşitli sorunlara da değindiler. Onlardan birkaçı üzerinde mümkün olduğu kadar kısa durmak istiyorum.

YAYGIN ÖRGÜTLENME İLE DERİNLEMESİNE ÖRGÜTLENME BİRBİRİNİ DIŞLAMAZ

Gaziantep'ten arkadaşımız, yaygın örgütlenmenin mahzurlarından, yarattığı zorluklardan bahsetti. Kendisinin söylediklerine katılırım. Ve bildiğim kadarıyla da, kendileri Antep'te bu yaygın örgütlenmenin yarattığı sakıncalarla, yarattığı sorunlarla çok karşı karşıya kaldılar. Katılırım bütün söylediklerine. Yalnız, bir yanlış sonuca götürmemesi için bazı noktalara dikkatinizi çekmek isterim. Yaygın örgütlenme ile derinlemesine örgütlenme birbirini dışlayan örgütlenme biçimleri değildir. Hiç değilse işçi sınıfı partilerinde birbirini dışlayan örgütlenme biçimleri değildir. Biz baştan beri derinlemesine örgütlenmeye çok önem verdik ve çok önem vermeye devam edeceğiz. Geçmiş dönemdeki Türkiye İşçi Partisi'nin eksiği veya isterseniz hatası diyelim, derinlemesine örgütlenmek gereğini, zorunluluğunu duymamış olması ve böyle bir örgütlenmeye gitmemiş olmasıdır. Derinlemesine örgütlenmeyi her zaman gündemimizin birinci maddesinde tutacağız. Ama bu demek değildir ki, az sayıda insandan meydana gelen kadrolardan ibaret kalacağız. Hayır. Yaygın örgütlenmeye de önem vereceğiz. 1976 yazında teşkilâtlanma kampanyası açtığımız zaman yaygın örgütlenmeye önem veriyorduk. Bu yaz da, adını koymadık teşkilâtlanma kampanyası diye 76'da olduğu gibi ama, bu yaz da, şimdi şu içinde bulunduğumuz mevsimde de yeni örgütler kurmak için elimizden gelen çabayı sarfediyoruz ve yeni yeni il ve ilçe örgütlerimiz kuruluyor. Kurulmakta da devam edecek. Ta 67 ilde ve 67 ilin her ilçesinde kuruluncaya kadar devam edecek yaygın örgütlenme. Ocak bucak teşkilâtı kabul edilirse yasalarda, o zaman 67 ilin bilmem şu kadar yüz ilçesinin her birinde her ocak ve bucakta örgütlenmemiz oluncaya kadar yaygın örgütlenme devam edecek. Bunu da hatırımızdan çıkarmayalım. Yaygın örgütlenmeyi böyle sürdürebilmek için, derinlemesine örgütlenmeye, Parti üyelerinin, kadrolarının eğitimine, ideolojik düzeylerinin yükselmesine, politik mücadeledeki yetkinliklerine önem vermeye, bunları sağlamaya da bütün gayretimizle çalışacağız, uğraşacağız. İkisini bir arada götürmek zorundayız. Dünkü konuşmamda da söylediğim gibi, Partinin nitel ağırlığı önde gelir. Nitel ağırlığı olmayan bir işçi sınıfı partisinin 10 binlerce, 100 binlerce, milyonlarca üyesi de olsa bu nicel ağırlık çok etken bir ağırlığa dönüşmez ülkenin politik hayatında, bu böyle. Nitel ağırlık başta gelir. Ama nitel ağırlığın son kertesine kadar götürülebilmesi için nicel ağırlıkla da desteklenmesi lâzım. Bir avuç, birkaç yüz, bir iki bin kadrodan teşekkül eden bir partinin, bir yasal partinin hele, toplum hayatında, politika hayatında çok fazla ağırlığı olamaz. Onun için bu iki örgütlenmeyi beraber götüreceğiz. Yaygın örgütlenmeyi demin söylediğim gibi 67 ilde bütün ilçelerde, bütün ocak-bucaklarda örgütümüz oluncaya kadar devam ettireceğiz; ama bunu yaparken derinlemesine örgütlenmeyi, Partinin niteliğini sadece korumak değil, yükseltmeyi de ön plânda tutacak, bunu da beraber yürüteceğiz.

Başka bir açıdan da nitelliğin ve nicelliğin birbiriyle bağlantısı var. Eğer Partide nitelikli insanların, militan, yetenekli, becerikli, zekâsı üstün insanların yer almasını ve kadroların gelişmesini istiyorsak, mutlak surette nicelliğimizi artırmamız lâzım. 100 kişi içinden üstün zekâlı bir insan çıkmayabilir, çok küçük bir sayı. Ama 10 bin kişi içinden, 100 bin kişi içinden belli adette üstün zekâlı insan çıkmasını beklersiniz ve çıkar. Çünkü zekânın nüfusta dağılımının nasıl olduğunu biliyoruz. Şöyle bir eğri biçiminde dağılım gösterir: Bir uçta küçük sayıda üstün zekâlılar, karşı uçta küçük sayıda normal zekânın altında, geri zekâlı denilen grup, ortada büyük topluluk -ki o büyük topluluğun da dağılımı üstün zekâ sınırından geri zekâ sınırına doğru uzanıyor-. Belli sayıda üstün zekâlı, üstün yetenekli insanları Partide bulabilmemiz, Partide onları kadrolara getirebilmemiz için muhakkak nicel olarak da bir çokluğa, bir sayıya sahip olmamız lâzım. Partiye alırken, elbette ki, önümüze rast geleni almayacağız sayılar şişsin diye, gene seçerek alacağız. Ama seçerek alırken birçok arkadaşımın belirttiği gibi, unutmayacağız ki, bir insan gerçek sosyalist kişiliğine parti içinde kavuşur, parti içinde bilinçlenir. Partinin dışında dört dörtlük bir bilimsel sosyalist insan bulacağız da Partiye alacağız; bu olmaz. Bir seçim yapa-

cağız, ama bu seçimi yaparken o arkadaşın esas bilimsel sosyalist kişiliğine, yetkinliğine Parti içinde kavuşacağını düşüneceğiz ve ona bu şansı tanıyacağız. Parti üyesi olarak, Partide çalışarak kendi kişiliğini geliştirme, bilimsel sosyalizmde yetkinliğe ulaşma şansını tanıyacağız. Hepsi bunu yapamıyacak, bir kısmı geldiği gibi gedecek. Dediğim gibi, buna biz üzülürüz ama bundan dolayı kaygılanmaya, umutsuzluğa yer yoktur. Devamlı olarak bir değiş tokuş, bir geliş gidiş Parti üye yapısında olacaktır. Belli ölçüleri aşmadığı sürece, sınırlı oranlarda kaldığı sürece bunu normal karşılamamız gerek.

SENDİKALARDA, KİTLE ÖRGÜTLERİNDE, O ÖRGÜTLERİN, İŞLEVLERİNİ YERİNE GETİRMESİNE ÇALIŞIRKEN, GÜNCEL SOMUT TALEPLERE TAKILIP KALMAYACAĞIZ. ÖNEMLİ OLAN, KİTLELERE NE İSTEMESİ GEREKTİĞİNİ OĞRETMEKTİR

Bir arkadaşımız, gayet doğru olarak, politik mücadelede yetersizlikten söz etti. Ve Bursa'dan bir somut örnek verdi, çok ilginçti. Çok iyi bir Partili, çok dürüst, çok namuslu bir arkadaşımız. Bir fabrikanın da baştemsilcisi. Atıyorlar baştemsilcilikten, Türkiye İşçi Partili olduğunu bildikleri halde işçiler gene seçiyorlar onu. Ama bu arkadaşımız, bu kadar değerli arkadaşımız, bu işçiler arasından, kendisine patrona rağmen, sendikaya rağmen oy verip, kendisini temsilci seçen işçiler arasından bir tek üye Partiye getiremiyor. Bu ne oluyor? Güncel pratik somut çalışmalara saplanıp kalmak oluyor. Bu bir tek üyede gördüğümüz durum daha geniş çapta da meydana gelebiliyor. Parti olarak da biz o yanlışı yapabiliriz. Çünkü diyoruz ki kitlelerin somut özlemlerine, istemlerine hizmet etmemiz gerek, onları gerçekleştirmeye çalışmamız gerek diyoruz. Gerekli muhakkak, bunu yapmazsak muvaffak olamayız. Yine diyoruz ki, kitle örgütleri kendi işlevlerini yerine en iyi şekilde getirmelidir ve orada çalışan partililerin görevi o kitle örgütünü, kendi kitle örgütü işlevlerini en iyi biçimde yerine getirecek hale sokmaktır, yerine getirmesini sağlamaktır. Doğru, bu da öyle. Ama işi burada bırakırsak işte o zaman hataya düşeriz, o zaman işte güncel ivedi olaylara, istemlere, özlemlere takılıp kalmış oluruz. Takılıp kalamayız. Neden biz somut ivedi, güncel taleplerin, arzuların gerçekleşmesi için çalışacağız? Birkaç sebepten dolayı. Evvelâ elbette ki bu kapitalist düzenin çerçevesi içinde dahi işçi ve emekçi kitlelerin olabildiği kadar rahat yaşamasını, olabildiği kadar taleplerinin yerine getirilmesini istiyoruz. Bilimsel sosyalist hareket fedakârlık, özveri ister ama, bizler hani bir kıl hırka ve elde bir asa, kuru ekmek suyla geçinmeyi bedep alan rahipler değiliz ve işçilerimizin, emekçilerimizin böyle bir lokma ekmek bir hırkayla yetinmesi görüşünde de değiliz. Çözümler sosyalist düzende gelecek ama, bu düzen içinde dahi ne mümkünse işçi emekçi kitlelerin yükünü hafifletmek için, daha iyi hayata kavuşmaları için onu yapmak görevimizdir.

İkinci neden, eğer biz kitlelerin somut taleplerine kulak asmazsak, somut ihtiyaçlarını görmezlikten gelirsek, bunların karşılanması için çalışmazsak o kitlelere kendimizi kabul ettiremeyiz. Onlarla ilişki kuramayız, kancalaşamayız. Ve bu nedenle sosyalist hareketi de yürütemeyiz. Ama amacımız o kancalaşmayı kurup orada bırakmak değil. Güncel ivedi taleplerini yerine getirip daha fazla ücret, daha fazla ücretli tatil, bilmem ne kadar prim, yok çocuklar için, aile için şu kadar ödenek filan elde ederek bunlarla yetinemeyiz. Bunlarla yetinirsek hata ederiz. Biz neden kitlelerce kancalaşmak, onlarla elele tutuşmak istiyoruz? Onları ellerinden tutup sosyalizme doğru götürmek için, bu düzeyde kalmak için değil.

Biz kitlelerin sesine kulak veririz, kitlelerin taleplerini, özlemlerini yerine getirmeye çalışırız ama, kitlelerin bugünkü durumuna teslim olmayız; bugünkü durumuna hareketi teslim etmeyiz. Bu olmaz. Bilimsel sosyalizm teorisinde şöyle bir söz vardır, kitlelerin güncel, somut taleplerini karşılamak kabul edildikten sonra denir ki: «Ama sorun kitlelerin ne istediklerinden daha fazla, ne istemeleri gerektiğini öğretmektir.» Ne istedikleri değil, asıl önemli olan ne istemeleri gerektiğidir, onu öğreteceğiz. Onlarla kancalaştıktan sonra, elele tutuştuktan sonra diyeceğiz ki: «İyi, arkadaşım, bak biz de yardımcı olduk, biz sağladık ücretinin yükselmesini, veya mahalleye otobüs getirmeyi, veya kanalizasyonun yapılmasını veya ücretli tatil gününün fazlalaşmasını veya köye yol, su v.b. getirilmesini biz sağladık, biz yardımcı olduk tamam, ama niye bununla yetineceksin? Niye gecekonduda, oturduğun gecekonduda sana tapu verdiler diye sevineceksin, niye bunlarla yetineceksin? Senin hakkın değil mi gecekonduda değil, medeni konutlarda oturmak? Senin hakkın değil mi köyünde bir çeşme suyuna değil, evinde suya sahip olmak? Senin hakkın değil mi bilmem kaç köy ötesindeki okula çocuğunu göndermek değil, kendi köyünde okula sahip olmak?» vb. Böyle diyeceğiz. Onlara bugünkü çerçeve içinde ihtiyaçlarının karşılanmasıyla yetinmemelerini öğreteceğiz. Neler istemeleri gerektiğini öğreteceğiz. Ve öğreteceğiz ki esas, nihai istemeleri gereken şey, bu adaletsiz düzenin, bu sömürü düzeninin değişmesidir, kapitalizmden sosyalizme geçmek, sosyalizmi kurmaktır. Bunu öğreteceğiz.

İŞTE BU ANLAYIŞ VE BU BİLİNÇ İÇİNDE ŞİMDİ HER BİRİMİZ KENDİ YÖREMİZE, KENTİMİZE, KASABAMIZA, KÖYÜMÜZE, MAHALLEMİZE DÖNECEK VE TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİ BİRAZ DAHA İLERİ, BİRAZ DAHA İLERİ GÖTÜRMEK İÇİN BÜTÜN AZMİMİZLE, BÜTÜN HEYECANIMIZLA, BÜTÜN İNANÇ VE UMUDUMUZLA ÇALIŞACAĞIZ.

BÜYÜK SERMAYE VE ABD İÇİN DEMİREL HÂLÂ BİRİNCİ SEÇENEK

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice BORAN, AP'nin Büyük Kongresi ve sonuçlarına ilişkin olarak aşağıdaki demeci vermiştir.

«Demirel'in ezici bir çoğunlukla AP Genel Başkanlığına seçilişi, büyük sermaye ile ABD emperyalizmi için AP'nin —ve Demirel'in— hâlâ birinci seçenek olduğunu gösteriyor. Kongrede, uzayan grevlerin sınırlandırılmasının oybirliği ile kabul edilişi bu birinci seçenek olmanın bir belirtisidir.

Demirel'in genel başkanlığını belirlemiş olan olgu oy kulisleri ve hesapları değil. 1964'de Demirel'i paraşütle indirir gibi AP'nin başına konduran güçler hesaplarına gelseydi İnan için de aynı şeyi yapabilirlerdi. Amerikan ve Türk büyük sermayesi kendisine ne denli uysa ve hizmet etse de sosyal demokrasiden kuşkulanıyor. CHP, ABD ve Türk büyük burjuvazisi tarafından yapılması gerekli görülenleri daha bir süre yerine getirip Kıbrıs sorununu istenilen biçimde çözüme kavuşturduktan sonra yeni bir hükûmet kurulması girişimi gelebilir. AP'den muhaliflerin kopması ve CHP'ye katılması veya onu desteklemesi ile varolan hükümetin güçlendirilmesi, bu ayrılanlarla birlikte kısmi bir CHP-AP koalisyonu gerçekleştirilmesi görüşünün hayal mahsulü olduğu AP kongresi sonuçları ile kanıtlanmıştır. Askeri darbe olasılığı bir yana, seçenek ikilidir: ya bugünkü meclis aritmetiğinin sağa kaymasıyla bir AP-MHP koalisyonu veya erken seçimlere giderek AP'nin tek başına veya MHP ile birlikte iktidara gelmesini sağlamaktır.

«AP kongresinin sonuçları AP-MHP işbirliği ve bütünleşmesinin süreceğini de göstermektedir. 12 Mart'ın baş sorumlularından Faik Türün'ün en çok oyu alarak genel idare kuruluna girmesi bunun bir göstergesidir. ABD ve yerli büyük sermaye sömürü ve baskı düzenini sürdürebilmek için her iki partiye de ihtiyaç duymaktadır. Burjuvazinin hesaplarına göre, AP, «çoğulcu hürriyetçi demokrasi» imgesini ve görünümünü ayakta tutmak ve legal baskı ve terörü sürdürmek, MHP ise sahte sol demagojisi ile kitleleri ayartıp çekmek ve yasa dışı terörle onları yıldırmak ve solu ezmek görevini yüklenecekler ve yerine getireceklerdir.

«Burjuvazinin bu hesaplarını boşa çıkaracak güç, politik bilinci ve döğüşkenliği günden güne yükselen kitlelerin örgütlü birleşik gücüdür.

GENEL BAŞKAN BEHİCE BORAN'IN AÇIŞ KONUŞMASI :

BİR ÜYE... BİN ÜYE... İLERİ ON BİNLERE, YÜZBİNLERE DOĞRU!

Üye Kazanma Kampanyası'nın gündemin ağırlığını oluşturduğu genişletilmiş 7. il temsilcileri toplantısı 7-8 Ekim günleri Ankara'da yapıldı. Bu toplantıda Genel Başkanımız'ın yaptığı açış konuşmasını bu sayfada sunuyoruz. Bu yazının bitiminde Genel Sekreterimiz'in konuşması, örgüt raporlarından sonra da yine Genel Başkanımız'ın kapanış konuşması yer alıyor

ULUSLARARASI DURUM:

Son İl Temsilcileri Toplantımızdan bu yana bir kısım ülkelerde dünya güç dengelerini şu veya bu ölçüde değiştiren veya değiştirebilecek gelişmeler oldu. Bu değişiklikler bize yakın bölgelerde yer aldı. Bir dizi değişikl.k Sovyetler Birliğini güneyden çevreleyen, Türkiye'nin doğusundaki ülkelerde boy gösterdi. Diğer önemli bir değişiklik de Türkiye'nin güneyindeki Orta Doğu bölgesinde uç verdi.

TÜRKİYE'NİN DOĞUSUNDAKİ ÜLKELERDE GELİŞMELER:

Sovyetler Birliğini güneyden çevreleyen ülkelerdeki değişiklik dizisi 1976'da Hindistan'da İndra Gandi'nin iktidardan düşürülmesiyle başlamıştı. ABD'den göreli olarak daha bağımsız ve sosyalist dünya ile daha iyi ilişkiler yürüten Gandi gitmiş, yerini Batı yanlısı Desai hükümeti almıştı. Sonra sıra Pakistan'a geldi. Almanlardan atomik santral almakta ABD'nin itirazına karşın direnen Ali Butto'yu askerler devirerek Butto'nunkinden de daha sağ bir rejim kurdular. Pakistan'ın komşusu Afganistan'da ise sola doğru bir rejim değişikliği oldu. Ordudan gelen bir darbe ile ilerici bir yönetim kuruldu. Ama emperyalizm Afganistan'dan elini çekmiş değil, yönetime karşı bir komplo vaktinde bastırıldı. Emperyalizmle işbirliği halinde olan Çin de bu ülkenin Belucistan bölgesinde kışkırtmalarla meşgul. Şimdi de İran kaynıyor. Henüz ne yönde sonuçlanacağı belli değil. İlerici, sol güçlerle gerici mollalar ve onların yönlendirdiği kitleler birlikte Şah rejimine karşı baş kaldırıyorlar. Bunlar, bilinçli ve örgütlü bir biçimde demokratik bir cephede birleşmiş de değiller. Basında çıkan haberlere bakılırsa, mollaların başını çektiği hareket daha etkin görünüyor. Şaha karşı direniş hareketlerini ABD'nin, CİA'nın kışkırttığı haberleri de çıktı basında. İlk bakışta, ABD'nin kendi sevgili Şah'ına karşı ayaklanmalar kışkırtması çelişkili, olmayacak bir şey gibi görünürse de, aslında mümkündür. Şah rejiminin artık olduğu gibi devam edemeyeceğini ABD de anlamış olabilir. Afganistan'ın sola kayışı da onu uyarmış olabilir. Benzeri bir gelişmenin; demokratik ilerici bir gelişmenin şu veya bu biçimde İran'da yer almasından önce davranıp, Şah'ı demir ökçe baskısını yumuşatmaya, bir takım biçimsel demokrasi girişimlerinde bulunmaya zorlamak ve değişiklikleri sağ kanadın kontrolünde yaptırmak hesaplanmış olabilir. Bir başka deyişle, Şah rejimini özünde kurtarabilmek için biçimsel düzeyde kimi ödünlere razı etmek. Şah da şimdiden bu tür ödünler vermeye başlamıştır. Gelecek yaza genel seçimler vaat etmektedir; resmi parti dışında partiler kurulmasını kabul etmiştir.

İran'daki ayaklanmalar ABD'nin tertibi de olsa, temelinde, Şah rejimi gibi despot, gerici bir yönetimin halkı ezerek yaşama, sürüp gitme olanaklarını yitirmiş olması gerçeği vardır. Mollaların başı çekmesi, halkın onların peşinden gider görünmesi de hareketin demokratik özünü gözden kaçırtmamalıdır. Aydınlatılıp örgütlendirilmemiş, politik bilinç düzeyi düşük halk kitlelerinin direniş ve başkaldırmalarının dinsel bir niteliğe büründüğü, dinsel düzeyde biçimlendiği bilinen bir sosyolojik olgudur.

Burada bir parantez açarak diyebiliriz ki, Nikaragua'da Somoza rejimine karşı savaş da yirminci yüzyıl sonlarında halkı ezen despot yönetimlerin yaşama şansını yitirdiklerinin bir diğer örneğidir. Burada başı çeken gerillalardır. Yürütülen genel grevle daha geniş bir halk hareketi biçimine dönüşmüşse de asıl gerillacı niteliğini korumuştur. Nikaragua'da ABD bir yandan Amerikan uçakları ve silahlarıyla halkı bombalatır, öldürürken, öte yandan Somoza'nın kimi demokratik ödünler vermesini sağlayarak durumu kontrol altına almak ve kurtarmak istemektedir. Amerika'nın Nikaragua'ya ilişkin tutumu onun insan hakları, demokratik özgürlükler konusundaki ikiyüzlülüğünün; zalim despotlardan, sömürücülerden yana, halk kitlelerine karşı politikasının yeni bir kanıtlanışıdır.

ORTA DOĞU'DAKİ GELİŞMELER:

Türkiye'nin güneyindeki Orta Doğu bölgesinde yeralan değişiklik, tahmin edileceği üzere, ABD kılavuzluğu altında Mısır-İsrail yakınlaşması ve anlaşmasıdır. Sedat çoktan

BİR ÜYE DAHA, BİR ADIM DAHA!

beri Mısır'ın dümenini ABD'ye, Batı'ya doğru kırmış, yakınlaşmıştı. Ama yine de Mısır-İsrail anlaşması bir sürpriz olmuştur. Son güne kadar, görüşmelerde bir yakınlaşma olmuyor, görüşmeler bir tıkanıklığa girdiği yollu haberler çıktığı için değil, veya hiç değilse, sadece bunun için değil. Sürpriz, Sedat'ın tuttuğunu iddia edegeldiği mevzileri oniki günlük kısa bir pazarlıktan sonra tümüyle terk etmiş olmasındandır. Geçen yıl Kasım ayında İsrail'e gittiği zaman dahi —ve ondan sonra defalarca— Sedat İsrail ile ikili barış yapmayacağını vurgulamış, İsrail'in 1967'de işgal ettiği Arap topraklarından çekilmesi, Kudüs'ün İsrail tarafından oldu bittiye getirilen statüsünün değiştirilmesi, Filistin halkının kendi kaderini tayin ve bağımsız bir devlet kurma hakkının tanınması taleplerini tekrarlamıştı. Şimdi Sedat bütün bunlardan vazgeçmiş oluyor.

Camp David görüşmeleri sonucu üzerinde anlaşmaya varıldığı ilan edilen bütün hususlar daha önce İsrail tarafından yeni barış önerileri olarak ileri sürülmüş ve Sedat tarafından tereddütsüz hemen reddedilmişti. İsrail'in Sina'dan çekilip orada Mısır egemenliğini tanıması, ama belirli «güvenlik bölgeleri»nde İsrail askeri güçleri bulunması; Gazze ve Batı Şeria'ya beş yıllık geçici bir sürede yerli Arap halka özerklik tanınması, ama İsrail askeri gücünün bulunması İsrail'in ileri sürdüğü, Mısır'ın reddettiği «barış önerileri» idi. Mısır ile ikili barış ise İsrail'in baş isteğiydi.

Gazze ve Batı Şeria'da İsrail yerleşim merkezleri, beş yıllık sürenin sonunda Filistinlilerin bağımsız devlet kurma hakkı, Golan Tepeleri ve 1967 sınırlarına dönülmesi gibi konulara dokunulmamış olması bunların gerçekten askıda kaldığı anlamına gelmez. Sedat üç ay gibi kısa bir sürede İsrail ile Barış Anlaşması yapmayı ve onu beklemeden de hemen İsrail ile diplomatik ilişkiler kurmayı kabul ettiğine göre bu çok önemli konularda da direnmeyecek, İsrail'in önerilerini —belki küçük değişikliklerle— kabul edecektir. İsrail yetkilileri 1967 sınırlarına dönmeyeceklerini, yerleşim merkezlerini ortadan kaldırmayacaklarını, Gazze ve Batı Şeria'dan çıkmayacaklarını tekrarlamaktadırlar. Filistinlilere kısıtlı özerk yönetim ötesinde bir hak, bağımsız ulusal devlet kurma hakkı tanımamakta ise İsrail ile ABD çoktan hemfikirdirler. Bu konular askıdaymış gibi bırakılmışsa, bu, Arap devletlerinde ve kamuoyunda ve de dünya ilerici, demokratik kamuoyunda daha fazla olumsuz tepki yaratmamak, anlaşmanın şokunu yastıklamak içindir. Bu konularda da İsrail ile ABD'nin dedikleri olacaktır. Sedat direnmekten vazgeçmiş teslimiyet yolunu seçmiştir. Nitekim anlaşmadan sonra verdiği demeçte, Filistinliler için daha neler yapılabileceğini inceleyeceğini söyledikten sonra, «Fakat evlatlarımı ölüme göndermeyeceğim ve yerine getirilmesi olanaksız vaatleri dikkate almayacağım» demiştir; yani Sedat, daha barış anlaşması yapılmadan önce İsrail ile silahlı savaştan tek taraflı olarak vaz geçmiştir.

ENVER SEDAT İSRAİL'E NEDEN TESLİM OLDU?

Sedat neden böyle, adeta eli kolu bağlı teslim olmuştur İsrail'e? Burada, konuya ilişkin bundan önceki konuşma ve yazılarımda işaret ettiğim bir noktayı bir daha tekrarlamak gerekiyor: Sedat ve Mısır yönetimi İsrail sorunundan, savaşlarından bıkmıştır. Bunu bir sonuca bağlamak ve artık yalnızca Mısır'ın kendi sorunlarıyla uğraşmak istiyorlar. Arap milliyetçiliğinin yerini Mısır milliyetçiliği alıyor. Ayrıca Sedat, Nasır döneminin küçük burjuva devrimciliğinden de sapmıştır. İçte burjuvaziye ödünler vermiş, dış politikada Batıya, özellikle ABD'ye yönelmiştir. İçte ekonomik ve politik sorunlar ağırlaşmıştır. Sedat anlaşmanın ilanından hemen sonra ve ABD'den ayrılmadan önce Amerikan halkına ilgisinden dolayı teşekkür etmiş ve Carter'e «Hem sizin, hem Amerikan halkının desteğine ihtiyacımız var», demiştir. Bu «ihtiyaç» hem ekonomik yardım, hem politik destek konusundadır.

Yine işaret etmiştik ki, Mısır ve diğer Arap ülkelerinin çoğu Filistin Kurtuluş Hareketini ve Örgütünü içtenlikle, güçlü biçimde desteklemiyorlar. Geçmiş yıllarda Ürdün'ün, Suriye'nin, Lübnanlı sağcı güçlerin Filistinlilere yaptıkları kanlı saldırılar hatırlardadır. Arap ülkelerinin çoğu Filistin hareketinin devrimci, halkçı özünden ürkmektedirler. Bu da, İsrail ile barışa kavuşmak uğruna Filistinlileri feda etmek işini kolaylaştırmaktadır.

ABD'nin kılavuzluğundaki Mısır-İsrail yakınlaşması ve anlaşması Filistin Kurtuluş Örgütünü ve Orta Doğu'da barışa ilişkin Cenevre Konferansını devre dışı bırakmaktadır. Filistin Kurtuluş Örgütü anlaşmayı kabul etmediklerini ve mücadeleye devam edeceklerini açıklamıştır. FKÖ içindeki kimi grupların yanlısı oldukları türden terörist hareketlerle Filistin halkının ulusal kurtuluşu sağlanmaz, bağımsız devlet statüsüne ulaşılmaz. FKÖ'nün bunu reddetmesi ve İsrail sınırları içinde Arap direniş hareketini güçlendirmeyi hedef alması doğru bir seçimdir. İsrail'deki Arap halkı arasında bir ulusal kurtuluş hareketi örgütlenip geliştirilebilirse sonuç alınabilir. FKÖ'nün, içinde üslenip ulusal hareketi yönetebileceği bir anayurt parçasına sahip bulunmaması, kendi içinden bölünmüş, hatta çatışmalı olması hareketin gelişip güçlenmesini zorlaştıran ögelerdir.

Camp David anlaşmaları Arap devletlerinde beklenilenden de daha güçlü bir tepki yaratmış görünüyor. ABD'nin, anlaşmaları onaylayacaklarından güvenli göründüğü ve bu güvenle hemen Dışişleri Bakanı Cyrus Vance'i gönderdiği Ürdün ve Suudi Arabistan bile Mısır-İsrail arasındaki anlaşmalara karşı çıktılar; Vance acele yolculuğundan eli boş döndü. Sedat'a karşı durum almış Red Cephesinin dört devleti —Cezayir, Libya, Suriye ve Güney Yemen— yanı sıra Tunus ve Fas da olumsuz tepkilerini belirttiler.

Bu kadarı iyi. Ama bundan sonra Arap devletleri ne yapacaklar? Mısır'ı nasıl baskı altına alabilecekler, FKÖ'ye nasıl yardım edebilecekler? Veya bunu yapmak isteyecekler mi? Bize kuşkulu görünüyor. Örneğin Ürdün ile Suudi Arabistan, ABD'nin onların desteğinden çok güvenli görünmesinden rahatsız olmuş olabilirler ve hemen İsrail'in yanında yer almış görünmek istemedikleri için Camp David anlaşmalarına karşı çıkmış olabilirler. Nitekim Ürdün ile Suudi Arabistan Camp David anlaşmalarına karşı çıkmakla beraber, Şam'da toplanan Red Cephesi'ne katılmamışlar, onun kararlarını sert bulduklarını belirtmişlerdir. Suudi Arabistan Mısır-İsrail anlaşmalarına karşı çıkmakta içtenlikli ve kararlı ise, bunun Mısır üzerinde etkisi olabilir; zira ekonomik durumu bozuk olan Mısır Suudi Arabistan'dan önemli para yardımları görmektedir. Ürdün ise, Filistinliler sorununa tasarladıkları «çözüm» için İsrail ve ABD'ye gereklidir.

Cezayir, Libya, Suriye, Güney Yemen ve FKÖ'nün oluşturduğu cephenin ortak bir komutanlık altında güçlerini birleştirme Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle ilişkileri geliştirme kararları doğru yönde alınmış kararlardır. Arap devletleri Orta Doğu sorununun çözümünü ABD'nin eline bırakmamalı, Cenevre Konferansı'nın toplanması için girişimlerde bulunmalıdırlar.

Dünya sosyalist sistemi ve dünya ilerici, demokratik güçleri Filistin halkının haklı taleplerinden ve mücadelesinden yanadırlar. Ama bu güçlerin destek ve yardımları, FKÖ ulusal kurtuluş mücadelesini yürütmekte birlik ve beceriklilik gösterdiği ölçüde yararlı olur ve Arap devletleri ne denli birleşik ve kararlı olurlarsa yardım ve desteğin o denli etkinliği artar. Orta Doğu'da İsrail'in saldırganlığını ve genişlemesini gerileten adil bir barışın elde edilmesine ve Filistin halkının ulusal devletine kavuşmasına dünya sosyalist ve ilerici güçleri ancak yardımcı olabilirler, bu sorunları FKÖ'nün ve Arap devletlerinin adına ve yerine çözemezler. İş öncelikle FKÖ'ye ve Arap devletlerine düşüyor.

MISIR - İSRAİL ARASINDA YAPILACAK BİR BARIŞ ANLAŞMASI ORTA DOĞU'DA BARIŞ SORUNUNU ÇÖZEMEZ

Şu da unutulmamalıdır ki, Mısır-İsrail arasında yapılacak bir barış anlaşması Orta Doğu'da barış sorununu çözemeyeceği gibi, diğer Arap devletleri ve FKÖ bu barışa taraf olsalar da kökten çözemeyecektir. Çünkü İsrail'in derdi, şimdi göstermek istediği gibi, İsrail devletinin varlığının Arap devletleri ve FKÖ'ce hukuken tanınması, onların İsrail'i yoketme isteklerinden vazgeçmeleri ve barış içinde birarada yaşamak değildir. İsrail sürekli genişleme siyaseti gütmektedir ve bugüne kadar da bunu başarmıştır. İsrail kendisini eski çağlarda İsrail kavminin oturduğu veya Tevrat'ta adı geçen, tüm toprakların mirasçısı ve gerçek sahibi olarak görmekte, «Büyük İsrail» peşinde koşmaktadır. Böylece genişleme siyaseti dinci bir görünüme büründürmektedir. İsrail bu şoven ve saldırgan siyasetini güdebilmek için sırtını ABD'ye dayamakta ve onun Orta Doğu'daki çıkarlarına hizmet et-

BİR ÜYE DAHA, BİR YUMRUK DAHA!

mekte, emperyalizmin bu bölgede vurucu gücü rolünü oynamaktadır. İsrail ekonomik, teknolojik ve toplumsal gelişme üstünlüğünü korudukça da Arap devletlerini savaşta yenebilme olanağını koruyacaktır. ABD ve İsrail karşısında Arap devletleri sosyalist dünya ile yakınlaşmak ve dayanışmak, kendi aralarında güçlerini birleştirmek ve toplumsal kalkınma açısından da İsrail ile arayı kapatmak ve onu geçmek durumundadırlar.

DOLAR BUNALIMI

Bu son aylarda kapitalist dünyada dikkati çeken bir olay da doların sürekli değer kaybedişidir. Doların değer kaybetmesi yeni değil, ama bu düşüş ABD'nin ortakları için tehlikeli saydıkları boyutlara erişiyor; ABD'ye ise yarıyor. Bu nedenle de, ABD kendi parasının değerini korumak için bir şey yapmazken İngiltere, Federal Almanya veya Japonya bankaları doların daha fazla düşmesini önlemek için zaman zaman para piyasasından yüzmilyonlarca dolar satın alıyorlar. Oysa bu Avrupa ve Japon bankalarının esasen dolar stokları var.

ABD doların değerini düşürterek kendi ekonomisinin ve kapitalizmin genel bunalımının faturasını Avrupalı ve Japon ortaklarına ödetmiş oluyor. Yaz ortalarında Bonn'da yapılan Zirve toplantısında Avrupalı devlet adamlarının ısrarla üzerinde durdukları bir nokta Amerika'nın petrol tüketimini kısmasıydı. İlk bakışta ABD'nin kendi iç sorunu gibi görünen bu konu üzerinde yabancıların ısrarı garip görünebilir. Ama gerekçe şöyle bir zincirlemeye dayanıyor: ABD'nin petrol tüketimi yıldan yıla çok artıyor. Bu petrolün önemli bir kısmı dışarıdan ithal ediliyor, tüketim artışından ötürü petrol ithalatı da artıyor. ABD dış ticaret dengesi muazzam açık veriyor, 20-30 milyar dolar arası. Bu açığın bir önemli kalemi ise petrol ithalatı. ABD bu ticaret açığını kendi parasıyla, dolarla, ödemeler yaparak kapatıyor. Gerekli miktarda dolar bulmak için de yeni dolar basmaktan çekinmiyor. Dolar altın esasından çoktan ayrıldığı için bu karşılıksız yeni kâğıt paralar doların değerini düşürüyor. Doların değerinin düşmesiyle Avrupa ve Japon bankalarının dolar stokları ve dünya borsalarını, para piyasalarını dolduran sürekli dolaşım halindeki «euro-dollar» «petro-dollar»lar değer kaybediyor; ellerinde dolar bulunduranlar sürekli zarar ediyorlar. Federal Almanya'nın, Japonya'nın, İsviçre'nin ve daha başkalarının paraları dolar karşısında değer kazanıyor ve dünya pazarlarında bunların malları daha pahalıya, Amerikan malları ise daha ucuza satılabilir duruma geldiklerinden dış ticarette koşullar birincilerin aleyhine, ABD'nin lehine dönüşmüş oluyor. Üstelik ABD, sürekli değer kaybeden kâğıt dolarla ticaret açığını kapatırken; bu kâğıt paralar karşılığında müttefiklerinden gerçek değer taşıyan mallar satın almış oluyor. Üstelik de, bu değer yitiren dolar karşılığı ABD'ye mal veren ülkeler doların değerini koruyabilmek için piyasalardan dolar toplayıp almak durumunda kalıyorlar.

ABD bunu nasıl yapabiliyor, diğerleri buna nasıl boyun eğiyorlar? ABD her şeye karşın ekonomisinin diğerlerinkinden çok üstün olmasına askeri gücüne ve müttefiklerinin kendisinden kopamayacaklarına güveniyor. Avrupalı ve Japon müttefikler de ne ekonomik, ne askeri açıdan ABD'den kopmayı, kendi başlarına buyruk olmayı göze alamıyor. Kapitalizm, ayrı ayrı kapitalist ülkelerin bir toplamı değil. Kapitalizm bir dünya sistemi, gücünün odak noktası da ABD. Sistemin sürmesi öncelikle ABD'ye bağlıdır. Bununla beraber çelişme ve çatışma kapitalizmin doğası olduğundan, dünya kapitalist sistemini oluşturan ülkeler arasında keskin çelişkiler ve sürtüşmeler gelişerek sürmektedir.

KAPİTALİZMİN YAPISAL BUNALIMI:

Dünya kapitalist sistemini asıl, gazete manşetlerinde pek yeralmayan bir kurt içinden kemiriyor ve bu sistem için tehlike çanlarını çalıyor. Gerek Batı Avrupa, gerekse ABD demir çelik sanayii özel bir kriz içinde. Bu ülkelerin demir çelik sanayii teknolojisi eskimiş; fabrikaları yeni teknolojiye uygun makinelerle donatmak için gerekli ölçüde yatırım yapılmıyor. Bu durumda eskimiş teknoloji ile üretilen Batı Avrupa ve ABD demir çelik mamulleri daha ileri teknoloji kullanan Doğu Avrupa sosyalist ülkelerinin ve Japonya'nın demir çelik mamulleriyle rekabet edemiyor. Önlemler aranıyor, alınıyor. Ama alınması gereken belirleyici önlem demir-çelik sanayiinin makina donanımını yenilemek. O yapılamıyor. Kullanılan teknolojinin eskimişliği en eski kapitalist ülke olan İngiltere sanayiinin hastalığı iken şimdi bu hastalık Batı Avrupada kapitalizmin kalesi Federal Almanya ve ABD'de kendini gösteriyor. Sanayi yapısının, dolayısıyla ekonominin, temel direği demir-çelik sanayiinin bu durumu kapitalizmin bunalımının derinleşmesinin, belki de sonun başlangıcının belirtilerinden başka bir şey değildir.

Bunalımı derinleşen çöküş belirtileri güçlenen, emperyalizmin ilerlemiş aşamalarındaki dünya kapitalizmi saldırganlığından, savaş kışkırtıcılığından bir şey kaybetmiş değil. Tersine sorunlarının çözümünü, varlığının devamını savaşta ve savaş kışkırtıcılığında ve savaş hazırlıklarında görüyor. Silah ve savaş araç ve gereçleri ticaretinden milyarlarca dolar kazanmanın yanı sıra, asıl önemlisi çoğu gelişmiş kapitalist ülkelerin ekonomilerinin militarize olmuş olmasıdır. Savaş sanayileri kompleksi bu ekonomilerin, özellikle ABD ekonomisinin, bel kemiği gibidir. Ayrıca emperyalist-kapitalist ülkeler barışın ve barış içinde geçen zamanın sosyalizm yararına işlediğinin farkındadırlar. Bu nedenlerle, emperyalist kampın başını çeken ABD ve Avrupalı ortakları hem yerel savaşları körüklemekten, askeri müdahalelerde bulunmaktan çekinmemekte, hem de Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle ilişkilerinde Helsinki anlaşmasıyla belgelenen yumuşama —detant— siyasetini baltalamaya ve soğuk savaş dönemini hortlatmaya çalışmaktadırlar. ABD yıllardan beri geliştirmiş olduğu nötron bombasının üretimine başlamak niyetinden vazgeçmiş değildir ve bunu bir tehdit, bir şantaj aracı olarak kullanmaktadır. İnsan hakları savunucusu rolüne girip sosyalist ülkeleri ve dolayısıyla sosyalist toplum sistemini kötülemek, kitlelerin gözünden düşürmek çabalarını artırmaktadır. Kendi toplumunda ırk ayrımını, ırkçı baskı ve aşağılamaları sürdüren, sosyal sınıf farklılaşmaları kutuplaşmış olan ve dünyada da gericiliği, tutuculuğu, baskıcı, despot yönetimleri desteklemekle, askeri müdahalelerde bulunmakla nam almış Amerika, insan haklarından söz edebilecek durumda değildir.

ÇİN'İN DIŞ POLİTİKASI:

Dünyada ilerici, demokratik, sosyalist barışçı güçlerle sömürücü, gerici, baskıcı, savaş kışkırtıcısı güçlerin böylece saflaştığı bir durumda, marksizm-leninizmin günümüzdeki temsilcisi olma iddiasındaki Çin dünya sosyalist sistemi yanında değil, savaş kışkırtıcısı emperyalist ülkeler yanında yer almaktadır. Emperyalizm safında bu yeralma ve o kampla ilişkileri sıkılaştırma hali her geçen gün daha da açık seçikliğe kavuşmaktadır.

Geçen aylarda Çin'in dış dünyaya açılma siyasetinde yeni gelişmeler olmuştur. Bu açılma, Çin'in son yıllarda kabul etmiş ve uygulamaya koymuş olduğu politik çizginin tırmandırılması basamaklarından başka bir şey değildir. Bu konuşmamızın kapsadığı aylarda bunun ilk belirtisi Çin-Japon anlaşması olmuştur. Bilindiği üzere devrimden önce Çin, Japon emperyalizminin nüfuz, genişleme alanı olmuştur. İç pazarı dar ve sanayii için dış ticarete —hammadde ve petrol ithaline ve mamûl mal ihracına— diğer kapitalist ülkelerden daha fazla bağlı olan Japonya için Çin geniş bir pazar ve değerli maddeler —örneğin petrol— kaynağıdır. Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler topluluğu ile işbirliği edip bütünleşerek sosyalizm yolunda ilerleyecek yerde, ABD ve emperyalist dünya ile ilişkileri geliştirip bütünleşmeyi yeğleyen Çin de Japon teknolojisinden ve sermayesinden yararlanacaktır. Japonya ile Çin elbirliği ile güneydoğu Asya'da hegemonya kurmak peşindedirler. Bu girişimlerinde ABD'nin onayına sahip olduklarından kuşku yoktur.

Çin'in dış politikadaki açılışının ikinci basamağı Çin lideri Hua Kuo Feng'in Romanya ve Yugoslavya'ya yaptığı ziyarettir. Ziyaretin bu iki ülkeye oluşu dikkat çekicidir. Yugoslavya'nın bir ölçüde de Romanya'nın diğer sosyalist ülkelerin dış politika çizgisinden farklı, burjuva basının «bağımsız» diye niteledikleri bir çizgi izledikleri bilinmektedir. Bu nokta dikkate alınınca, Hua Kuo Feng'in bu ayrılığı daha da genişletmek, bu ülkelerde ve dolayısıyla Balkanlar'da, tutunacak bir köprübaşı elde edebilmek hesabıyla bu ziyareti yapmış olduğunu tahmin etmek zor değildir. Rejim farkına, politika farkına karşın devletler arasında ilişkiler sürebilir, belli ölçülerde geliştirilebilir, ama dünya işçi sınıfı hareketinden ayrılmış ve sosyalist ülkeler birliğini bozmuş, dünya işçi sınıfı hareketini ve sosyalist sistemi baş

BİR ÜYE DAHA, BİR MEVZİ DAHA!

düşman ilan etmiş bir ülke söz konusu olduğunda çok dikkatli davranmak, ne sosyalist ülkeler arasında, ne Balkanlar bölgesinde Çin oyunlarına müsaade etmemek gerekir.

İran halkının Şah'ın demir ökçesine karşı koyduğu, Şah'ın da kanlı ökçesiyle halkı acımasızca ezdiği bir sırada Çin liderinin Şah'ı ziyaret etmesi, Çin'in ezilen halklara karşı, gerici gaddar yönetimlerden yana olan siyasetinin yeni bir belirtisidir.

TÜRKİYE'NİN DIŞ İLİŞKİLERİ:

Türkiye'nin dış dünya ile ilişkileri, dış politikası söz konusu olduğunda ilk akla gelen ambargo konusudur. Aylardır kalktı, kalkıyor diye söz edildikten sonra nihayet on gün önce Carter'in belgeyi imzalamasıyla kalktı. Kalkınca da şartlı mı kalktı, şartsız mı tartışması yapıldı. Başbakan «şartsız kalktı» kesin hükmünü verdikten sonra hemen ardından, Carter'in iki ayda bir Kongreye «görüş bildirme zorunluluğunun» konmuş ve «Türk-Amerikan ilişkileri ile Kıbrıs sorunu arasında bağlantı kurulmuş» olmasının bazı sakıncalar yaratabileceğini söylemiştir; «kuşku ve kaygılarını» belirtmiştir. Ama Başbakana göre «Bu ambargodan ayrı bir sorundur.»

Ayrı değildir. Başbakanın değindiği iki nokta ambargonun kaldırılmasının bağlandığı şartlardır. Ambargonun şartsız kalktığını iddia eden bir gazete yazarı, Kongrece şart ABD başkanına konmuştur, Türkiye'ye değil diye işin içinden sıyrılmaya çalışıyor. Bu gülünçtür. Neden ABD Başkanı Carter'den iki ay gibi kısa sürelerle rapor isteniyor? Türkiye'nin şartlara uyup uymadığının sürekli denetim altında tutulabilmesi ve askeri yardım, kredi ve satışların yapılıp yapılmayacağının ona göre kararlaştırılması için ABD başkanı, Türkiye ile tam askeri işbirliğinin Amerikan ve NATO çıkarlarına uymadığı görüşüne vardığı ve/veya Türkiye'nin Kıbrıs konusundaki politikasını ve davranışlarını beğenmediği, onaylamadığı takdirde, ambargo yeniden işlemeye konulabilecekti. Dahası da var. ABD Başkanı bu iki aylık raporlarda «görüş» bildirmeyecek, «kanıt» getirecektir. Kongre, Başkanın verdiği olumlu raporu «kanıtlayıcı», «belgeleyici» bulmayabilir ve Başkanın olumlu raporuna karşın ambargoyu yeniden koyabilir.

Kanımızca, asıl üzerinde durulması gereken, önemli olan nokta ambargonun şartlı mı, şartsız mı kalktığı hususu değildir. Söz konusu edilen noktalara ister «şart», ister «sakınca» denilsin, açık ve kesin olan, ABD'nin Türk-Amerikan ilişkilerini ve Türkiye'nin dış politikasını denetleyeceğinin, müdahale edeceğinin, Akdeniz'de kendi ve NATO çıkarları açısından «nüfuzunu kullanabileceği»nin resmi bir belgeye bağlanmış resmiyet aleniyet kazanmış olmasıdır. ABD artık gizli kapaklı olarak, maskelemeye çalışarak değil, Kongrece geçirilmiş bir kanunun hükümlerine dayanarak Türkiye'nin dış ilişkilerini ve politikasını kontrol edebilecek, bunlara müdahale ve baskı yapabilecektir. Amerikan kontrol, nüfuz ve baskısına meşruiyet kazandırılmıştır.

Ambargonun kaldırılmasından sonraki gelişmeler ne olacaktır? Birinci gelen ve şimdiden tartışılan konu Amerikan üslerinin akıbetidir. Denildi ki, ambargonun konulması üslerin kapatılmasıyla bu üslerin hukuki dayanağı kalmadı. Kapatma, bu üslere ilişkin ikili çerçeve anlaşmasını da, Savunma ve İşbirliği anlaşmasını da ortadan kaldırmış oldu. Böyle olunca ilk ve temel sorun, Türkiye'de Amerikan üsleri bulunacak mı, bulunmayacak mı konusunu karara bağlamaktır. Üsler, esas anlaşma yapılana kadar «geçici bir statü»ye göre açılıp işletilecektir demek, topraklarımız üzerinde Amerikan üslerinin varlığını önceden hukuken kabul etmek, yalnızca işleyişlerinin düzenlenmesini «geçici statü»ye göre yapmak demektir. Oysa asıl tartışılacak ve karar verilecek konu Türkiye toprakları üzerinde Amerikan üsleri bulunacak mıdır? Müsaade edecek miyiz? Gerek bu konu, gerekse üslerin işleyişine ilişkin anlaşma —geçici veya kalıcı— Millet Meclisi'nde görüşülmeli ve mutlaka red kararına bağlanmalıdır.

ABD İLE İKİLİ ANLAŞMALAR MECLİSLERDEN GEÇİRİLMEMİŞ, ONAYLANMAMIŞTIR

1950'lerden bu yana üslere ve diğer askeri konulara ilişkin olarak ABD ile ikili anlaşmalar Millet Meclisi'nden geçirilmemiştir. Bunlar, Meclis'ce kabul edilmiş bir andlaşmanın —NATO Andlaşmasının— uygulanmasına ilişkin ikincil anlaşmalar sayılarak ve NATO andlaşmasının 3. maddesine sığınılarak Meclis'e getirilmemiş, onaylanmamıştır. Oysa ikili anlaşmalar uygulamaya ilişkin teknik anlaşmalar olmamıştır, değildir. Doğrudan doğruya Türkiye'nin hükümranlık —egemenlik— haklarını, kanunlarını ilgilendiren anlaşmalardır. ABD'ye Türkiye'de arazi verilmesi ve buralarda kurulan üslerin Amerikalıların yönetiminde bulunması değil Anayasayı, ceza kanunu hükümlerini bile ihlal eden durumlar yaratmıştır.

Vaktiyle Demirel'in «üs yok, tesis var», iddiasına uygun biçimde Başbakan Ecevit'in ortak tesislerden söz etmesini ve «görüşmeler sonuçlanıncaya kadar bu tesislerin nasıl değerlendirileceğine ilişkin geçici düzenleme, önümüzdeki hafta başında Milli Güvenlik Kurulu'nda görüşüldükten sonra hükümetçe kararlaştırılacaktır» yollu tutumu, en hafif bir deyimle, konuyu hafife almaktır. Üsler konusu, Milli Güvenlik Kurulu'nca görüşülüp hükümetçe karara bağlanacak bir konu değildir.

Ambargonun kaldırılışının ve Amerikan askeri yardım, kredi ve satışlarının başlamasının sonucu Türkiye'nin yine silah ve askeri araç gereç bakımından bir tek dış kaynağa bağlanması olacaktır. Böyle bir bağlantıdan, onun doğurduğu sakıncalardan ise Sayın Başbakan kendisi şikayetçiydi ve bir «milli savunma kavramı»ndan söz ediyordu. Şimdi de ambargonun kalkması «bizim Türk savunma yapısını öncelikle kendi ulusal olanaklarımıza dayandırma yolundaki kararlılığımızı ve çabalarımızı gevşetmeyecek, aksatmayacaktır» demektedir. Bunun nasıl olacağına dair de şu ipucunu vermektedir: ABD ile «ilişkilerimizin yalnız savunma yapımıza değil, ekonomimize güç katacak bir biçim almasına önem verilecektir». Ve Başbakan eklemektedir: «Hükümetimiz, savunma gücüyle ekonomik gücün birbirinden ayrılmayacağının bilinci içinde davranmaktadır ve davranacaktır.»

Başbakanın savunma ile ekonomi arasındaki bağlantıya ilişkin bu sözleri, savunma sanayiinin ABD ile ortaklaşa kurulacağı ve ABD'den bu sanayiin ürünlerinin başka ülkelere ihracına yardımcı olması isteneceği biçimde somutlandırılmaktadır.

Eğer düşünülen, yapılması istenen bu ise, «milli savunma kavramı» geliştirilmesi, NATO stratejisi dışında Türkiye'nin kendi ulusal savunma ihtiyaçlarına cevap verecek bir ulusal politika ve strateji oluşturulması, Türkiye'nin dış kaynaklara bağlı kalmaması gibi savlar güzel sözler olmaktan öteye gitmiyor demektir. ABD ile veya Avrupalı NATO müttefikleriyle ortaklaşa savunma sanayii kurmak ve onlardan bu sanayi ürünlerinin ihracında yardımcı olmalarını istemek onlara daha da bağımlı hale gelmekten başka bir şey değildir.

HÜKÜMET ÜSLER SORUNUNUN ÖZÜNE DOKUNMADAN BİÇİMSEL DEĞİŞİKLİKLERLE YETİNİYOR

Üsler karşılığı kira isteme konusunda hükümetin aldığı söylenen tavır, sorunların özünde bir değişiklik yapmadan biçimsel değişikliklerle yetinmek politikasını en açık biçimde ortaya koyuyor. Yüksek tirajlı, haber kaynaklarına yakın bir gazeteye göre «Başbakan Ecevit'in üsler için ayrıca para isteminin (bir çeşit toprak kiralamak ve bu kirayla yabancı bir ülkeye o topraklarda istediği gibi davranmak) olanağını sağlamak olduğunu eskiden beri savunmasından dolayı Türkiye istediği artışın askeri yardım faslından gösterilmesini öngörüyor»muş. Yani, üsler karşılığı para alınacak ve artırılarak alınacak ama, kira gibi görünmesin diye, savunma ve işbirliği anlaşması hükümleri altında değil, askeri yardım faslından alınacak! Böyle biçimsel bir önlemle Türkiye para karşılığı bir yabancı devlete toprak kiralama ve toprakların yönetimini o yabancı devlete devretme görünümünden kurtulacak. Ama sadece görünümünden. İşin özüne karşı değil hükümet. O kadar değil ki hem Savunma ve İşbirliği Anlaşmasında kabul edilen yılda 250 milyon, 4 yılda 1 milyar dolar tutarındaki miktarın artırılmasını, hem de doların sürekli değer kaybetmesi nedeniyle bu miktarın her yıl yeniden görüşülüp saptanmasını istiyor.

Üsler konusunda hükümet başka bakımlardan da tutarsızlık ve çelişki içindedir. Üslerin tesislerinin kimi hedef aldığı ve neyi amaçladığı biliniyor. Esas hedef Sovyetler Birliği olmakla beraber dinleme tesisleri ve askeri üsler tüm Doğu Akdeniz ve Orta Doğu bölgesini kontrol ve silah tehdidi altında tutmaktadır. Ve bir 3. Dünya savaşı patlak verdiğinde bu üs ve tesisler yüzünden öncelikle Türkiye ve dolayısıyla bütün bölge kendini savaş alanı içinde bulacaktır. Bölgedeki savaş ve çatışmalarda ise bu üs-

BİR ÜYE DAHA, BİR SOSYALİST DAHA!

ler dolayısıyla Türkiye taraf olma durumuna itilecektir. Ama Başbakan Ecevit Amerikan üs ve tesislerinin dünya barışına önemli katkıda bulunabileceğini iddia ediyor ve ABD ile NATO'nun üs ve tesisler yoluyla kazanacağı gücün «bölgemize ve dünyaya huzur getirmesini, uluslararası ilişkilerde yumuşamaya ve güven ortamına katkıda bulunmasını ve barışı sağlamlaştırmasını, hükümetimiz, önemle gözetecektir,» diyor. Hangi sihirbazlıkla askeri üsler ve casusluk tesisleri uluslararası barışa, huzura, güvenliğe, yumuşamaya hizmet ettirilebilir, merak edilmeye değer doğrusu.

Üslerin ve casusluk tesislerinin iddia edilen uluslararası amaçlara hizmet eder biçimde kullanılması mümkün olmadığı gibi yumuşama sürecine —detant'a— Helsinki Nihai Belgesine ve Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanmış bulunan Siyasal Belge'ye aykırıdır. Komşu devletlere yönelik saldırı üslerini ve casusluk tesislerini yumuşama süreci ve anlaşmasıyla uyumlu göstermek hiç bir mantık, akıl yürütme oyunuyla mümkün değildir. Sovyetler Birliği ile imzalanan Siyasal Belge'de ise iki devletin topraklarını birbirlerine karşı kışkırtmalar için kullanmayacaklarına ilişkin hüküm yer almaktadır. Söz konusu üs ve tesislerin yeniden açılması ve bunların donanımının yenilenmesi de ülke topraklarının Sovyetler Birliği ve diğer devletlere karşı kışkırtmacı amaçlarla kullanılması değilse ya nedir?

KIBRIS SORUNU:

Ambargonun kalkması Kıbrıs Sorununu da ön plana çıkarmıştır. Türkiye'de iktidar ve burjuva muhalefet çevreleri ambargonun Kıbrıs sorununun çözümünü güçleştirdiğini iddia edegelmişlerdir. Şimdi ABD'nin ve Batılı devletlerin tavrı, «Ee, ambargo kalktı. Kıbrıs konusunda ne yapacaksınız yapın bakalım» dır. Ve hükümet «bir şeyler» yapacaktır. Eski MC'cilerin «taviz» diye nitelevip karşı çıkacakları şeyler yapacaktır. Silah zoruyla ve işgal altında tutarak adanın yüzde kırkına sahip çıkmak mümkün değildir. Unutulmamalıdır ki, Türkiye 1974 Kıbrıs harekatıyla —bu harekatın gerekcesi haklı sayılsa bile— Birleşmiş Milletler üyesi bir devletin —Kıbrıs devletinin— hükümranlığını ve toprak bütünlüğünü silah gücüyle ihlal etmiş ve topraklarını işgal etmiş duruma düşmüştür. Üçüncü dünya devletlerinin Kıbrıs konusunda desteklerini kazanamayışımızda ve Birleşmiş Milletler'den Türkiye'nin savlarına ters, aleyhte kararlar çıkmasında bu durum etkendir.

Ödünler verilecektir. Zaten «ödünler» için kapı aralanmıştır da. 20 bine yakın asker adadan çekilmiştir. Maraş'a 35 bin Rum göçmenin dönmesi ve oranın geçici olarak da olsa ortak bir yönetim altına alınması önerilmiştir. «Sınır düzeltmeleri» adı altında toprak ayarlamaları öngörülmektedir. İki toplumdan kişilerin diğerinin bölgesine yerleşip oturabilmeleri söz konusudur ve daha başkaları...

Kıbrıs'ta Türk topluluğunun güvenliğinin, haklarının sağlanması önemlidir, esastır. Ama Kıbrıs sorununun çözümü bundan ibaret değildir. Kıbrıs'ın konumunun stratejik önemi vardır. Kıbrıs'ı kontrol eden, orada üslenen güç bütün doğu Akdeniz'i, Orta Doğu'yu —tabii bu arada Türkiye'yi— kontrol altında tutabilir. Adayı, bu ülkeleri tehdit eden odak haline getirebilir. Bunun için Kıbrıs Devleti tam bağımsız, tam egemen, bağlantısız olmalı, tüm askeri üslerden ve güçlerden arınmalı, kendisinin de iç asayişi sağlayacak güvenlik örgütünden başka silahlı kuvvetleri bulunmamalıdır, askersizleştirilmelidir. Kıbrıs Devletinin bu statüsü ve toprak bütünlüğü uluslararası garanti altına alınmalı, tüm devletlerce tanınmalıdır. İsviçre ve Avusturya'nın olduğu gibi.

Kıbrıs Devleti iç yapısı itibarıyla bir federasyon olacaksa bu, federasyon görünümü altında fiili bir taksim veya taksime yakın bir rejim asla olmamalıdır. Merkezi devletin, federatif yapının organik bütünlüğünü sağlayacak ölçüde belirli politik ve ekonomik yetkileri ve gücü olmalıdır. Bunun için de bütünleşmiş bir ekonomik temele oturmalıdır. Merkezi federatif devletin yetkilerinin, bağımsızlığının, egemenliğinin, bütünlüğünün, bağlantısızlığının kâğıt üzerinde kaldığı, federe Türk Devletinin Türkiye ile, federe Rum Devletinin de Yunanistan ile bütünleştiği fiili bir taksimin yaratacağı durum emperyalizmin, ABD ile NATO'nun işine gelir. Her ikisi de NATO üyesi ve ABD yörüngesinde bulunan Yunanistan ve Türkiye aracılığı ile ABD ve NATO Kıbrıs'ta üsler, casusluk tesisleri kurup Kıbrıs'ı batmaz uçak ve füze gemisi, istihbarat merkezi haline getirebilirler. Zaten Makarios zamanında ABD'nin dört tane dinleme tesisi kurmasına müsaade edilmiştir ve 1974'den bu yana da Ada'daki İngiliz üsleri el değiştirmeye, buralarda ABD yerleşmeye başlamıştır. Biçimsel görünümünde tek, ama uygulamada bölünmüş bir Kıbrıs, NATO ve ABD eliyle tüm bölgenin ve bu arada adadaki iki topluluğun ve Türkiye ile Yunanistan'ın, güvenliğini ve barışını tehdit eden bir askeri odak olmaya adaydır.

Kıbrıs'ın gerçekten bağımsız, egemen, bağlantısız bir devlet olabilmesi iç rejimin niteliğine de bağlıdır. Gerek federe iki devletin, gerekse federatif merkezi devletin yapısı, politik, ekonomik, sosyal yaşamın örgütlenişi geniş emekçi kitlelerin yönetim ve yürütümüne etkin katılışlarını sağlayacak nitelikte olmalıdır. Kıbrıs'ta erişilmesi zorunlu olan hedeflerden biri de her iki topluluğun politik, ekonomik ve sosyal yaşamının demokratikleştirilmesidir.

DIŞ EKONOMİK İLİŞKİLER:

Her ne kadar resmen ambargo olarak ABD'nin koyduğu askeri ambargo var idiyse de aslında Türkiye için daha da zor sonuçlar doğuran ekonomik ambargo da vardı ve bu, kalkmış da değildir.

Türkiye'nin dış borçları 10 milyar doları aşmıştır. Bunun 5 milyar kadarı da ödenme vadesi gelmiş borçlardır. Ayrıca 4 milyar dış ticaret, 3 buçuk milyara yakın ödemeler açığı vardır. Bu borçları ödeyecek, açığı kapatacak döviz rezervleri kalmamıştır. Cari ithalat bedellerini karşılamak, yatırımları finanse etmek için de dövize, dış krediye gereksinim vardır. Hepsi birden yuvarlak hesap 10 milyar dolar tutmaktadır.

Bu muazzam bir miktardır. Hiç kimseye bu denli büyük bir miktar parayı bir çırpıda vermezler. Ama Batılı kaynakların Türkiye'ye vermekte gösterdikleri çekimserliğin, tereddütlerin, gecikmelerin başka nedenleri, politik nedenleri vardır.

Türkiye emperyalizme bağımlı bir ülke. Ne denli bağımlı olduğu bu son yıl ve aylar süresinde bütün çıplaklığıyla ortaya çıktı. Büyük sanayiciler, burjuva politika ve iktisatçıları dahi Türkiye sanayiinin dışa bağımlılığından yakınır oldular, sanki bunda kendilerinin bir sorumluluğu yokmuş gibi. Askeri yönden ABD'ye bağımlılığın sakıncalarını bizzat başbakan dile getirir oldu. Uluslararası Para Fonu'nun —IMF— az bir miktarda kredi vermek için ne ağır şartlar ileri sürdüğünü ve hükümetin de bu şartları kabul edip uygulamaya koyduğunu artık sağır sultan bile duydu.

Ama yine de emperyalistlerin hegemonya, sömürü hırsı, açgözlülüğü doymuyor. Emperyalistler, ABD ve Batı Avrupa devletleri birkaç bakımdan Türkiye'den «gayri memnun»lar.

Bir kez Türkiye kendi başına buyruk hiç bir şey yapmamalı. Kıbrıs sorununa ilişkin olarak Batılıları kızdıran ve mutlaka bir daha tekrarlanmamasını istedikleri husus, Türkiye'nin Kıbrıs'a askeri müdahalede bulunmuş olmasından çok bu müdahaleyi onların onayı dışında yapmış olmasıdır. Ama hoşnutsuzluklarına daha temel nedenler de vardır. Türkiye'nin ekonomik politikasına karşıdırlar. Türkiye'nin yatırım malları, ara malları, hammaddeler bakımından dışa bağımlı, büyük ölçüde hafif sanayi ve montaj sanayii niteliğinde bir sanayileşmesi var. Bu, emperyalist kapitalist dünya ilişkileri ağı içinde olmaya uygun bir sanayileşme. Ama emperyalistler bunu bile Türkiye'ye çok görüyorlar. Tarım ve turizm ülkesi olmamızı istiyorlar. Geçenlerde basında çıktı: bir batılı gazete Türkiye'ye «Avrupa'nın manavı, sütçüsü, kasabı olun» öğüdünde bulundu. Sanayileşme sınırlı ölçüde, o da hafif tüketim sanayii kollarında olmalı. Kalkınma hızı mutlaka yüzde yedinin hayli altına düşürülmeli.

Veya Türkiye ille de sanayileşme diyorsa, kapıları ardına kadar Batılı sermayeye açmalı. Yabancı sermayeyi teşvik kanunu açmış zaten ama, Batılılar bunu yeterli görmüyorlar. «Yabancı sermaye Türkiye'ye kendi yurdunda yatabildiği gibi yatabilmeli». Böyle diyorlar. Devletleştirmelere karşı ve kâr ve sermaye transferi konularında kesin güvenceler verilmeli. «Bürokratik işlemler», koşullar kaldırılmalı veya kolaylaştırılmalı. O zaman yabancı sermaye Türkiye'yi Orta Doğu ülkelerine açılan bir kapı, bir sıçrama tahtası olarak kullanmak için, hem bölgeye ihracat yapmak, hem iç pazarı ele geçirmek için bol miktarda gelebilir. Ama gelen yabancı sermayenin ileri teknoloji getirmek, ağır sanayie yatmak gibi bir kaygısı olmayacaktır.

Türkiye kapitalizmi ise ağır sanayie yö-

BİR ÜYE DAHA, BİR PARTİZAN DAHA!

nelmenin eşiğine gelmiştir. Özel sektör dahi ağır sanayii belli ölçüde geliştirmeden sınai gelişmenin süremiyeceğini anlamaya başlamıştır. Türkiye'de şimdiden üç demir çelik tesisi vardır ve bir dördüncüsü tasarlanmaktadır. Ağır sanayiin diğer dallarında da bir başlangıç olmuştur. Dengesiz, dalgalanmalı olsa da Türkiye yüzde 7 ile 8 arası bir kalkınma hızı tuttura gelmiştir.

TÜRKİYE KALKINMA HIZINI YÜKSELTMEK ZORUNDADIR

Ayrıca Türkiye'nin nüfusu hızlı artış içindedir. Büyük bir işsizler ordusu vardır ve yıldan yıla daha da büyümektedir. Emekçi kitleler bir yandan yoksullaşırken, öte yandan ekonomik-sosyal istemleri, politik bilinçleri yükselmektedir. Demokrat, ilerici, sol güçler, işçi sınıfının politik hareketi siyasal ortamı etkilemekte, emperyalizme bağımlılığın belirtilerini ve sonuçlarını bir bir gözler önüne sermekte, kurtuluş yollarını açıklamakta, göstermektedirler. Türkiye kapitalizmi bu demografik, ekonomik, sosyal ve politik durumu göğüsleyebilmek için de sanayileşmeyi sürdürmek, kalkınma hızını düşürmek şöyle dursun, yükseltmek zorundadır. Oysa bu yıl bu hız yüzde beşlere ve belki daha aşağılara düşmüştür.

Türkiye kapitalizmi uzunca bir süreden beri gelişmesinin gereklerini tümüyle Batı'dan karşılayamamaktadır ve bu karşılayamama giderek artmaktadır. Açığı kapatmak için 1967'den beri Türkiye, sosyalist dünyaya açılmıştır ve bu açılım büyüyerek sürmektedir. Büyük krediler alınmakta, teknoloji transfer edilmekte, ekonomik, teknik, kültürel alanlarda anlaşmalar yapılmaktadır. İskenderun Demir Çelik tesislerini Demirel, Kosigin ile beraber açarken Türk - Sovyet hududunu bir dostluk hududu yapacağız diyerek 1930'lardan sonra ilk kez Sovyetler Birliğiyle dostluktan söz etmiş ve MC zamanında sözü edilen ve oluşturulan Siyasal Belge Ecevit hükümeti döneminde son biçimini alıp imzalanmıştır.

ABD ve diğer Batılılar bu gelişmelere yan bakmaktadırlar. Ecevit'in ulusal savunma politikası, çok yönlü dış politika, soğuk savaşın yerini yumuşamaya bıraktığı savları sosyalist dünyaya açılmanın gelişmesiyle birleşince emperyalizm kaygılandı, ABD ve Batı Avrupa politik çevrelerinde ve basınında bu kaygılanma ve eleştiriler dile getirildi. Uluslararası Para Fonu ile yaz başında anlaşmaya varılıp niyet mektubu denilen belge imzalandığı, bu nedenle de Para Fonu'nun diğer finansman kuruluşlarına Türkiye'ye kredi verilmesi konusunda yeşil ışık yaktığı sanıldığı halde kredilerin bir türlü açılmayışında, Para Fonu ile yeni görüşmelere girilmesinde emperyalizmin Türkiye-Sovyetler Birliği ilişkilerine bir noktada set çekmek hesabı da vardır.

Ama bunu başaramayacaklardır. Kendisi de kronik bunalım içinde olan ve bunalımı özellikle 1973'den beri derinleşen kapitalist dünya Türkiye kapitalizminin finansman ve pazar gereksinimlerini karşılayamamaktadır ve karşılayamayacaktır. Türkiye kapitalizmi yeni geniş ve istikrarlı pazarlar bulmak, politik takıntılar olmayan uzun vadeli düşük faizli krediler elde etmek, çağdaş ileri teknoloji transfer edip onu ülke içinde üretmeye girişebilmek için başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist dünyaya açılmak zorundadır. Kaldı ki Batılılarla ilişkiler Türkiye'yi emperyalizmin sömürüsü, kontrol ve baskısı altına sokmakta ona bağımlı kılmaktadır; sosyalist dünya ile ilişkiler bu nitelikte değildir, böyle tehlikeler taşımamaktadır. İlişkiler ulusal bağımsızlığa ve egemenliğe saygı, iç işleyişe müdahale etmeme ve hak eşitliği temeli üzerinde gelişebilmektedir.

Ayrıca, dünya tümünde kapitalizmden sosyalizme geçiş aşamasındadır. Türkiye'de de nesnel ve öznel gelişme sola, sosyalizme doğrudur ve bu gelişme günden güne güç ve hız kazanmaktadır, daha da çok kazanacaktır. Bu bakımdan da Batılı emperyalistler Türkiye'nin sosyalist dünya ile yakınlaşmasına set çekemeyeceklerdir.

Batı'yla ekonomik ilişkilerdeki tıkanıklığa gelince ergeç belli ölçülerle açılacaktır, açılmaya başlamıştır da. Batı bugüne kadar olan alacaklarının batmaması, onları alabilmek için yeni borçlar, krediler vermek durumundadır. Ayrıca Türkiye'yi Batı dünyasının içinde tutabilmek için de bunu yapmak zorundadır. Birinci Dünya Savaşından bu yana sosyalizmin somutta gerçekleşmesi ve bu somutlaşmanın bir dünya sosyalist sistemi oluşturacak çapta genişlemesi sonucu dünya nüfusunun üçte birinden fazlası kapitalizmin sınırları dışına çıktı; kapitalizmin pazarları, hammadde kaynakları, yatırım ve sömürü alanları o ölçüde daraldı. Yeni yeni ülkelerin sosyalizm yoluna girmesiyle bu daralma sürüyor. Türkiye'nin stratejik önemi bir yana emperyalist-kapitalist ülkeler bu nedenle de Türkiye'yi gözden çıkaramazlar, onu kendi saflarında tutabilmek için keselerinin ağzını istemeyerek de olsa açmak zorundadırlar. Ama Batı ile ilişkiler gittikçe daha da kötüleşen bir kısır döngüdür, çırpındıkça daha da batılan bir bataktır.

İÇ DURUM: HÜKÜMETİN SOSYAL SINIFLARLA İLİŞKİLERİ

Dış politikada emperyalist devletlere ve kuruluşlara ödünler verme yolunda olan ve bundan ötürü de söylediklerivle yaptıkları çelişen hükümet, içte, büyük sermaye sınıfı ile ilişkilerinde de ödün vermeler ve çelişkiler içindedir. Halktan yana hakça bir düzen vaadi unutulmuştur. Kalkınmanın köyden başlatılacağını ileri süren CHP hükümeti şimdi tarımsal ürünlerin taban fiyatlarına yaptığı zamlarla ancak övünebilmektedir. Oysa köylünün tükettiği ve kullandığı malların yükselen fiyatları karşısında bu taban fiyatları çok yetersiz kalmakta, sabit fiyatlarla hesaplandığında tarımsal ürünlerin fiyatları gerilemiş olmaktadır. Meşhur köy kent projesinden ise örneklik tek bir girişime bugünlerde başlanmıştır. Füze gibi yükselmiş fiyatların dondurulması söz konusu bile olmadığı gibi, fiyatların yükseliş hızı dahi düşürülememektedir. Bu hızlı enflasyon karşısında işçilerin gerçek ücretleri ve dar gelirlilerin gerçek gelirleri gerilemektedir. Kitlelerin esasen düşük olan yaşam düzeyi daha da düşmekte, yoksul kitleler daha da yoksullaşmaktadır.

Buna karşın hükümet tüm olanaklarıyla büyük sermaye sınıflarına güvence verme çabası içinde olmuştur. Özel sektörü çok hoşnut eden ihracatı teşvik önlemleri alınmıştır. Yeni vergi yasasında özel sektörün karşı çıktığı yerleri düzeltmeyi vaadetmiştir. Sanayicilerin ihraç edecekleri sanayi ürünlerinden elde edecekleri dövizin bir bölümünü kendi ithalatları için kullanmaları kolaylığını getirmiştir. Toplumsal anlaşma ile devlet sektöründe ücretlerin sabit fiyatlarla 1976 düzeyinde dondurulmasına gidilmiş ve aynı şeyin özel sektörde de yapılması yolu açılmıştır. Hükümet, bu anlaşma sonucu devlet sektöründe grevlere gidilmeden bir dizi toplu sözleşme yapılmış olmasıyla övünmektedir. Gerçek ücretleri dondurulan işçiler greve gitmekten, grev yaparak haklarını aramaktan yoksun kalmakta ve hükümet grevleri engellemekten kıvanç duymaktadır. «Demokratik sol» olma iddiasındaki CHP'nin ne denli sol ve işçiden, emekçiden yana olduğu ortaya çıkmıştır.

Hükümet ücret yükselişleri konusunda gösterdiği duyarlılığı fiyatlar konusunda göstermemektedir. Demir çelik ve çimento gibi kimi temel malların devlet eliyle ithali ve dağıtımı; illerde fiyat kontrol komisyonları kurulması pratikte fiyat hareketlerini kontrol edici ve düzenleyici bir sonuç vermemiştir. Hızlı enflasyon, tatlı vurguncu kârları ve burjuvazinin sermaye birikimi yollarını açık tutmaktadır.

Tüm kapitalist ülkelerde olduğu gibi bizde de ekonomik sorunların faturası işçi emekçi kitleler sırtından ödenmektedir.

TERÖRİZMİN TIRMANIŞI:

Her gün birkaç can alan terörizm çözülmesi gereken en acil sorun olarak gündemdedir. Terörizm can güvenliğini ilgilendirdiği kadar politik güvenliği de ilgilendirmektedir. «Anarşik olaylar» denilen bizdeki terörizm dünyanın başka ülkelerinde görülen terörist hareketlerden çok daha yoğundur; ünlü İrlanda terörizmi bile bizdekinden geri kalmıştır. Terörizmin bu boyutlara ulaşması hükümetin geleceği konusunu gündeme getirmektedir. Hükümetin iktidarda kalabilmesi için terörizmin kökü kazınmasa bile kontrol altına alınabilmelidir.

Bugünkü düzen sürdükçe terörizm kökünden kazınamaz. Çünkü terörizm bu düzenin çelişkilerinden dengesizliklerinden doğmaktadır. Türkiye'de demokratik hak ve özgürlükler kısıtlı olmakla beraber büyük sermaye bu sınırlı demokratik ortamda dahi ekonomik ve politik iktidarını istediği gibi sürdürebilmekten acizdir. Emperyalizmle ortaklık ve işbirliği etmek de iktidarını ayakta tutmak için yetmemektedir. Büyük burjuvazi ve işbirliği ettiği emperyalizm, geniş halk kitlelerini sürekli daha yoksullaştıran bu sömürü düzenini o kitlelere baskıyla, zorla dayatarak sürdürebilme çabasındadırlar. Büyük sermaye sınıfları ile işçi emekçi kitleler arasındaki sınıf ayrımı keskinleşmiş, kutuplaşmıştır. İşçi emekçi kitleler bilinçlenmekte, ekonomik ve politik mücadele çizgileri yükselmektedir. Bu gelişme güçlendikçe halk kitlelerini, ilerici, demokrat, sol, sosyalist güçleri bastırabilmek için şiddet ve terör de tırmandırılmaktadır.

Bugün Türkiye'de solu bastırmak, kırdırmak, yok etmek operasyonu sürdürülmekte

dir. Sol kurulu düzenin bozukluğunun, adaletsizliğinin nedenlerini sergilemekte, kitlelerin hak ve özgürlüklerini savunmakta, istek ve özlemlerini dile getirmektedir; kitleler sola yönelmektedir. Bu duruma son verilmelidir; burjuvazi ve emperyalizmin kararı budur. Tam boy açık faşizm veya cunta yönetimi yerine, veya ondan önce, terörist hareketlerle solu sağa kırtırtmak deneyi yapılmaktadır.

Sağın bu amaçla örgütlendirilmesi 1970'den önce başlamış, 70'li yıllarda geliştirilmiş, son Milliyetçi Cephe döneminde doruk noktasına çıkarılmıştır. Solcu-sağcı öğrencilerin çatışması görünümü çoktan kalkmıştır. O görünüm varken de gerçek durum öğrenci çatışmasının çok ötesindeydi. Şimdi ise bu iç savaşı başlatma girişimlerine dönüşmüştür. Sağ hem devlet örgütünün içinde, hem dışında örgütlenmiştir. Bu açık faşist bir örgütlenmedir. Devlet örgütü içindeki açıktan faşist yuvalarla bunlar dışındaki ögeler, gruplar arasında çekişme, hatta mücadeler vardır. Milliyetçi Cephenin iktidardan düşmesiyle bu faşist yuvalar ve ögeler iktidarda olmanın sağladığı olanaklarla elde ettikleri gücü ve imtiyazlı durumlarını yitirmeye yüz tutmuşlardır. Bunu büsbütün yitirmeme mücadelesini vermektedirler. Yitirmemek için de, ülkeyi tam boy açık faşizme götürecek, götürürken de demokrat, ilerici, sol, sosyalist, devrimci kim varsa kıracak bir operasyonu yürütme çabasındadırlar.

Devlet örgütü dışında da faşistler güçlü bir biçimde örgütlenmişlerdir. Büyük bir sahtekârlıkla kullandıkları sol sloganlarla; kapitalizme karşı çıkma iddialarıyla; aklı, mantığı değil, heyecanları, içgüdüleri kamçılayan ırkçı, şoven milliyetçi ideolojileriyle; iş bulma, para verme gibi çıkar sağlamalarıyla bilinç düzeyi düşük gençlik ve halk arasında belli bir kitle tabanı da elde etmişlerdir. Küçük kentlerde ve büyük kentlerin özellikle kenar mahallelerinde «yeşil hat» çekip belli semtleri kendi bölgeleri ilan etmekte, sözünü ettiğimiz yöntemlerle yöre halkının bir kısmını kazanmakta, bütünü kaba kuvvet ve silah gücüyle baskı ve kontrol altında tutmaktadırlar. Bu hat çekilmiş semtler kentlerin diğer yörelerinde operasyonlar için bir üs görevi görmektedirler.

FAŞİZMİN DOĞU VE GÜNEYDOĞUDAKİ HESAPLARI

Ayrıca, Doğu illerinin bazıları faşist açık ve gizli örgütlerin özellikle yuvalandığı ve güçlü olduğu iller haline getirilmişlerdir. Bu iller Güney Doğu bölgesini kuşatmaktadır. Ayaklandırma kışkırtmaları ve girişimleri için adeta özel olarak görevlendirilmişlerdir. Buralardan bölgedeki diğer illere «takviye»ler, «bindirilmiş kıtalar» gönderilmektedir. Malatya, K. Maraş, Sivas, Elazığ bu çeşit illerdendir. Buralarda ayaklandırmalar başlatılacak sonra bu çeşit olaylar bir çayır yangını gibi diğer illeri sarıp genişleyiverecektir. Bu hengamede Doğu ve Güney Doğu'daki tüm demokrat, ilerici, sol güçler, demokratik toplumsal mücadele kırılıp bastırılacak ve giderek tüm ülkeyi kapsayan bir faşist cunta yönetimine, en azından bölge bölge sıkıyönetimlere gidilecektir. Plan budur. Malatya'da, Elazığ'da Sivas'ta ve daha başka yerlerde bu doğrultuda yapılan girişimler bu sonucu vermemiştir. Ama denemeler sürmektedir.

MHP, parti yapısı ve yan kuruluşlarıyla faşizm yanlısı güçlerin bu örgütlenişi ve eylemleri içindedir, ta boğazına kadar. MHP üç yıl iktidarı paylaşmanın olanaklarını sonuna kadar kullanarak devlet örgütü içinde ve dışında kendisini güçlendirmiştir. MHP'nin ne denli tırmandırılan terörün içinde olduğunun belirti ve kanıtları her geçen gün salkım salkım ortaya dökülmektedir. MHP'nin ve yan kuruluşları derneklerin üzerine gitmek için yasal dayanak ve nedenler fazlasıyla vardır. Geciktirilmiş olan bu işlem daha da geciktirilmeden bir an önce yapılmalıdır.

Bununla beraber ülkede estirilen terör havası ve girişilen operasyonlar MHP'nin çapını aşmaktadır. Yerli ve yabancı «örtülü örgütler»in marifetleri bilinmektedir. Yerli örgütlerinki açık açık söylenir, yazılır, tartışılır olmuştur. Yabancı örgütlerinki ise dünya ve Türkiye pratiğinden bilinmektedir. Türkiye büyük burjuvazisi ve Amerikan emperyalizmi, politikacıları, askerleri, bürokratları ve ajanlarıyla birlikte Türkiye'nin üzerine bir demir kapak kapatmak için eylem içindeler.

Türkiye'nin doğusunda bu anlattıklarımızdan başka, ama birbiriyle ilişkili, olaylar da geçmektedir. Geçtiğimiz Temmuz ayında Hakkari ilinde bir egemen devletin sınırları içinde yeralması düşünülemeyecek olaylar olmuştur. Irak'ın bir bölgesinden diğer bölgesine Türkiye içinden geçen yaklaşık yedi yüz kişilik bir kafile Türkiye'de oturan kimi aşiret veya gruplar tarafından saldırıya uğrayarak büyük kısmıyla öldürülmüştür. Hükümet ve devlet kuvvetleri bu çatışmaya ve katliama, önlemek üzere müdahale etmemiş, seyirci kalmıştır. Şimdi ise katliamdan kurtulabilen 161 kişinin bölgedeki aşiretler elinde esir tutuldukları iddia edilmektedir. Doğru ise bu durum da ne uluslararası hukuka, ne Türkiye'nin kendi yasalarına uygun değildir. Özel kişiler, aşiretler hiç kimseyi esir alma, özgürlüğünden yoksun tutma hakkına ve yetkisine sahip değildir. Söz konusu kişileri onlara düşman aşiretlerin elinde bırakmak hukuka, yasalara, insan haklarına aykırı olmanın yanı sıra, insanlık dışı bir tutumdur da.

Hükümet bugüne kadar bu konuda bir açıklama yapmadı. Bu açıklamayı ve tutsakların serbest bırakılmasının sağlanmasını talep ediyoruz.

Bu konuda hükümete ilişkin olarak söylenecek bir söz daha var. Hükümet söz konusu olaydaki tutumuyla Türkiye'ye sınır komşusu bir ülkede yer alan ve doğal olarak Türkiye içine de yansıyan bir halk hareketinde ayrışan ve çatışan taraflar arasında, taraf tutmuş olmaktadır, gericilerin safında. Ne yarım yüzyıldan fazla bir zaman önce Kurtuluş Savaşı vermiş olan Türkiye'ye, ne de «demokratik sol» iddiasındaki bir hükümete bu taraf tutuş yakışmaz. Orta Doğunun çok hassas bir noktasında bulunan bu bölgede halkın demokratik istem ve özlemlerini kendi çıkarcı hesapları uğruna sömürmeye kalkan emperyalistlerin, baskıcı yönetimlerin ve feodal artıkların oyunlarına katılmamak veya düşmemek gerek.

Denebilir ki, Türkiye'yi içinde bocaladığı ekonomik, politik, sosyal darboğazlardan kurtaracak bir çare, bir yol yok mudur? Var elbet. Ama bu, kısa sürede yağdan kıl çeker gibi sorunları çözecek bir hazır reçete değildir. Temel toplumsal sorunların hiç bir zaman böyle reçeteleri yoktur. Daha uzun vadeli açıdan bakıp, daha uzun vadeli hesaplar yapmak ve uzun vadede sonuç alabilmek için de her gün görülmesi gereken işi görmek, işe asılarak çalışmak gerekir.

Bu hükümetin köklü tedbirler alarak durumu köklü biçimde değiştirmesi, iyileştirilmesi beklenemez. Her zaman belirttiğimiz gibi, sorunların, toplumsal rahatsızlıkların nedenleri yapısaldır, bu sorunlar ve rahatsızlıklar emperyalizme bağımlı geri Türkiye kapitalizminin acı meyveleridir. CHP'nin «düzen değişikliği» dediği ise, bu varolan düzen içinde, onun temel çerçevesini aşmamak üzere yapılacak ayrıntılarda bir takım değiştirmelerdir.

Ama böyle de olsa bu düzen içinde ulusal bağımsızlıktan ve halk kitlelerinin çıkar ve yararlarından yana yapmayı vadettiklerini CHP hükümeti yapmalıdır. Sorunları kökünden çözemese de, ulusal bağımsızlık ve halkın çıkar ve yararları yönünde atılacak her adımı biz bilimsel sosyalistler önemseriz ve destekleriz. «Kapitalizmden sosyalizme geçiş öngörülmedikçe ne yapılsa nafiledir, bizi hiç ilgilendirmez» gibi bir tavır asla bizim tavrımız değildir. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi hem güncel ivedi sorunlarla ilgilenip çözümleri için mücadele verir, hem de bu güncel hedeflere yönelik mücadeleyi sosyalizm için uzun soluklu mücadelesiyle bütünleştirir.

UMUT TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NDEDİR

Umut, işçi sınıfımızın politik hareketindedir, partisindedir. Umut, işçi sınıfımızın başta yoksul köylü olmak üzere diğer kol ve kafa emekçisi kitlelerle ittifakını kurup pekiştirmesindedir. Umut, işçi sınıfı partisinin öncülüğünde tüm demokrat, ilerici, sol, sosyalist güçlerin ve kuruluşların emperyalizme ve faşizme karşı güç ve eylem birliğindedir. Umut Partimizde, Türkiye İşçi Partisi'ndedir.

Türkiye İşçi Partisi kurulduğu günden bu yana nitel ağırlığını sürekli kanıtlamıştır. Gelişmelere koyduğu teşhisler ve gelişmelerin geleceğine ilişkin öngörüleri hep doğru çıkmıştır. TİP, Türkiye ve Dünya kamuoylarında ciddiye alınan bir partidir.

Arkada bıraktığımız üç buçuk yıllık sürede Türkiye İşçi Partisi nicel varlığını da büyütmüştür. Şimdi gelişmenin nicel yönüne özel ağırlık verme kararını almıştır. Nitel ağırlığı, öncülük işlevini gözden kaçırmamak şartıyla, parti nicel olarak ne kadar büyürse o kadar güçlü olur. Devrimi başarmak içinse, hem bilgili, bilinçli, yetenekli, hem de güçlü olmak gerekir. Daha çok üye, daha büyük örgüt, daha etkin eylem! Amacımız bu.

Önümüzdeki aylar Türkiye İşçi Partisi'nin Üye Kazanma Kampanyasıdır. Bu toplantı bir yanıyla da bu kampanyanın açılış toplantısıdır.

Bir, bir üye daha diyeceğiz.

Bir üye, sıkılmış bir yumruk daha.

Bir üye zafer yolunda bir adım daha.

Bir üye, bin üye; ileri on binlere, yüzbinlere doğru!

GENEL SEKRETER NİHAT SARGIN'IN KONUŞMASI :

Kazanacağımız her yeni üye bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm hedefine atılmış bir adım olacaktır.

★ BU TOPLANTIMIZ, BÜTÜN SALDIRGANLARA VE SALDIRILARA VERİLEN EN ANLAMLI YANIT OLMAKTADIR. BU TOPLANTIMIZLA BİRLİKTE BAŞLATTIĞIMIZ ÜYE KAZANMA KAMPANYAMIZI BAŞARIYA ULAŞTIRARAK YANITIMIZI SÜRDÜRECEĞİZ.

★ KAZANACAĞIMIZ HER YENİ ÜYE, BİLİNÇLİ VE KARARLI OLARAK YÜRÜDÜĞÜMÜZ BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM YOLUNDA HEDEFE BİR ADIM DAHA YAKLAŞMAMIZ DEMEK OLACAKTIR.

★ TEK TEK İNSANLARI YOK EDEBİLİR, YALNIZ, YILGIN, BAŞINA GELECEKLERİ KORKUYLA BEKLER HALE GETİREBİLİRLER. AMA İŞÇİ SINIFININ VE EMEKÇİ HALK KİTLELERİNİN TÜMÜNÜ VE ONLARIN ÖRGÜTLÜ, ÖNCÜ, DEVRİMCİ GÜCÜ OLAN PARTİSİNİ, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİ YOLUNDAN ÇEVİREBİLMEK OLANAKSIZDIR!

★ İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ YANDAŞLARI VAROLDUKÇA VE GELİŞTİKÇE, ÖRGÜTLÜ POLİTİK GÜCÜ OLAN PARTİSİ, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ DE GELİŞİP GÜÇLENECEKTİR.

Sınırlı sayıda arkadaşımızın katıldığı «Parti Basınını Güçlendirelim» toplantımız dışarda tutulursa, oldukça uzun bir zaman aralığından sonra yapılan bu genişletilmiş toplantımız birçok bakımdan özellik ve önem taşıyor. Bu özellik ve önemin, en önde gelen nedeni olan ülkemizin bugün içinde bulunduğu ortam ve bunun görev ve sorumluluklarımızı nasıl daha da artırdığı üzerinde yeniden durulmayacaktır. Genel Başkanımızın konuşmasında bu konuya ilişkin olarak genişlemesine ve derinlemesine çözümlemeler yer almakta, ortamın ciddiyet ve ağırlığı açıklıkla gözler önüne serilmektedir. Burada yalnızca işaret etmekle yetinilip, toplantımızın taşıdığı diğer özellikler ve buna bağlı olarak önemi üzerinde durulmaya çalışılacaktır.

Bir kez, bu genişletilmiş toplantımız yerel kongreler dönemine rastladığından bugüne kadar ilçe kongrelerimizin büyük çoğunluğu ile bazı il kongrelerimiz de yapılmış bulunmaktadır. Bunun doğal sonucu olarak da, yerel yöneticiler olarak Temsilciler Toplantısı'na katılan arkadaşlarımızın çoğunluğu kongrelerinden yeni seçilmiş olarak bu toplantıda ilçe ve il kurullarını temsil etmektedirler. İki yıl gibi uzun bir çalışma döneminden sonra yapılan kongrelerimizde seçilen arkadaşlarımız, ister yeni, ister yeniden seçilmiş olsunlar, geçmiş dönemin tam bir değerlendirme ve eleştirisinin yapıldığı kongrelerinden üye arkadaşlarımızın yeni veya yenilenmiş güvenlerini daha yeni almış ve yöneticisi durumunda bulundukları kitlenin bu taze güveniyle her türlü atılıma hazır haldedirler. Diğer arkadaşlarımız ise kongre hazırlıkları içindedir ve çok yakın gelecekte, onlar da aynı durum ve konuma geleceklerdir.

İlçe ve illerden gelen temsilci arkadaşlarımızın çoğunluğunun kongrelerinde yeni seçilmiş arkadaşlar olduğu belirtilmişti. Sayı ile ifade etmek gerekirse, geçtiğimiz hafta sonuna kadar 181 ilçe ve 11 ilimizin kongresini yapmış olduklarını belirtelim. Bu da, işlerliğe sahip —bu tanımlama örneğin, yerel seçimlere katılabilme ve benzeri ölçütler gözönünde tutularak ileri sürülmektedir— böylesine işlerliğe sahip ilçelerimizin yaklaşık beşte dördünü, oluşturmaktadır. Geriye kalan ilçelerimizde önümüzdeki haftalar içinde kongreler tamamlanacak, ayrıca Kasım sonuna kadar bugün mevcut 29 ilimizin tümünün de kongresi yapılmış olacaktır.

YAZ BOYUNCA ÖRGÜTLENME ÇALIŞMALARIMIZ YOĞUN OLARAK SÜRDÜ

Her yıl olduğu gibi bu yılın yaz ve tatil ayları da örgütlerimiz ve Merkez yetkili ve görevlilerince ayrı bir kampanya olarak belirtilmeksizin, fakat bir kampanya coşkusu içinde örgütlenme çalışmalarına ağırlık verilerek değerlendirildi. Böylece kongre öncesinde birçok ilçemiz yeniden işlerliğe ve bağımsız bir lokale kavuşturuldu. İlçede Parti'nin varlığının yadsınamaz kanıtı olacak biçimde kongresi yapıldı. Bu arada henüz örgütümüzün bulunmadığı yörelerde yeni örgütler kurulması için tüzüğün verdiği görevle ve Genel Merkez kurullarının yönlendiriciliğinde, gerek yerel örgütlerimiz, komşu il ve ilçelerde, gerekse Genel Merkezden görevlendirilen ve çoğunluğu aslında o yöreli olarak şimdi başka bir il veya ilçede oturmakta bulunan üye arkadaşlarımız, bu çalışmaları başarıyla yürüttüler; mevcut illerimiz yeni ilçeler kurdular, ayrıca yeni il ve ilçe örgütlerimiz kuruldu. Birçok yörede ilişkilerimiz geliştirildi ve yeni ilişkiler kuruldu; bu yörelerde de en kısa sürede ve özellikle büyük sorun haline gelen kiralayabileceğimiz bir lokal bulunur bulunmaz, Örgütün derhal kurulabileceği duruma getirildi.

Gene işlerlik açısından bir ölçüt olarak o il çevresinde seçimlere katılma olanağımızın Yüksek Seçim Kurulu'nca onaylanmış olması kabul edilebilirse, örneğin 5 Haziran seçimlerinde bu olanağı elde ettiğimiz il çevresi sayısı ivedi olarak kurulan ilçelerle birlikte 43 iken, bu sayı bugün 48'e çıkmış bulunuyor, yani en az bir ilçede, bir çoğunda ise birden fazla ilçede ve ilde örgütümüz olarak, daha sonra değinilecek bir bölüğünde ise bütün ilçeleriyle örgütlenmiş durumda bulunarak, şu anda 48 il çevresinde örgütümüz bulunmaktadır. Bir yandan kongreler yapılırken, bir yandan da örgütlenme çalışmaları planlı bir biçimde yürütülmeye devam etmektedir. II. Büyük Kongremize kadar yeni kurulmuş ve kurulacak örgütlerimizin de kongrelerini yapmalarıyla, öyle umulur ki, Büyük Kongremizde 50'den fazla ilden gelen delegelerimiz hazır bulunacaktır.

ÖRGÜTLENMEMİZİN SEÇİM YASASI AÇISINDAN DURUMU

Söz buraya gelmişken örgütlenme ve kongre çalışmalarının bir yan ürünü olarak seçim yasası açısından büyük önem taşıyan tam teşekküllü illerimizin durumuna kısaca değinmekte ve bu konuda da bilgi aktarımında yarar görülmüştür: 5 Haziran seçimleri öncesinde resmi makamlar 16 ilde tam teşekküllü olduğumuzu kabul etmişler, yerel seçimler öncesinde ise bir pürüzden dolayı bu sayı 15'e inmiş bulunuyordu. Bugün ise tam teşekküllü 15 ilimizin bütün ilçelerinde kongre yapmış bulunuyoruz. Bu ilçelerimizde artık kurucu yöneticiler değil, kongreden seçimle gelmiş yönetim kurulları var ve bir çoğunda bağımsız bir lokale sahibiz. Ayrıca Eylül sonuna kadar iki tam teşekküllü ilimizin bütün kurucu kurulları yeniden gözden geçirilip, gerektiğinde yeni arkadaşlarla takviye edilmiş ve işlerliğe kavuşturulmuş, bununla birlikte Bilecik ilimiz de yeni kurulmasına karşın, komşu illerimizin de yardımıyla bütün ilçelerinde kısa sürede örgütlenme başarısını göstererek 30 Eylül'e kadar tam teşekküllü illerimiz arasına katılmış bulunuyor. Böylece en az 15 ilde bütün ilçeleriyle örgüt kurmuş olmakla yetinmeyip bu illerin bütün ilçelerinde ve illerde kongrelerini yapmak suretiyle çok az olasılıkla da olsa önümüzdeki Haziran 1979'da

YENİ ÜYELERLE YENİ MEVZİLERE!

yapılabilecek bir erken seçimden başlamak üzere iki yıl boyunca yapılabilecek bütün erken seçimlere, doğal olarak bu arada önümüzdeki sonbaharda yapılacak kısmi senato seçimine katılma olanağını Partimiz, hiçbir tartışmaya yer bırakmayacak biçimde dosta düşmana kabul ettirmiş duruma gelmiş bulunmaktadır.

Bu gönendirici bir gelişmedir kuşkusuz. Ama elbette yetinilecek ve yeterli değil. Örgütlenmenin, örgütümüzü her yöre ve kesime, fabrikalardan mahallelere ve köylere kadar yaygınlaştırmanın önemi açıktır. Bunun üzerinde yeniden durulmayacaktır. Örgütlenme çalışmaları, Partinin önde gelen görevi olarak daha da ivme kazandırılmış biçimde sürdürülme durumundadır.

Toplantımızın başka bir özelliği, gerek kongrelerinde ilk olarak seçilmiş arkadaşlarımız, gerekse, daha önce belirtilen örgütlenme çalışmaları sonucu olarak yeni kurulan veya işlerliğe kavuşturulan örgütlerimizin yeni yöneticileri olarak, bu toplantımızda oldukça çok sayıda yeni arkadaşımızın bulunuşu, birçoğumuzun ilk olarak böyle bir toplantıya katılmakta oluşumuzdur. Özellikle yeni kurulan örgütlerimizi temsilen gelen ve daha önce ancak yayınlarından, seçim çalışmaları ve açık toplantılarından Parti'yi tanıyıp izleyen ve benimseyen arkadaşlarımız ilk olarak bu toplantıda Partimizi bir bütün olarak en geniş biçimde somutlama ve değerlendirme olanağına kavuşmaktadırlar. Bu vesile ile, kurucu kurul temsilcisi veya seçilmiş yöneticiler olarak aramıza ilk kez katılan bütün arkadaşlarımızı Merkez organları adına içtenlikle kutlar, güç görevlerinde üstün başarılar dilerim.

Toplantımızın başka bir özelliği bu toplantıyla birlikte yeni ve çok önemli bir kampanyayı başlatmakta oluşumuzdur. Zaman zaman «MC Düşürülmelidir» ve «NATO'ya Hayır» kampanyasında olduğu gibi belirli politik hedeflere kamuoyunun dikkatini çekmek üzere dışa dönük olarak nitelendirebileceğimiz kampanyalar tertipledik veya tüzük ve kongre kararlarımız uyarınca Partimizin ve onun şahsında kurullarla üyelerimizin esas görevlerinden olan birçok konuyu da kampanyalar halinde ele alıp yürüttük. Böylece, diğerlerine göre içe dönük sayılabilecek bu kampanyalar süresince Parti kitlesinin ve yakın çevremizin, kampanya konusuna, gerektirdiği ağırlıkla dikkatlerinin çekilmesi ve bu konuyu kampanya süresince birincil görevleri olarak değerlendirip yürütmeleri sağlanmaktaydı. 1976'da yürütülen «Yaz Ayları Örgütlenme Kampanyası»nın finansmanı için bağış ve sonra «örgütlenme kampanyası» bu yaz ele alınan «Parti Basınını Güçlendirelim» kampanyaları hatırlardadır. Yaz ayları örgütlenme kampanyasının, belirtilen süreden de önce ve fazlasıyla istenilen hedeflere ulaştığı da hatırlardadır.

«PARTİ BASININI GÜÇLENDİRELİM» KAMPANYASI BAŞARIYLA SÜRÜYOR

«Parti Basınını Güçlendirelim» kampanyasına gelince, bu kampanyada da, öncelikle belirlenen hedeflere varılmış sayılabilir. Bugün hemen her yerel örgütümüz, yayınlar dolayısıyla Genel Merkez'e olan borçlarının tümünü ödemiş veya pek aza indirmiş bulunuyor. Bundan sonrası için yayınların Genel Merkezden peşin para ile alınışı konusu da birçok örgütümüz tarafından halledilmiş durumdadır ve aksamaksızın yürütülmektedir. Diğer yandan, yerel haberler ve yazılarla yayınlarımızı besleme konusunda da eskiye oranla daha ileri adımlar atılmış ve ilk meyveleri de derlenmeye başlanmış bulunuyor. Örneğin «Görev» gazetemize yerel haber gönderildiği oran ve ölçüde, bu yörelerde gazetenin satışı yükselmekte ve Genel Merkez'den daha yüksek miktarlarda gazete istenilmektedir. Henüz arzu ettikleri düzeyde satışı gerçekleştirememiş olan örgütlerimiz de, haber ve yazılarla yörelerindeki işçi ve emekçi halk kitlelerinin sorun ve istemlerini ve çözüm yollarını yansıttıkları oranda, onların da arzuladıkları düzeyde satışı gerçekleştirecekleri açıktır. Dolaylı yayınlara gelince, bilindiği üzere süresiz yayınların yer aldığı Bilim Yayınevi yeni bir atılım içindedir. Genellikle durgun geçen yaz aylarının köstekleyici etkisine karşın ve yayıncılıkta henüz yeterince ele alınmamış alanlara da girmekten çekinmeksizin durmadan yeni yayınlar yapmaktadır. Süreli yayın Yürüyüş'e gelince, bu dergi, hem Parti örgütünce bir Parti yayını gibi benimsenerek, hem de ilk çıkış amacına daha uygun bir yaklaşım içinde olayları değerlendirip etrafında geniş bir yazar kadrosu da oluşturarak, son iki ay içinde hissedilir bir mesafe almış bulunmaktadır. Satış muntazam ve devamlı artmaktadır. Uzun bir süreden beri belli bir tirajı korumaya çalışan dergi, ilk olarak baskı sayısını yükseltme gereğini duymuştur. Bazı sayıların yerel birimlerde karaborsaya düştüğü gelen haberler arasındadır. Dağıtım konusunda, yerel birimlerce yapılabileceklerin azamisinin yapılarak, olabildiğince daha geniş bir çevrede dağıtımının ve okuyucuya ulaştırılmasının sağlanması, bu olumlu gelişmeyi daha da artıracaktır.

Kampanya sonucunun Genel Merkeze mali açıdan da yansıması kuşkusuz olumludur. Ancak bununla Merkezin mali sorunlarının azalmış olduğunu elbette düşünemeyiz. Partimiz her an ve daima olanaklarını son noktasına kadar zorlayarak çalışmalarını yürüttüğü için, mali sorunumuz gene ağırlıkla vardır ve herhalde uzun bir zaman dilimi içinde bu sorun devamlı gündemimizde kalacaktır.

Görüldüğü üzere, şimdiye kadar her partilinin ve kurulun esas görevleri olan çalışmalardan kimini, zaman zaman bir kampanya havası içinde ön plana çıkarıp yürüttük ve hepsinde de başarılı olduk. Bugünkü toplantımız da böyle bir kampanyanın başlaması için gerekli hazırlık çalışmalarının raporlar halinde sunulup değerlendirildiği ve fiilen kampanyayı açtığımız gün olacaktır.

ÜYE KAZANMA KAMPANYASI BAŞLARKEN DURUM DEĞERLENDİRMESİ

Böyle bir kampanyanın açılması düşüncesi, Merkez Yönetim Kurulu'muzun daha yılbaşında, yerel seçim sonuçlarını değerlendirme ve 1978 yılı çalışmalarını bir takvime bağlama görüşmeleri sırasında ortaya atılmış ve daha sonra bunun sonbaharda yerel kongrelerin çoğunluğunun tamamlanmasından sonra resmen bir kampanya olarak başlatılması kararlaştırılmıştı. Daha o günlerde böyle bir kampanyanın açılma gerekleri olarak ileri sürülen görüşler, aradan geçen süre içinde doğruluklarını daha kesin kanıtlarla kabul ettirmiş bulunuyor. Örgüt Büromuzun Merkez Kurullarına sunduğu raporda da belirtildiği üzere, «Parti örgütünün yaygınlığını ve etkinliği geliştirmek, bunun için, diğer alanlardaki çalışmaların yanı sıra üye sayısını artırmak her an önde duran bir görevdir. Program ve Tüzüğümüzdeki ilkeler ve hükümler bu konuda bütün yönetim kademelerine, bütün parti üyelerine yol göstermekte, görevler vermektedir. Bunlara ek olarak 1. Büyük Kongremiz, aldığı kararlarda örgütümüzün eriştiği nitel düzeyi de saptayarak ve buna dayanarak bu konu üzerinde önemle durmuş bulunuyor. Bütün örgüt birimlerinin sürekli bir nicel ve nitel gelişme içinde bulunmaları, parti üyesinin (kitlelerin parti politikası doğrultusunda görüş ve eylem birliğine varmalarını sağlamak, Parti'ye yeni taraftarlar ve üyeler kazandırmak) konusunda sürekli, kararlı, bilinçli bir çaba ve çalışma içinde olmaları esastır, temel görevdir.

«Bununla beraber, en önde Partimizin bilimsel sosyalist çizgide yürüttüğü, doğru, kararlı mücadelenin sonucu, özellikle 1978 başından beri, üye kazanma bakımından da Partimiz için durumun eskiye oranla daha elverişli olduğu görülmektedir ve bunu daha da elverişli kılarak geliştirmek görevimizdir.

«İşçi ve emekçi kitlelerin genel olarak sermaye partilerinden uzaklaşma ve düzene karşı olma durumları gelişmektedir. Bu kopuş MC partileriyle sınırlı değildir ve aynı süreç CHP'ye umut bağlamış işçi ve emekçi kesimlerinde de gözlenmektedir. 11 Aralık seçim sonuçları Merkez Yönetim Kurulumuzca CHP'ye kanalize olmuş kesimleri de kapsayacak şekilde bu durumun açık bir göstergesi olarak değerlendirilmiştir. Ayrıca, düzenden kopan kesimleri, onların içinden öncü unsurları sosyalizme, Partimize kazanarak, faşizme kitle tabanı sağlamalarından korumak da Partimizin önemli görevleri arasında bulunmaktadır. Kitlelerin, en azından, sınıf mücadelesine daha sıcak bir şekilde girme yerine yılgınlığa kapılma, veya en azından hareketsizliği tercih etme tehlikesinin mutlaka önlenmesi gerekmektedir. Bunun yolu en geniş kitleleri bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine devamlı artan ölçülerde kazanmak, daha yaygın ve etkin olarak örgütlenmektir.

Diğer yandan, 1. Büyük Kongre kararlarında yeni üye kazanma konusunda göz önünde bulundurulan «Parti'ye kayıtlı binlerce üyeden oluşan sağlam kadro ve bilimsel sosyalist ilkelere dayalı olarak bu üyeler eliyle kurulmuş aynı sağlamlıktaki Parti yapısı» önde duran sorunları aşmanın kararlılığı içinde devamlı gelişmektedir. Yerel örgütlerde yer yer görülen «dar» parti anlayışı eğilimi giderek zayıflamaktadır. Yerel örgütlerimiz, farklı düzeylerde ve hızla geliştirilmeye muhtaç durumda da olsa, politik tecrübe kazanmaktadırlar.

Gerek kitlelerin, gerekse örgüt birimlerimizin öznel durumlarında görülen bu açılım, üye kazanma çalışmalarının kampanya türü yöntemlerle geliştirilmesinin ve saptanacak gerçekçi hedeflere ulaşılmasının da, kendi ölçüleri içinde, öznel koşullarını oluşturmaktadır. Bu tür yöntemle uygulanacak yeni üye kazanma çalışması, gerek kitleler-

deki, gerekse örgüt birimlerindeki gelişmeye bir ivme katabilir ve yeni görevlerin üzerine daha bir güçle yürümenin koşullarının sağlanmasına katkıda bulunabilir.»

ÜYE KAZANMA KAMPANYASINDA HEDEFLER

Şurasını hemen belirtmek gerekir ki, Partimiz diğer alanlardaki çalışmalarında olduğu gibi, üye kazanmak bakımından da devamlı bir gelişme içinde olmuştur. Bu gelişmenin en genel özelliği, 1976 yaz ayları örgütlenme kampanyasının üye kazanmak bakımından da gösterdiği ivmeli gelişim bir yana bırakılırsa, aynı tempoda ve sürekli bir artış olarak görülmektedir. Bu artışın sonucu olarak geçtiğimiz Temmuz ayının sonunda Partililer I. Büyük Kongremizdeki üye ve aday üye sayısının iki katına yaklaşmış bulunmaktadır. Yeniden kesin sayım yapılmamakla birlikte şu anda I. Büyük Kongremiz sırasındaki üye ve aday üye toplamının iki katına vardığımız söylenebilir.

İŞÇİ ÜYE DURUMU:

Üye bileşimi açısından ise durum şöyle görülmektedir:

Nisan 1978 sonunda yapılan bir araştırmaya göre üye ve aday üyelerimizin yüzde 49,7 si «işçi», yüzde 20,3 ü «köylü, esnaf, zanaatkâr», yüzde 24'ü «öğrenci, teknik eleman, serbest meslek sahibi», yüzde 6'sı ise «serbest ve diğer» grubunda bulunmaktadır. I. Büyük Kongremiz sırasında aynı oranlar sırasıyla yüzde 48,6; yüzde 21 ve son ikisi bir arada yüzde 30,4 idi. Böylece I. Büyük Kongremizden bu yana Partimizin işçi kesiminden daha çok üye kazandığı ve üyelerimiz içinde işçi kökenli olanların oranının yükseldiği görülmektedir.

KADIN ÜYELERİMİZİN ORANI YÜKSELİYOR

Aynı biçimde, kadın üye sayımızda da hissedilir bir artış göze çarpmaktadır. Büyük Kongremizin bu konuda özellikle verdiği görev de gözönünde tutularak yürütülen çalışmalar sonucu, I. Büyük Kongre sırasında kadın üye oranı yüzde 4,5 iken, bu oran şimdi yüzde 6,2'ye ulaşmış bulunuyor. Aynı araştırmaya göre kadın üyelerimizin üçte biri, daha çok büro işçisi olmak üzere işçi, üçte biri öğrenci, dörtte biri ev kadını, diğerleri ise serbest meslek sahibidir. Bu kısa bilgilerden sonra kampanyamızla doğrudan ilgili konulara geçebiliriz. Kampanyamızı yürütürken özellikle bazı noktaların gözetilmesi yararlı olacaktır.

BÜTÜN TOPLUM KATLARINDAN YENİ ÜYELER KAZANACAĞIZ

— Üye kazanma çalışmaları, toplumun her katında yürütülmekte olan Parti eylemi içinde ele alınarak, toplumun her katından üye kazanımı yönünde çaba harcanması gerekmektedir. Bununla birlikte bu yaygınlıkta yürütülecek üye kazanma çalışmalarında, Programımıza temel olan görüşler, Tüzüğümüzün amaç ve 68. maddesi, ve I. Büyük Kongre kararlarımızdan III numaralı kararın 2 A ve 2 B bölümleri ve 6. bölümünde dikkat çekilen «proleteryanın Parti içinde ağırlıkla yer alması gereği» üzerinde de dikkatle duracağız.

— Kuşkusuz, kadın üye sayımızın, daha önce belirtildiği üzere, yüzde 4,5'dan yüzde 6'nın üstüne çıkmış bulunması sevindirici bir gelişme olmuştur. Ama nüfusumuzun yarısını kadınların oluşturduğu dikkate alınırsa bu oranın hiç de yeterli olmadığı açıktır. Onun için kampanyamız sırasında üye kazanma çalışmalarımızda bu oranı daha da yükseltmek için elden gelen çabayı gösterecek, özellikle Tekstil, Kimya ve Besin sanayii kollarında yoğun olarak çalışan kadın işçiler arasından üye kazanmak ve buna ek olarak çevrelerinde örnek «Türkiye İşçi Partili aile»leri çoğaltmak gereğini unutmayacağız.

GENÇLİK İÇİNDE ÜYE KAZANMA

— Partili genç arkadaşlarımızın kurmuş bulunduğu ve büyük gelişme içinde olan gençlik örgütü üyeleri arasından da kuşkusuz yeni üyeler kazanacağız. Ancak bu, dikkatle ve titizlikle değerlendirilerek yapılacak, hazır bir yandaş topluluğu içinden kısa sürede bol aday üye kazanmak kolaylığına düşmeyeceğiz ve bunun örgütün kendi kitlesi içindeki işlevlerini yürütmede ona bir yardım sağlamıyacağının da bilincinde olacağız. Bugün bu örgüt içinde partili üye sayısı yaklaşık üçte bir çevresinde bulunmaktadır. Örgütün, tanımına uygun olarak gençlik kitlesini en geniş biçimde kucaklayabildiği ölçüde, bu oranın korunacağı ve giderek düşeceği kuşkusuzdur. Diğer yandan, aynı zamanda bu örgütün de üyesi olan genç arkadaşlarımız, bu kampanya sırasında yoğun bir biçimde kendi örgütlerine üye kazanma kampanyasını da ek bir görev olarak yürüteceklerdir. Bunda sağlayacakları başarı, örgütleri içinde partili üye oranının korunması ve giderek düşürülmesine yardımcı olacağı gibi, bir anlamda, çevresindeki yandaş kitlesini daha da geliştirmesine yol açmış olarak Parti'nin de kazanımı olacaktır. Kısa sürede büyük örgütlenme başarısı gösteren genç arkadaşlarımızın bu çifte görevlerinde de başarılı olacaklarına ve örgütlerindeki diğer genç kardeşlerine, aynı zamanda Partili olmanın bir imtiyaz değil, tersine sorumluluklarını daha da arttırdığının bilincinde olarak bu konuda da örnek olacaklarına inanıyoruz.

YENİ ÖRGÜTLER KURACAĞIZ

— Her yeni örgüt, o yörede Partinin bütün çalışmaları için bir köprübaşı olduğu gibi aynı zamanda yeni kurucu kurul üyeleri ve bunlar eliyle de yeni üyeler kazanmak demektir. Bu bakımdan, bu kampanya sırasında kurullar olarak da yeni örgütler kurmak, örgütlü olduğumuz yerlerde yeni çalışma ekipleri ve Parti görevlileri eliyle örgütümüzün uç noktalarını daha ilerilere, fabrikalara, semtlere, mahallelere ve köylere kadar götürmek ve o yolla yeni üyeler kazanmak da hedefimiz olacaktır.

ÇALIŞMA EKİPLERİ ELİYLE ÜYE KAZANMAK ESASTIR

— Yeni üye kazanma çalışmaları, kuşkusuz yönetim kurullarının yönlendiriciliğinde ve onun direktifi altında, ama esas olarak çalışma ekiplerimizce, onların henüz oluşturulmadığı yerlerde de tek tek üyelerimizin eliyle yürütülecektir. Bu bakımdan, kampanya konusunda bütün üyelerimizin en geniş biçimde aydınlatılması amacıyla ve yeni kazanılan üyelerin de aynı biçimde en kısa sürede kampanyaya etkin biçimde katılmalarını sağlamak üzere kampanya süresince Parti içine yönelik propaganda ve ajitasyon çalışmaları ayrı bir önem kazanmaktadır. Lokallerimizin kampanyayı belirten seçilmiş sloganlarla ve panolarla süslenmesinden kampanyayı ve alınan sonuçları üyelere duyurma ve yeni kazanılmış arkadaşları tanıtma veya aynı gün topluca üye kaydı, kampanya boyunca başarılı ekip ve üyelerin bu toplantılarda kutlanması ve örnek gösterilmesi gibi çalışmalar kampanyanın başarıya ulaşmasında önemli etkenler olarak değerlendirilmelidir. Bu konuda, Haberalma Propaganda ve Basın Büromuzca hazırlanarak uygun görülen slogan, pano haline getirilebilecek grafik resimler ve poster gibi araçlar ve parti yayınları kampanya süresi boyunca buna destek olmaya çalışacaktır.

Ayrıca unutulmaması gerekir ki, üye sayısının artırılması demek, aynı zamanda çalışma ekibi sayısının da artırılması demektir.

Gene aynı biçimde, üye sayısını artırmak aynı zamanda yayın satışını da artırmak demektir. Üye sayısını artırmak demek, toplam Partimize kazanacağımız her üye, içinde yaşadığı kesimin somut, günlük sorunlarını Parti'ye yansıtabilecek, Parti'nin çözümlerini bulunduğu kesime aktarabilecek demektir: Her yeni üye Parti'nin yurt çapındaki duyargalarına bir yenisinin Parti için yeni bir kök ve yeni bir filizin eklenmesi demektir. Çalışmalarımızı bu anlayış içinde yürüteceğiz.

KAMPANYANIN SOMUT HEDEFİ

Örgüt Büromuz'un önerisiyle Merkez Yönetim Kurulumuz II. Büyük Kongremize değin sürdürülecek kampanyanın sayısal hedefini, II. Büyük Kongremize, I. Kongremiz sırasındaki üye sayısının üç katı üye ve aday üyeye sahip olarak gitmek biçiminde belirledi. Bu hedefe erişmek için kampanya süresince İstanbul, Ankara ve İzmir'in oluşturduğu üç büyük ilimizin 1 Ekim'de mevcut üye ve aday üye sayısını üçte iki katı, diğer tam teşekküllü illerimizin yarım katı, bunların dışında kalan il örgütlerimiz ile Genel Merkez'e bağlı ilçe örgütlerimizin ise mevcut üye sayılarını bir kat artırmaları gerektiği hesaplandı. Değişik gibi görünen bu ölçütler, yerel örgütlerimizin özel durumları ve şimdiye kadarki gelişim ve üye kazanma çizgileri dikkate alınarak hazırlanmış olup Merkez Kurullarınca gerçekçi bir değerlendirme olarak kabul edilmiş ve dolayısıyla,

YENİ ÜYELER, YENİ ÇALIŞMA EKİPLERİ...

«II. BÜYÜK KONGREMİZDE I. BÜYÜK KONGREMİZDEKİNİN 3 KATI ÜYE» hedefi, gerçekçi ve geçerli bir hedef olarak nitelendirilmiştir.

Konuşmanın başında, bu toplantının bazı özelliklerine değinilmişti. Bu toplantının ayrı bir özelliği de, Partimizin Genel Merkezine yöneltilen silahlı saldırı ve suikast girişiminden sonra bütün Parti örgütlerinin katıldığı geniş çaplı ilk toplantı olmasıdır. Partimizin daha başından dikkatleri çektiği ve etkin önlemlerin alınmasını istediği faşist tırmanış ve bunun sonucu olan saldırıların bugün gelip dayandığı boyut ve Partimizin hedef alınmasının genel ve özel nedenleri üzerinde ayrı ayrı durulabilir. Hepsi de yeterince açıklayıcı olur. Merkez Yönetim Kurulu'muzun olaya ilişkin bildirisinde belirtildiği üzere 'Partimizin kararlılıkla sürdürdüğü eylemler ve büyük bir açıklıkla gelişmelere parmak basması kuşkusuz saldırı ve suikastın tertiplenmesinde başta gelen nedendir.' Bu ve diğer nedenler burada ayrıca irdelenmeyecektir. Ancak eğer bizleri, kendi istedikleri ve bekledikleri cephede dövüşme zorunda bırakacaklarını sananlar varsa bir kez daha aldanmaktadırlar. Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi, Türkiye İşçi Partimiz, ortamı ve durumu elindeki şaşmaz mihenk taşıyla, bilimsel sosyalizm yöntemiyle değerlendirerek çözümlemelerini yapmakta, çalışma yöntem ve biçimini ona göre saptamaktadır. Bu toplantımız bütün saldırganlara ve saldırılara verilen en anlamlı yanıt olmaktadır. Bu toplantımızla birlikte başlatacağımız kampanyayla yanıtımızı sürdüreceğiz.

Kazanacağımız her yeni üye faşizme karşı sıkılmış yeni bir yumruk olacak, onlara yanıtımızı böyle vereceğiz.

Bir üye, bir üye daha, bin üye daha, binlerce yeni üye daha demek olacak, onlara yanıtımızı böyle vereceğiz.

Kazanacağımız her yeni üye, bilinçli ve kararlı olarak yürüdüğümüz bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda hedefe bir adım daha yaklaşmamız demek olacak, onlara yanıtımızı böyle vereceğiz.

Kazanacağımız her yeni üye, yılgınlığa, korkaklığa yer olmadığının, her durum ve koşulda mücadele edilebileceğinin ve kurtuluşun mücadeleyi geliştirmekten geçtiğinin, bunun örgütlü olarak, bir örgütte birleşmiş ve bütünleşmiş olarak verilmesi gerektiğinin yeni bir ifadesi olacak, onlara yanıtımızı böyle vereceğiz.

Kazanacağımız her yeni arkadaş, yalnız olmadığını, yalnız kalmayacağını aramıza katılmakla göstermiş olacak, onlara yanıtımızı böyle vereceğiz.

Tek tek insanları yok etmek, veya yalnız ve yılgın, başına gelecekleri korkuyla bekler hale getirmek olasıdır, ama işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin tümünü ve onların örgütlü öncü, devrimci gücü olan partisini, Türkiye İşçi Partisini yolundan çevirebilmek olanaksızdır. Dünya ve Türkiye'nin tarihi bunun açık kanıtıdır. İşçi sınıfı ve emekçi yandaşları varoldukça ve geliştikçe, örgütlü politik gücü olan partisi, Türkiye İşçi Partisi de gelişip güçlenecektir. Onlara yanıtımızı böyle vereceğiz.

Türkiye işçi sınıfına selâm!

Selâm Yaradana!

7. İL TEMSİLCİLERİ TOPLANTISINA RAPOR SUNAN İL VE İLÇE ÖRGÜTLERİ

İl örgütleri:

Adana
Amasya
Ankara
Bursa
Çanakkale
Denizli
Eskişehir
Gaziantep
Hatay
İçel
İstanbul
İzmir
Kocaeli
Kütahya
Malatya
Manisa
Muğla

İlçe örgütleri:

Merkez İlçe (Adana)
Merkez İlçe (Amasya)
Suluova (Amasya)
Çankaya (Ankara)
Şereflikoçhisar (Ankara)
Yenimahalle (Ankara)
Merkez İlçe (Antalya)
Merkez İlçe (Bursa)
Bismil (Diyarbakır)
Ergani (Diyarbakır)
Lice (Diyarbakır)
Merkez İlçe (Eskişehir)
Merkez İlçe (Gaziantep)
Nizip (Gaziantep)
Bulancak (Giresun)
Merkez İlçe (Giresun)
İskenderun (Hatay)
Merkez İlçe (Hatay)
Yayladağ (Hatay)
Tarsus (İçel)
Eminönü (İstanbul)
Eyüp (İstanbul)
Fatih (İstanbul)
Kadıköy (İstanbul)
Şişli (İstanbul)
Bayındır (İzmir)
Bornova (İzmir)
Karşıyaka (İzmir)
Merkez İlçe (İzmir)
Torbalı (İzmir)
Ardahan (Kars)
Gördes (Manisa)
Kırkağaç (Manisa)
Merkez İlçe (Manisa)
Salihli (Manisa)
Fethiye (Muğla)
Köyceğiz (Muğla)
Ula (Muğla)
Yatağan (Muğla)
Ereğli (Zonguldak)
Merkez İlçe (Zonguldak)

7. İL TEMSİLCİLERİ TOPLANTISI, PARTİMİZİN ULAŞTIĞI NİTELİĞİ ORTAYA KOYDU

Partimiz bütün örgüt birimleriyle bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin en önünde...

Genişletilmiş 7. İl Temsilcileri Toplantısı 7-8 Ekim 1978 Cumartesi ve Pazar günleri Ankara'da yapıldı. Merkez Yönetim Kurulu, 29 İlin Başkan ve sekreterleri ile birlikte Merkez Disiplin Kurulu üyeleri, İl Disiplin Kurulu Başkanları, Merkez Büroları üyeleri ve Parti basınında çalışan üyelerin yanında 219 ilçe örgütümüzün temsilcilerinin de katıldığı toplantı Partimizin ulaştığı niteliği ortaya koydu.

«ÜYE KAZANMA KAMPANYASI» üzerine sunulan örgüt raporları Partinin yaşamın bütün alanlarında görevlerini kavramış, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olmanın sorumluluğu içinde sınıf mücadelesinin en önünde yürüdüğünü gösterdi. Sunulan raporlar konuya yetkin bir biçimde yaklaşıyorlar ve bilimsel sosyalizmi klavuz edinmiş bir politik eylemin seçkin belgelerini oluşturuyorlardı.

17 İl, 41 İlçe raporu olmak üzere 58 yazılı raporun sunulduğu toplantıda 62 temsilci söz aldı. Toplantıya katılan bütün üyelerin dikkatle dinlediği rapor ve konuşmalar Parti örgütünün bugüne kadarki çalışmalarını dikkatle değerlendirmiş ve önündeki yeni göreve, ÜYE KAZANMA KAMPANYASINA, bilinçli bir kararlılıkla hazırlanmış olduğunu gösterdi.

Bu toplantıda bütün Parti birimlerinin işçi sınıfının içinde derin kökler salarken, bütün demokratik hareketleri de daha geniş olarak kucakladığı bir kez daha somutlandı.

7. İl Temsilcileri Toplantısı bütünüyle, Partimizin önündeki yeni görevi başarmak için, yeni mevziler kazanmak ve zafere doğru daha ileri adımlar atmak için bilinçli bir kararlılık içinde olduğunun açık ifadesi oldu.

Toplantıya sunulan raporların Merkez Kurullarında ve Bürolarında incelenmesi, görüş ve önerilerin değerlendirilmesi ÜYE KAZANMA KAMPANYAMIZA önemli katkılar sağladı. 7. İl Temsilcileri Toplantısından aldığımız güçle yeni üyeler kazanacağız, yeni mevziler kazanacağız, zaferi kazanacağız...

(Bu sayıda bütün raporları tam metin yayınlayamamanın bir kayıp olduğu gerçeğine rağmen Çark Başak sayfalarının sınırlı oluşu nedeniyle bazı raporlardan bölümler yayınlayınlamakla yetinmek zorunda kaldık.)

ADANA İL RAPORU :

Bütün yerel örgütlerimizin, kampanyamız süresince sosyalistçe yarışarak, kampanyamızın bitiminde Partimizi nicelik ve nitelik olarak daha da güçlendireceğine olan inancımız tamdır.

«Adana'nın en büyük dört ilçesi, Osmaniye, Ceyhan, Kozan ve Kadirli'dir. İl Örgütümüzün sadece Kadirli'de ilçe örgütü vardır. İl Örgütümüz Üye Kazanma Kampanyamızın sonuna kadar diğer üç ilçede de örgüt kurmayı planlamıştır.

«Ayrıca her iki seçimde yapılan köy çalışmalarında gidilen köylere ve önemli köylere yönelik çalışmalar yapılacaktır. İlk yapılan iş bu köylere Görev gazetesinin postalanması olmuştur. Hedefimiz, bu köylerin yerleşim, nüfus ve ekonomik bakımdan önemlilerinden en az birer üye kazanmaktır. Bu üyeler aynı zamanda Parti Görevlisi olarak görevlendirilebilecektir.

Diğer küçük ilçelerle ilgili çalışmalarımız ise, ilkin yayın göndereceğimiz bir kişinin bulunması ve mümkün olan yerlerde parti temsilciliği açmaktır.

«İl Örgütümüz, Kadirli İlçemizin üye sayısının 2/3 ve Merkez İlçemizin üye ve aday üye sayısının 2/3 oranında artırılmasını hedeflemiştir. Dış ilçeler örgütlenmesi ve köylerdeki çalışmalarla birlikte, üye ve aday üye sayımızı kampanya bitiminde 180-190 olarak hedeflemiş bulunuyoruz.

«Kampanya bitiminde üyelerde işçi oranının, yüzde altmışın üzerine çıkacağı hesaplanmıştır. Şu anda aday üyelerde yüzde seksen olan işçi oranı aynen korunmaya çalışılacaktır. Kadın üye oranının yüzde on beşe çıkacağı hesaplanmaktadır. Aday üyelerde ise, yüzde onaltı olan oran korunmaya çalışılacaktır. Yaş ortalamasının ise, yine 25 civarında olacağı sanılmaktadır.

«Bütün yerel örgütlerimizin kampanyamız süresince sosyalistçe yarışarak, kampanyamızın bitiminde Partimizi nicelik ve nitelik olarak daha da güçlendireceğine olan inancımızı belirtir, tüm örgütlerimize çalışmalarında başarılar dileriz.

- Faşizme geçit vermeyeceğiz!
- Kahrolsun emperyalizm ve faşizm!
- Yaşasın bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemiz!
- Yaşasın Partimiz!»

AMASYA İL RAPORU :

İl örgütümüz, işçi sınıfı partilerinin üye bileşiminde sürekli olarak işçi üyelerin ağırlıkta bulunmasının önemini kavramıştır.

«..Kampanya çalışmalarında ilk işimiz, ilk elde ilişkide olduğumuz arkadaşları Partimize kazanmaktır. Bunun dışında hedefimiz üç alana yönelik olacaktır:

1 — İşçi üye sayımızı artırmak,

2 — Çok sayıda köy temsilcilikleri kurmak,

3 — Diğer emekçi kesimlerden üye kazanmak.

«İl örgütümüzün, ilçelerimizin görüşünü alarak yaptığı tahmine göre, kampanya döneminde hedefimiz ilk elde üye sayısını iki katına çıkarmaktır. Saptadığımız hedef iki katıdır ancak üye kazanma kampanyası süresince ilçelerimizde yürütülecek çalışmalarımızın daha yaygın ve geniş olması üye sayısını bu tahminimizin üstüne çıkaracaktır. Saptanan bu hedef kesinlikle hayali bir hedef değildir. İlçelerimizin bugüne değin yaptığı çalışmaların şu anki görülebilen ürünüdür. İlimiz bu hedefi saptarken özellikle şu noktaları gözönüne alarak çalışmalarını planladı:

YIĞINLARI SEMPATİZAN, SEMPATİZANLARI PARTİZAN YAPALIM.

— İşçi sınıfı partilerinin üye bileşiminde sürekli olarak işçi üyelerin ağırlıkta olmasının gerekli olduğunun bilincinde olan İl Örgütümüz, ilk hedef olarak işçi üye sayımızı % 40'dan % 70'e çıkarmayı hedeflemektedir. Bu hedefimiz, ilimizde işçi sınıfına yönelik örgütlenme çalışmasını daha da yoğunlaştıracaktır.

— Kırsal alanda nüfusun yarısından fazlası yaşadığına göre bu alana yönelik çalışmalarımızın hedefi, ilk başta yoksul —mümkünse— öncü köylülerden üye kazanmak olacaktır.

Burjuva Partilerinin at oynattığı bu alanları onlara bırakmamamız gerektiğinden bu alanda kök salabilmenin ve burjuva partilerinin etkinliğini kırmanın tek yolu bu bölgelerde örgütlenmekten geçer. Bunun somutta göstergesi, köy temsilciliklerini kurmaktır. Köy temsilcilikleri kurulurken dikkat edeceğimiz noktalar şunlardır:

1 — Köylülüğün büyük kesiminin tutarsız oluşu, mülkiyet ilişkilerinden dolayı bencil ve çıkarcı oluşu (bu kesimler büyük ve orta köylülerdir). Bu kesimlerden üye bulmak tehlikeli olabilir ancak, orta halli köylülerden taraftar kazanmak zorunda olduğumuzdan o kesimden, çevresi geniş olan ve sayılan, sevilen kişileri kazanmalıyız.

Yoksul köylüler temel üye kazanacağımız kesim olması nedeniyle, bu kesimi temel tutmak amacıyla bu kesimler içerisinden yine öncü nitelikte olanları kazanmak. Köylerdeki değer yargılarını gözönüne alarak ilişki kurduğumuz kişilerin çevrelerindeki saygınlıklarını uygun biçimde araştırıp öğrenmeliyiz. Bunlara dikkat etmezsek, girdiğimiz her köyde «ne olursa olsun bir üyemiz olmalı» diye düşünürsek, o köyde bir daha sağlıklı kişilerle ilişki kuramaz hale düşeriz. Alelacele bulduğumuz o insan, yüzlercesini bize düşman eder.

«Diğer kesimler ise diğer emekçiler olmaktadır. Bunlar da şöylece sıralanabilir: İlçe merkezlerinde proletaryaya çok yaklaşmış, sonu proleter olacak küçük burjuvalar vardır. Bunlar zanaatkârlar, bazı küçük esnaflar, öğrenciler, emekçi niteliği ağır basan aydın veya yarı aydınlardır. Bunlar işçi sınıfı partilerinin örgütlemesi gereken kesimlerdir. Kapitalizmin çarklarının ezdiği bu küçük burjuva kesiminden üye kazanırken çok dikkatli olmak gerekir. Bu kesimlerden üye kazanırken bir yandan da işçi sayısının ağırlıkta olmasını gözetmeliyiz.

«Bu saydığımız kesimlere yönelik çalışmalarımızda hedefe ulaşabilmek için yöntem olarak şunları saptadık:

1 — Kampanya döneminde, üye kazanmada doğal olan 'çalışma ekibi yoluyla üye kazanma' anlayışını aksatmadan, yukarıda saydığımız kesime yönelik çalışmaları ilçeler kendi inisyatifleriyle yapacaklardır.

2 — İl Örgütümüzce kampanyaya, bütün ilçelerimizi kapsayan bildiri dağıtımıyla başlayacağız.

3 — Üye kazanmak yüzyüze konuşmayı gerektirdiğinden, il çapında ilçe örgütlerimizin de görüşleri alınarak yüz köyde çalışma planlanmıştır. Bu köyler dolaşılarak köy temsilcilikleri için çalışmalar yapılacaktır.

4 — Yine kampanya döneminde işyerlerine yönelik özel bildiriler basılıp dağıtılacaktır. Ve öncü işçilerin Partimize kazanılması sağlanacaktır. İlçelerimiz düzeyinde yayın satışlarını on kat artıracak yeni bir çalışma planlanmıştır. Görev gazetesi önceden saptanmış ev, işyeri ve köylere ulaştırılacaktır.

5 — İşçi ve emekçilerin yoğun olduğu mahallelerde kahve toplantıları, bunun mümkün olmadığı yerlerde uygun evler saptanarak ev toplantıları yapılması uygun görülmektedir.

6 — Örgütümüzün kampanya döneminde üye sayısını artırma çalışmalarına paralel olarak, ilimizde kitle desteğini artırmak amacı ile demokratik kitle örgütlerinde, sendikalarda Partili arkadaşlarımız aracılığı ile etkinliğimizi artıracak çalışmalar yapılacaktır. Böylece örgütümüz toplumun bütün sınıf ve tabakalarında etkinliğini hissettirecektir. Bu alanlarda yapılan ideolojik ve politik çalışma örgütümüzün kitle desteğini artıracaktır...»

ANKARA İL RAPORU :

Faşizme karşı mücadelede kitlelerin yalnız olmadığını, Türkiye İşçi Partisi'nin yanlarında ve başlarında olduğunu, tüm toplum kesimlerine gösterebilmek için çalışacağız. Kampanyamız, antifaşist mücadelenin güçlenmesini de sağlamalıdır.

CHP VE KİTLELERDEKİ ÇÖZÜLME

«Geniş yığınlar CHP'ye bağladıkları bugünden yarına hemen kurtulma umutlarını; hükümetin politik ve ekonomik vaziyet alışı ile hızla yitirmektedir. Hükümetin uygulamada burjuvaziye ve emperyalizme güven verme, çıkarlarını koruma ve geliştirme, bir avuç azınlık için milyonlarca işçi ve emekçinin yaşam koşullarını ağırlaştırma, ücretlerini dondurma politikası tüm toplum kesimlerini tedirgin etmektedir. Faşist saldırı ve cinayetler kitle kırımı boyutlarında yaygınlaşmakta, toplumsal yaşamın her alanını ve her anını tehdit etmektedir. Faşizmin tırmanışı siyasi suikastler düzeyinde sürdürülmekte, antifaşist güçlerin dağınık olmasından yararlanılmaktadır. Bu ortamda kitleler hem CHP, hem MC partilerinden kopuş sürecini yaşamaktadır. Burjuva partilerinden kopan, umutlarını yitiren yığınlar politik bir arayış içindedir. Bu politik arayışa cevap verebilmek, bu potansiyeli örgütlü güç haline dönüştürebilmek, burjuva partilerinden kopuşu bu düzenden kopuşa dönüştürerek kurtuluş yolunu yığınlara gösterebilmek ve bu doğrultuda harekete geçebilmek Partimizin güncel ve ertelenemez bir görevidir. Partimizin burjuvazi karşısında açık, uzlaşmaz ve kararlı bir politik tutum içinde olması, işçi sınıfının ideolojisini titizlikle ve her türlü burjuva etkisinden uzak olarak korunması, geliştirmesi, Partiye güveni pekiştirmiş, etkinliğimizi artırmıştır. Partimiz halkımızın mücadele gücünü ve cesaretini artıran bir bayraktır. Ama artık sadece bayrak olmakla, kitlelerin sesimize kulak vermesiyle yetinmek değil, aynı zamanda, faşizmi, emperyalizmi yenmek ve sosyalizmi gerçekleştirmek için savaşımızı güçlendirmek zorundayız.

ÜYE KAZANMANIN ÖNEMİ

«Partimiz faşizmi ve emperyalizmi geriletebilmek ve yenebilmek, düzene karşı tepkileri yönlendirebilmek için DAHA BÜYÜK ÖRGÜT olmalıdır. Ancak daha büyük örgütle DAHA ETKİN EYLEM'ler yapılabilir, Parti etkinliği pekiştirilip, geliştirilebilir. Daha etkin eylem yapabilmek için DAHA ÇOK ÜYE gerekmektedir. Kısaca ifade edecek olursak her alanda Partimizi güçlendirmek üzere tüm kadrolarımızı seferber etmemiz gerekiyor. Burjuvazinin karşısında tek alternatif olmamız doğrusunu, kitlelerin bilincinde maddi güç haline getirebilmek, yaşamlarının ve tepkilerinin belirleyici unsuru yapmak, bunun için örgütlenmek, örgütlenmek için yeni üyeler kazanmak, yeni üyeler kazanmak için Parti eylemimizi yoğunlaştırmak birbirine bağlı, biri diğerini etkileyen bir diyalektik bütünlüğün ifadesidir. Yeterince güçlü değiliz, kitle örgütlerini etkileyecek, kitleleri yönetecek nicel ve nitel güce sahip değiliz; o halde yeni üyeler kazanalım, onları eğitelim ve etkin olacağımız ana kadar doğruları söyleyerek bekleyelim anlayışı ne kadar yanlış ve zararlı bir anlayış ise, az da olsak özüz diyerek perspektifi, amacı belirsiz bir hareket, nerede hareket orada bereket anlayışı da o ölçüde yanlış ve zararlı bir anlayıştır. Biri Partiyi savaş örgütü olmaktan çıkaran miskin bir entelektüelizm hastalığı, öteki goşist mantığın bizatihi kendisidir. Doğru olanı örgütü eylemin, eylemi üye kazanmanın, üye kazanmayı yeniden ve bir üst düzeyde örgütlenmenin aracı yapabilmek, bu bütünlüğü sağlayıp geliştirebilmektir.

«Üye Kazanma Kampanyası» demek, mevcut üyelerin ve çalışma ekiplerinin nitel etkinliğini artırmak demektir. «Üye Kazanma Kampanyası» demek, yeni üyeler kazanmak demektir. «Üye Kazanma Kampanyası» demek, sempatizan halkalarımızı genişletmek, Partiyle bağlarını güçlendirmek demektir. «Üye Kazanma Kampanyası» demek, çalışma ekiplerini, ilçe, il örgütlerini alanlarında, Partimizi ülke çapında kitlelerin dinamiği haline getirmek demektir.

«ÜYE KAZANMA KAMPANYASI»NDAN İL ÖRGÜTÜMÜZ ŞUNLARI BEKLEMEKTEDİR:

«1. Yeni üyeler kazanmak. Örgütümüz kuruluşundan beri düzenli ve artan bir oranda üye kazanma temposu tutturabilmiştir. Temmuz 1978 başı itibarıyla son altı aylık dönem hem mutlak, hem de oransal başvurunun en yüksek olduğu dönemdir. Yine ör-

PARTİLİ OLMANIN ONURUNU YENİ ÜYELERLE PAYLAŞALIM

gütümüz kuruluşundan kısa bir süre sonra yaklaşık 1/4 işçi ve 2/4 öğrenci oranına sahipken, şimdi bu oran tersine dönmüş durumdadır.

2. Kırsal alanda yeni partililer kazanmak. Örgütümüz kongrelerini başarıyla tamamlayan ilçe örgütlerimize 2. Olağan İl Kongresine kadar, ismen tespit edilmiş 43 köyde köy temsilcileri atama görevi vermiştir. Kampanya boyunca bu rakamı 2 katına çıkarmayı hedefleyeceğiz.

3. Sempatizanlarımızı çoğaltmak, Partiyle bağlarını güçlendirmek. İlimizde yayın, bağış, seminer ve eylem yoluyla ilişkide olduğumuz, bir bölümü hukuki statüsü gereği Partimize başvuramayan geniş bir sempatizan çevreye sahibiz. Kampanya boyunca bu çevreyi, yayınlarımızı alanı bağış veren, bağış vereni eyleme katılan, giderek tüm parti faaliyetine katılan unsurlar, yakın sempatizanlar haline getireceğiz. Sempatizan çevremiz genişletmek, nicel olarak güçlendirmek diğer bir hedefimiz.

4. Üyelik anlayışını netleştirmek. Kuruluş döneminin peşpeşe iki seçim döneminin koşullarında uç veren Partiye başvurma anlayışı, üye olabilme kıstasları konusunda yanlış anlama ve uygulamalar büyük ölçüde aşılmıştır. Ancak bu kampanyamız Partinin bütününde açık ve ortak bir üyelik anlayışı ve kıstaslarının gerçekleşmesine olanak verecektir.

5. Yeni çalışma ekipleri kurmak ve varolanları etkinleştirmek. Kampanyamız nicel ve nitel kazanımlarıyla yeni alanlara Parti örgütlenmesini götürmenin, mevcut çalışma ekiplerimizin etkinleşmesinin yetkinleşmesinin aracı olacaktır. Bugüne kadarki kampanya faaliyetimizden farklı olarak bu kampanyada çalışma ekipleri büyük ölçüde belirlenen çalışmaları yapmaktan (örneğin bildiri dağıtmak, afiş asmak gibi) çok, doğrudan kampanyayı yürütmek, bunun için yöresinde yeni yöntemler, yeni çalışma biçimleri bulmak durumunda olacaktır. Üst kurullarının denetimi ve yönlendiriciliğinde çalışma ekipleri kampanyadan inisyatiflerini geliştirmiş, daha oturmuş ve sağlamlaşmış bir yapıyla çıkacaklardır.

«Bu hedeflere ulaşmada İl Örgütü, «Örgütümüzü Güçlendirelim» hedefine yönelik yoğun bir eylem dizisi planlamaktadır. Bugüne kadar yayın, bağış, seminer ve eylem bağıyla bağlı olduğumuz tüm sempatizanlarımız ismen tespit edilmiştir. Özellikle mahalli seçimlerde Parti listelerinden aday olmuş dostlarımız ile ilişkilerimiz zayıflamış ya da kopmuş olanlarla yeniden ilişkiler kurulması hedeflenmiştir. Çeşitli nedenlerle Partimize uzak kalmış eski partilileri bu kampanyada yeniden kazanmayı, Partimize düşman olmamış işçi, emekçi ve aydınları saflarımıza katmayı planlıyoruz. Bildiri ve afişlerle kampanyamızı destekleyerek, özellikle dış ilçelerimizde ve bazı köylerde Ekim ayında düzenleyeceğimiz geceleri kampanya için değerlendireceğiz.

«Faşizme karşı mücadelede kitlelerin yalnız olmadığını, Türkiye İşçi Partisi'nin yanlarında ve başlarında olduğunu işyeri, mahalle, okul ve resmi kurumlarda tüm toplum kesimlerine gösterebilmek için çalışacağız. Kampanyamız antifaşist mücadelenin güçlenmesini de sağlamalıdır.

FAŞİZME KARŞI GÜVENCE, PARTİNİN ÖRGÜTLÜ GÜCÜDÜR

«Kampanyamız, yığınları faşizme karşı örgütlemek ve harekete geçirmek için de değerlendirilmelidir. İl Örgütümüz geniş bir çevreden haber, bilgi toplayarak, MHP Dosyası hazırlamayı planlamıştır. Böyle bir çalışma ve her yerdeki faşist saldırıya en önde direnme, halkı yaşam alanlarında örgütleme kısa zamanda sonuçlarını görebileceğimiz, yüzbinlerin tepkisini sağlayacak kazanımları gerçekleştirebilir. Bu çalışmaları yaparken bireysel terör yanlıları ve maocular hariç tüm devrimci, ilerici, demokrat ve yurtseverleri biraraya getirmeye, en etkin unsurların fiilen bir komite halinde çalışmalarına özen gösteriyoruz. Faşizme ve emperyalizme karşı kitlelerdeki birleşme arzusunu örgütlediğimiz ölçüde saflarımızı geliştirmek, yeni üyeler kazanmak, yani Parti örgütlenmesini de geliştirmek olanağımızı artırıyoruz. Örneğin bir tek mahalleden bir ilçemize 20 kişi birden başvurmak istedi. Bu gelişleri hızlandırmak, Parti yapısını ve çalışmalarını bu amaca uygun hale getirmek zorunlu bir görevimiz.

«Birlik için daha büyük örgüt, daha büyük örgüt için daha çok üye kazanmalıyız. Daha çok üye kazanmanın yolu daha etkin eylemden geçiyor. Bunun için Merkez Yönetim Kurulumuzun önderliğinde görev başındayız.»

BURSA İL RAPORU :

Bilimsel sosyalist prensipler korunarak üye kazanmak temel politikamızdır. Hedefimiz, kampanya sonunda daha kitlesel bir üye yapısının doğmasıdır. Bu görev, en iyi biçimde mutlaka yerine getirilecektir. Partimize yeni militanlar, yeni üyeler kazanmak için ileri!

«Hiç kuşkusuz ki kampanyanın sonuçlarının somut değerlendirilmesi, Partiye kazandırılacak üye sayısıyla yapılacaktır. Genel propaganda ile topluma Parti görüşlerinin benimsetilmesi ve giderek yaratılan bu sempatizan kuşağın Türkiye üye olmasının sağlanmasının sonuçları ancak uzun vadede alınabilecektir. Üç aylık bir kampanya süresi içinde sonuç almak ancak örgütlülüğümüzün daha yüksek olduğu alanlarda, genel propagandanın yanında özel olarak hedeflenecek kişiler üzerinde çalışmakla mümkün olacaktır.

«Kampanya süresince üye kazanmak üzere seçilecek hedefler içinde sırasıyla:

- Fabrikalar,
- Kırsal kesim,
- Kadın adaylar,
- Öğrenci gençlik olacaktır.

Öğrenci gençliğin üzerinde ayrıca durmamızın nedeni, işçi ve köylü gençlikle ilgili çalışmaların, fabrika ve kırsal alan çalışmaları sırasında yapılacak olmasıdır.

«Üye Kazanma Kampanyası süresince tüm örgütümüz tam bir seferberlik içinde olmalıdır. İl Yönetim Kurulumuz, tüm ilçe örgütlerimizin kampanyamızda tam bir seferberlik içerisine girmesinin sağlanması için planlı, hedefli bir çalışmaya girmelidir. Bu amaçla ilk iş olarak, İlçe Yöneticisi arkadaşların somut hedefler ve programlarla önlerinin açılması, tüm güçlerin en rasyonel biçimde değerlendirilmesi sağlanmalıdır. Hemen, genişletilmiş bir İlçe Temsilcileri Toplantısının örgütlenmesi, konunun enine boyuna tartışılması ve örgütlerin, yapacakları çalışmalara belli ölçüde netleşmiş görüşlerle başlamaları sağlanmalıdır.

«Kampanya süresince de, uygun zamanlarda, kampanyanın gidişini değerlendirmek, yeni hedefler koymak, çalışmaları yönlendirmek için bu toplantıları tekrarlamak gerekmektedir. Yine örgütü, il bülteni ve il genelgesi yayınlayarak yönlendirmek ve çalışmalarda önlerini açmak zorundayız.

«Kampanyayı yürütürken, açılacak küçük kampanyalarla oluşturulacak «manyetik alanlarla» dışımızdaki solun olumlu unsurlarını bu alana çekmek, kısa vadeli hedefler göstermek gerekmektedir. Kampanya boyunca, kampanyanın ağırlığını belirli zaman dilimleri içinde, belirli alanlara kaydırarak eylemler programlanmalıdır. Böylece üye kazanımının örgütümüzün yapısına göre durum alması sağlanmış olacaktır.

«Üye kazanmada genel olarak gözönünde bulunduracağımız konular nelerdir? Sağlıklı bir üye kazanma politikasının saptanabilmesi, kampanyanın hedefine ulaşabilmesi için bu sorunun yanıtı belli ölçüde önceden kafamızda çözülmüş olmalıdır.

«Genelgede de belirtildiği üzere, bilimsel sosyalist ilkeler korunarak üye kazanmak temel politikamızdır. Bu durumda, öncelikle kimlerin ve nasıl üye olarak kazanılması gerektiği bilinmelidir.

«Bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu toplumsal dönem gereği, faşizme ve emperyalizme karşı mücadelede şu veya bu biçimde yer alan ya da bunu duyabilen pek çok iyi niyetli, çevrelerinde sevilen, sosyalizme açık unsurlar, ya CHP'nin ya da sapkın akımların etki alanı içindedirler. Bu durumun yarattığı atmosferden dolayı da işçi sınıfı partisine karşıdırlar.

«Bugün partimizin kuruluşundan beri uygulaya geldiği tutarlı politikası ve çevresinde yaratılmış bulunan yukarda sözünü ettiğimiz olumsuzluk çemberinin giderek yırtılmaya yüz tutmasından dolayı, bu unsurlar partimize karşı daha da duyarlı duruma gelmektedirler.

«Böyle bir ortamda üye kazanma politikamızın saptanmasında bu durum mutlaka gözönünde tutulmalı ve bu olumsuz atmos-

YOLUMUZ UZUN... DAHA KALABALIK YÜRÜMELİYİZ.

feri dağıtacak çalışmalar yapılmalıdır. Bunun için de:

a — CHP'nin Türkiye siyasal yaşamındaki yeri, yaptıkları, yapacakları ve yapamayacaklarının sergilenmesi, CHP'nin etki alanı altındaki olumlu unsurların partimize kazanılması,

b — Çeşitli nedenlerle gerici partilerin etki alanı içersinde bulunan işçi ve emekçilerin kapitalizmin çıkmazını görmeler'nin sağlanması ve bunların partimize kazanılması,

c — Çeşitli sapkın akımların etkisi altında bulunan iyi niyetli, sağ duyulu insanlar bu sapkın akımların çıkar yol olmadığını görmekte, ama burada partimiz karşılarına alternatif olarak çıkamıyorsa tekrar başka bir yanlışa eğilim göstermektedirler. Bu durumda, henüz çalışamaz durumda bulunan ilçe örgütlerimizin mutlaka çalışabilir hale getirilmesi ve bu kampanya ile bir atılım yapmasının sağlanması zorunluluğu açıkça görülmektedir. Ayrıca, bir de ideolojik mücadeleye ağırlık vermenin ve partili arkadaşlarımızın politik düzeylerinin yükseltilmesinin önemi burada daha çok kendini göstermektedir.

«Üye kazanmada çalışma ekipleri, öncelikle bugüne dek sürdürdükleri, en yakın ilişkide oldukları kişileri tek tek saptayarak onlar üzerinde hedefli ve özel olarak çalışmalı ve en yakın ilişki çevrelerini partili hale getirmelidirler. Çalışma ekiplerinin çevresinde bir sempatizanlar halkası oluşturulmalı ve bunların içersinden en tutarlı, en başarılı unsurlar öncelikle partimize kazanılmalıdır.

«Henüz çalışma ekiplerinde ya da örgütümüzün başka kademelerinde görev alamamış durumda bulunan arkadaşlarımızın, yönetici arkadaşlarımız tarafından mümkün olduğunca örgütlü bir biçimde kampanyada yer almaları sağlanmalıdır.

«Tüm parti üyeleri günlük hayatta sürekli ilişki içersinde oldukları yakın dost, akraba, tanıdık çevrelerinde en olumlu unsurları belli bir hedef koyarak mutlaka partimize üye olarak kazanmalıdırlar.

«Örgütümüzün üye kazanma çalışmalarında siyasi çalışmanın önemini yeterince hayata geçirememesi üye kazanma çalışmalarının verimsiz olmasını doğurmaktadır. Bunun için örgütümüzde yaşanan bir örneği anlatmayı uygun görüyoruz: Merkez ilçemizde Maden-İş kolunda önemli bir fabrikanın Baştemsilcisi uzun süredir parti üyesidir. Bu arkadaşımız işyerinde de dışarıda da Türkiye İşçi Partili olarak bilinmektedir. İşyerinde yapılan temsilcilik seçiminde sendikanın muhalefetine rağmen tekrar Baştemsilciliğe seçilmiştir. İşyerinde Türkiye İşçi Partili olduğu halde ve her türlü engellemeye rağmen tutarlı kişiliği ve sendikal mücadeledeki becerilerinden dolayı işçiler tarafından Baştemsilciliğe seçilen arkadaşımız, o işyerinden bugüne kadar bir tek parti üyesi dahi getirememiştir. Bu örnek de göstermektedir ki, bu eksikliğin doğmasına neden, diğer nedenlerin yanısıra esas olarak arkadaşımızın siyasi mücadeledeki yetersizlikleridir.

«Bu çok açık bir örnek olduğu için, buradaki önemli eksiklik kolaylıkla görülebilmektedir. Fakat, genel olarak elimizdeki güçleri yeterince ve tam olarak değerlendirebildiğimizi, siyasi çalışmayı örgüt olarak yeterince yapabildiğimizi söyleyemeyiz. Tüm bunları mutlaka değerlendirip çözerek kampanyaya girmeliyiz.

«Bütün bu saptamalardan sonra, önümüzde en yaygın ve en başarılı bir biçimde üye kazanımının sağlanması görevi durmaktadır. Bu görevimizi Bursa örgütü olarak bu kampanyaya özgü hazırlayacağımız çalışma takvimini hayata geçirerek başarmaya çalışacağız.

«Hedefimiz kampanya sonunda daha kitlesel bir üye yapısı doğmasının sağlanması olacaktır.

Partimiz bu görevi bugüne dek olduğu gibi bu kez de en iyi biçimde mutlaka yerine getirecektir.

Partimize yeni militanlar yeni üyeler kazanmak için ileri.»

İSTANBUL İL RAPORU :

> *Partimizin, yurt sathındaki bütün örgütleriyle, bundan böyle sürekli bir üye kazanma seferberliği içinde olacağı, er ya da geç bağımsız, demokratik ve sosyalist Türkiye'yi kuracağı inancı ile bütün Parti Örgütlerimizi ve partili arkadaşlarımızı selamlarız.*

«Geçtiğimiz planlı dönemin deneyleri, İl Temsilcileri Toplantısına aşağıdaki önerilerle gelmemizi sağlamaktadır:

1. Partimizin «Üye Kazanma Kampanyası» somut hedeflerle gerçekleştirilebilecek ve başarıya ulaşacak bir kampanyadır. Bu kampanyada hedeflerin konması kadar, hedeflerin takibi de önemlidir.

2. Üye kazanma, parti çalışmasının bütünselliği içinde ele alındığı takdirde hedefine ulaşabilir.

3. Eğitim alanında yapılacak etkin çalışmalar, üye kazanma kampanyasını güçlendirecek, ideolojik alanda daha çok teçhizatlanan üyelerimiz, daha etkin bir üye kazanma kampanyası gerçekleştirebileceklerdir.

4. Üye kazanmada kitle çalışması esastır. Partinin çevresindeki halkaları geliştirmek ve mevcut olan parti yanlılarını parti içine kanalize edebilmek için bölgesel toplantılar düzenlemenin büyük yararları vardır.

5. Sendikalarda ve kitle örgütlerinde gerek gerici yönetimlere karşı, gerekse sendika ve örgüt içi demokrasiyi işletmeyen üst yöneticilere karşı partililerin aktif mücadele içinde olması, öncü işçi ve emekçilerin partimize kazanılmasını sağlayacaktır.

6. Partililerin toplandıkları yeni üsler yaratmak üzere, parti lokallerinin açılması, işçi bölgelerinde derinlemesine ve genişlemesine örgütlenmenin tohumları olmaktadır.

7. Kitle örgütlerindeki partililerin, iş kolları düzeyinde ya da meslek gruplarına göre çalışmaları, potansiyelimizin değerlendirilmesi yolunda önemli bir adım olmakta, parti çevresindeki arkadaşların işçi sınıfı hareketine daha yararlı olmalarını sağlamaktadır.

8. Partimizin bütün örgüt birimleri ve kademeleri için, günlük basını değerlendirmek, mümkün olduğunca fazla ve mümkün olduğunca somut olarak Parti adının ve eylemlerinin günlük basın aracılığıyla kitlelere ulaşmasını gözetmek, üye kazanımında yararlı olacaktır.

9. İçinde bulunduğumuz günlerde yaşanan faşist tırmanışa karşı mücadelede, Partinin bütün kademelerinin yaptıkları ve yapacakları son derece önemlidir. Ve doğrudan doğruya üye kazanımı ile ilgilidir. Faşizme karşı kitlelerin örgütlü birleşik gücünü oluşturmada, Genel Merkezimizin kararları ve yol göstericiliği doğrultusunda, bütün düzeylerde atılacak her antifaşist adım ve bu adımda Partimizin, partili arkadaşlarımızın gösterdiği özveri, cesaret ve inisyatif, partinin geniş ölçüde üye kazanmasına yol açabilecektir. İşçi ve emekçi kitlelere, doğru mücadele hedefleri gösteren, bu hedefler için canla başla çalışan her parti örgütümüzün elde edeceği sonuçlar olumlu olacak, partimiz daha geniş işçi ve emekçi kesimini kucaklayacak, faşizmin yenilgisi yaklaşacaktır.

Partimizin, yurt sathındaki bütün örgütleriyle bundan böyle sürekli bir üye kazanma seferberliği içinde olacağı, er ya da geç bağımsız, demokratik ve sosyalist Türkiye'yi kuracağı inancıyla,

Bütün parti örgütlerimizi ve partili arkadaşlarımızı selamlarız.»

İZMİR İL RAPORU :

> *Partimizin bugünkü nitel yapısı şu anda sahip olunduğundan çok daha büyük bir niceliği kucaklayıp parti potasında eritebilecek düzeydedir.*

«Denilebilir ki Türkiye'de Türkiye İşçi Partisi'nden başka sınıf mücadelesinin bütününün sorumluluğunu duyan ve buna göre davranan bir başka sol siyasal hareket yoktur. Dışımızdaki bütün sol akımların davranışlarını belirleyen temel öge hareketin gerekleri değil kendi dar grup çıkarlarıdır. Burjuvazinin ve adları ve iddiaları ne olursa olsun nesnel olarak burjuvazi ile aynı çizgiye düşenlerin baskı ve engellemelerine karşın Parti hareketimiz bugünlere ulaştı. Önümüzde zorlu görevler durmaktadır. Önümüzde duran bu görevlerin bütün isteklerine cevap verecek bir niceliğe ulaşmamız zorunludur. Oysa ikinci kuruluşundan bu yana partimizin nitel ağırlığı hep önde gelmiştir. Bu niteliğe uygun, bu niteliğin zorunlu kıl-

BÜTÜN ÇALIŞMA EKİPLERİ! YENİ ÜYELER KAZANMAK İÇİN İLERİ!

dığı bir niceliğe henüz ulaştığımız söylenemez. Nicelik eksikliği hayatın belirli alanlarında fiili varlığımızın eksikliği demektir. Bu nedenle, Merkez Yönetim Kurulumuzun başlattığı «Üye Kazanma Kampanyası» yerinde ve zamanında alınmış bir karar olmaktadır.

«Üye kazanma kampanyası birçok sonucu beraberinde getirecektir. 1960'lı yıllarda tek olarak kurulan ve gelişen Türkiye İşçi Partisi, 1975 yılında birçok sözde sosyalist parti ve fraksiyonun ortasına doğmuş ve tekleşme mücadelesi yürütmüştür, halen de yürütmektedir. Üye Kazanma Kampanyası tekleşme sürecini hızlandıracak ve belki de sonuçlandıracaktır. Ayrıca Partimiz bugüne değin bilimsel tahlilleri ve bu tahlillere dayalı somut çözüm önerileriyle sınıf mücadelesini yönlendirmiştir. Yeterli niceliğe ulaştığımız zaman Parti sınıf mücadelesinin sadece yönlendiricisi olmaktan çıkacak aynı zamanda fiili yöneticisi de olacaktır.

«Parti birçok olumsuz koşulların içinden geçerek, zorlukları göğüsleye göğüsleye bugünlere geldi. 1978 yılında kitlelerin bilincinde ve tepkilerinde köklü değişiklikler vardır. Bu değişiklikler partimizin yetkili organ kararlarında ve Parti yayınlarında ifadesini bulan «kopuş süreci» ve buna bağlı diğer öngörüleri doğrular niteliktedir. Somut gözlemlerden çıkardığımız sonuçlar şöyle sıralanabilir:

«Kitlelerde huzursuzluk vardır. Ve giderek yaygınlaşmaktadır. Kitlelerdeki umutsuzluk ve kopuş sadece CHP'den değildir. İçinde bulunulan durumdan bütün siyasal partileri sorumlu tutma eğilimi artmaktadır. «Biz adam olmayız, bize vatanını milletini seven Atatürk gibi bir adam gerek» ya da «İşbaşına kim gelse birşey değişmiyor. Her gelen kendi çıkarına bakıyor» sözlerinde ifadesini bulan bu eğilim, CHP'de olduğu kadar AP tabanında da vardır. Deniz Baykal, Süleyman Genç ve benzeri sahte muhalefet barajları ile kitleleri kontrol eden, aktif unsurların parti içinde kalmasını sağlayabilen CHP gibi AP de Kamuran İnan hareketiyle partiden kopuşları tutabilecek bir muhalefet adayı yaratma hesabı içinde görünmektedir. AP'den kopabilecek unsurların CHP'ye takılmayacakları varsayılabilir. Muhalefetteyken umut olma niteliğini koruyan ve AP tabanından oy alan CHP, iktidardaki uygulamaları ile çekiciliğini yitirmiştir. Ayrıca AP'liler ile CHP'liler arasında özellikle köylerde keskin bir biçimde sürüp giden zıtlaşma AP'den kopanların CHP'yi atlayarak sosyalizme veya faşist harekete meyledebilecekleri varsayımını güçlendirmektedir. Kampanya süresince AP tabanından da üye kazanılabileceği gözden uzak tutulmamalıdır. Böylelikle düzenden kopan kitlelerin mutlaka sosyal demokrasi durağından geçerek sosyalizme varacakları yanlış anlayışını da pratik olarak mahkum etme olanağını bulmuş olacağız. Bu arada son kongreler nedeniyle AP'de görülen hareketlenmenin AP kitlesini değil daha çok AP kadrolarını kapsadığını belirtmek isteriz.

«CHP ağırlıklı hükümetin uygulamaları CHP üyeleri arasında ve CHP'ye oy vermiş kitlede değişik tepkiler yol açmaktadır. CHP saflarında özellikle ilçeler düzeyinde eski Türkiye İşçi Partili insanlar vardır. Bu unsurlar partinin kurulmasına, seçimlere katılmasına karşı çıkmış, partiye karşı mücadele vermiş insanlardır. Onlar geri dönüş için köprüleri atmışlar ve CHP'lileşmişlerdir. Öte yandan CHP'de kalmaya devam etmeleri kişisel çıkarları ile ilgili hale gelmiştir. Gelişmeler ne olursa olsun bu tür insanlar CHP'de kalmaya devam edeceklerdir. Ancak CHP ile örgütsel bağları olmayan sadece seçimlerde oy verip destekleyen eski partililerin önemli bir bölümünün son gelişmeler karşısında üye veya yandaş olarak Partiye dönmeleri beklenmelidir. Yayınlarda (Görev gazetesinde) eski partililerin dönüşlerini kolaylaştıracak bir politika izlenmesinde yarar bulunmaktadır.

«Öte yandan yine CHP tabanında, sosyalizme sempati duyan, seçimlerde gerek MC olgusundan dolayı ve gerekse «bir kere deneyelim» anlayışına kapılmalarından dolayı CHP'ye oy vermiş çok geniş bir kitle vardır. Bu durumdaki kitlenin ağırlığı işçi sınıfı içindedir. Sesimizi ulaştırabilirsek bu durumdaki insanların partimize kanalize olmaları olanaklıdır.

«Yukarıda sıraladığımız kısa saptamalar bile göstermektedir ki parti saflarına yeni insanlar kazanma ve parti çevresinde geniş bir sempatizan kitle yaratma açısından koşullar elverişlidir. Bu elverişli koşullardan bilinçli ve örgütlü bir çaba ile parti hareketimiz için en yararlı sonuçları çıkartmayı başarmalıyız. Üye kazanma bir başka deyişle örgütlenme hiç kuşkusuz bütün parti örgütlerinin her zaman gündeminde olan temel ve sürekli bir görevdir. Daha açık söylemek gerekirse üye kazanma kampanyası hiç bitmeyecek olan sürekli bir kampanyadır. Ancak bunun böyle olması üye kazanma açısından belirli bir zamanda belirli hedeflere yönelinmesini, üye kazanmayı hızlandırma gereğini ortadan kaldırmaz. Dünya işçi sınıfı partileri tarihinde «şu kadar zamanda şu kadar üyeye ulaşılması» biçiminde hedefler çizildiği görülmüştür, görülmektedir.

«Türkiye somutunda böyle bir kampanya özel bir önem taşımaktadır. Gerçekten de bugün ülkemizde sınıf mücadelesinin ortaya çıkardığı kadrolarla, örgütleyebildiğimiz kadrolar arasında azımsanmayacak bir açık vardır. Kampanya bir anlamda bu açığın kapatılmasını ya da en aza indirilmesini sağlayacaktır. Üye kazanmanın kampanya biçimine dönüşmesi hiç kuşkusuz rastgele üye alınması anlamına gelmez. Yukarıda da belirttiğimiz gibi sınıf mücadelesinin içinde yer alan ama henüz saflarımızda bulunmayan bilinçli, yetenekli, kararlı, önder işçi ve emekçileri, aydınları, öğrencileri saflarımıza kazanmayı hedefliyoruz.

«Hedefimizin bu olması daha müracaat sırasında insanların bu bilinçsiz, bu işe yaramaz gibi büyük ölçüde sübjektif olan değerlendirmelerle parti dışında tutulmaları demek değildir. Aday üyelik döneminin gerçek bir yetiştirme-sınama dönemi olarak değerlendirilmesi sorunları çözmeye yetecektir. Kaldı ki partimizin bugünkü nitel yapısı şu anda sahip olduğundan çok daha geniş bir niceliği kucaklayıp parti potasında eritebilecek düzeydedir. Bundan dolayı hedeflerimizi saptarken gerçekçi ama cesur olmalıyız. Ayrıca parti tüzüğünde, partinin kendisini sapmalardan eylemsiz ve zararlı unsurlardan korumasını sağlayan yeterli emniyet sübapları bulunmaktadır.

«Ancak tüzükte ifadesini bulan emniyet sübaplarına, —partinin yüksek niteliğine karşın— kampanya sonunda bir takım tedbirlere yönelinmesi herhalde gerekecektir. Burjuvazinin ideolojik etkilerini partiye taşıyan, örgütlü mücadele deneyinden yoksun, parti disiplinine yabancı, bilgi ve bilinç düzeyleri parti üyelerinin bugünkü genel düzeyinin altında çok sayıda yeni insan saflarımıza katılacaktır. Partinin yapısını ve niteliğini korumak, yeni niceliğe nitelik kazandırmak başlıca uğraşlarımızdan biri olacaktır. Kampanyayı izleyen günlerde çalışma ekiplerinin kurulması, kurulu olanların işlerliklerinin geliştirilmeleri, yeni üyelerin çalışma ekiplerine dağıtımı ve eğitim çalışmaları özel bir dikkat isteyecektir. Partinin niteliğinin ve üye bileşiminde işçi emekçi kökenli unsurların ağırlığının korunması bu tedbirlerle yakından ilgilidir.

ÜYE KAZANMA AÇISINDAN ZORLUKLARIMIZ

«Üye kazanma yüzyüze kurulan ilişkiler sonucu olmaktadır. Bu nedenle parti üyelerinin ideolojik düzeyleri, aktüel konulardaki bilgileri ve ikna yetenekleri önemli rol oynamaktadır. Belirtmek gerekir ki üye ve aday üyelerimizin öğrenci ve aydın olmayanları genel olarak ideolojik bakımdan yeterli düzeyde değildir. Oysa asıl hayatın içinde mücadele eden, parti propagandasını kitlelere götürecek olan ve mücadelenin en sıcak alanlarından partiye yeni üyeler kazandıracak olanlar bu üyelerimizdir. Bu üyelerimiz özellikle sol kamuoyu içinde çokça tartışılan konularda yeterli bilgiye sahip olmadıklarından çevrelerinde ikna edici olamamaktadırlar. Bu nedenle kampanyanın başlangıcında fabrikalarda, emekçi semtlerinde aktüel olan konuları saptamak, üyelerimizi bu konularda başkalarına aktarabilecek ölçüde bilgilendirmek zorundayız. Kaldı ki kampanya bir yanıyla zorunlu olarak ideolojik mücadele olacaktır. Bundan dolayı üyeler kampanyanın amacıyla uyumlu olarak ideolojik bakımdan teçhiz edilmelidirler.

«İşçi üyelerimizle görüşerek saptayabildiğimiz kadarıyla hemen her işyerinde solun değişik kesimlerine mensup birkaç işçi vardır. Başka bir deyişle önder durumdaki işçiler genellikle politize olmuş ve belli bir görüşü benimsemiştir. En çok raslanan eğilimler CHP, goşizm ve daha az olarak da «ilerleme»dir. Bunların dışında yer yer Mao'cu ve TSİP'li işçiler vardır.

«İşyerlerinde sivri olmayan ama politikaya ilgi duyan unsurlar işten atılma ve Parti görevi korkusu ile partiye gelmekten çekinmektedirler. Bu gibi işçiler parti görevini bildiri dağıtmak, afiş yapıştırmak ve partiye düzenli gelip gitmek biçiminde anlamaktadırlar.

«Türkiye İşçi Partisi ve Partinin tezleri dışımızdaki unsurlar tarafından bilinmemektedir. Parti üzerine saatlerce tartışan, partinin programı bir yana bir tek yayınını bile okumamış insanlara çok sık rastlıyoruz.»

ÜYE KAZANMA KAMPANYAMIZIN HEDEFLERİ İÇİN İLERİ!

«Dışımızdaki sol fraksiyonların tabanlarından üye kazanma hedefi gözden uzak tutulmamalıdır. Parti üyelerimiz günlük hayat içinde bu insanlarla sürekli olarak yüzyüzedir. Bu nedenle parti militanları parti dışı sol akımları ayrı ayrı çok iyi bilmelidir. Böylece bilinçli bir tercih yaparak değil ama genellikle arkadaşlık ilişkisi içinde fraksiyonlara kapılan unsurları kazanmak olanak dahiline girecektir.

HEDEFLER:

«Kampanya sadece üye kazanma hedefiyle sınırlanmamalıdır. Yaygınlık ölçüsü tartışılabilir olmakla birlikte kitlelerin siyasal eğilim değiştirme noktasına hızla yaklaştıkları söylenebilir. Böyle bir ortamda kampanya, 1979 yılında yapılacak kısmi senato seçimleri ve hatta 1981 genel seçimleri de gözetilerek genel propagandaya dönüştürülmelidir. İçinde bulunduğumuz ortamın özelliklerine göre üye kazanma dar bir hedef olmaktadır. Afiş, bildiri, köy gezileri ve başka yollarla kampanya süresince her yerde parti ve partililer görülmeli, parti konuşulmalıdır. Geçen seçimlerden elimizde kalan afişler bu kampanya sırasında değerlendirilebilir.

«Kampanya sırasında il ve ilçe örgütlerimiz şu hususları dikkate almalıdırlar:

1 — Üye kazanma ve örgütçülük yetenek, bilgi ve deney işidir. Parti üye ve aday üyelerinin kampanyaya en geniş katılımının sağlanması köy çalışmaları ile hedeflenmiş fabrikalarla kurulacak ilişkilerde deneysiz arkadaşlarımızın da görevlendirilmeleriyle kazanılacak çok sayıda yeni örgütçü, kampanyanın kazanımları arasında yer alacaktır.

2 — Kalıcı ve eylemli üye kazanmanın temel yolu sınıf mücadelesinin sıcak alanlarında bulunmaktan geçer. Grevler, direnişler ve diğer kitle eylemleri içinde parti üyelerinin mutlaka bulunmasını sağlamalıyız. Kuşkusuz asıl olan eylemin içindeki insanlar arasında parti üyelerinin bulunmasıdır. Ancak kimi grev ve direnişlerden, içinde üyelerimiz yok diye uzak durulmamalı, ilişki kurmanın yolları aranmalı ve bulunmalıdır.

3 — Büyük fabrikalar saptanmalı, işyeri temsilcileri öğrenilmeli, saptanan işyerinin işçilerinin kümelendiği semtler varsa tespit edilmeli ve ilişki kurabilme açısından en uygun parti üyeleri önceden belirlenmelidir. Örnek vermek gerekirse Maden-İş'e bağlı bir işyeri için Maden-İş üyesi işçi arkadaşlar görevlendirilmelidir. İşyerinin geçmişinde grev, lokavt, direniş gibi toplu eylemler ve sendikanın durumu gibi hususlarda görevlendirilen parti üyeleri bilgilendirilmelidir. Bu üyelerle kampanya bitene kadar gelişmeler hakkında sık sık görüşülmeli, karşılaştıkları güçlükler zamanında müdahalelerle giderilmelidir. Ayrıca fabrikalarda çalışan parti üyeleri hem bilgi yönünden hem de ilişki kurma ve kurulan ilişkileri partiye kanalize etme yönünden özel bir dikkatle eğitilmelidir.

4 — Olanakların elverdiği ölçüde bütün fabrikaların işyeri temsilcileri ve diğer diri işçiler saptanmalı ve ilişki kurulmaya çalışılmalıdır.

5 — Aynı şekilde çeşitli örgütlerin başkanları, yönetim kurulu üyeleri ile sistemli bir ilişki kurulmasına çalışılmalıdır.

6 — Parti üyeleri bütün ilişkilerini, arkadaşlarını üye kazanma açısından gözden geçirmelidirler. Hepimizin çevresinde partiye kazandırabileceğimiz insanlar mutlaka vardır.

7 — Yayın aboneleri ve seçimlerde aday olmuş kişilerle ilişkiler geliştirilmeli, üye kazanmaya çalışılmalıdır.

8 — Fabrikalarda çalışan parti üyesi arkadaşlarımızla özel olarak ilgilenilmelidir. İşyerlerindeki diri unsurların kimler olduğunu, bu unsurların parti hakkında ne düşündüklerini, nasıl kazanılabileceklerini birer birer saptamak gereklidir. Ayrıca partili işçilerin çevrelerinde partiden söz ettiklerinde ne gibi güçlüklerle karşılaştıkları öğrenilmeli ve giderilmelidir.

9 — Çalışma ekipleri, işyerlerinde ve semtlerde bugüne kadar çeşitli biçimlerde kurdukları ilişkileri üye kazanma açısından yeniden gözden geçirmelidirler.

10 — Kampanya süresince emekçilerin yoğun olduğu semtlerle giriş çıkışlarda işçilerin toplu olarak bulunduğu fabrika çevresindeki kahveler saptanarak parti üyelerinin bu kahvelerde işçilerle ilişki kurmaya çalışmaları lokalde oturularak boşa geçirilen zamanların değerlendirilmesine yol açacağı gibi yeni üyeler kazanmamızı da sağlayabilecektir.

11 — Yayınların içeriği belli bir süre hem üyelerin karşılaşabilecekleri güçlükleri gidermek hem de çeşitli sınıf ve tabakaların somut sorunlarına sosyalist çözüm önerileri getiren bir biçime sokulmalıdır. Eleştirilerin somut çözümlemelerle beslenmesi gerçek bir propaganda unsuru olacaktır.

«Kırsal alanda yürütülecek çalışmalarda hedefler daha değişik saptanmalıdır. İlçe örgütlerinin işlerlik kazanmaları, lokali olmayanların lokal tutmaları, çalışmaların hedefleri arasına sokulmalıdır. 1977 Haziran seçimlerinin ayrıntılı sonuçları açıklanmıştır. Bazı köylerde küçük de olsa oy kümelenmeleri vardır. Bu köylere ağırlık verilmeli, partiye oy veren insanlar bulunmaya çalışılmalı ve her köyden kendisi ile ilişki kurabileceğimiz en az bir parti üyesinin kazanılması hedeflenmelidir. Ayrıca görece çok oy çıkan köylerde çalışmaların yoğunlaştırılması kırsal alanda önemli köprü başlarının ortaya çıkmasına yarayacaktır. İl örgütlerimiz merkezden her ilçe için ekipler oluşturmalı, bu ekipler kampanya süresince bu ilçelerdeki çalışmaları yürütmelidirler. Özellikle işlerliği olmayan ilçelerde henüz somut parti çalışmasına katılmamış parti üyeleri ve ilçe yöneticileri de çalışmanın içine sokulmaya çalışılmalıdır. Böylece bağlarımızın çok sıkı olmadığı kırsal alandaki üyelerimizle bağlarımız güçlenmiş olacaktır.

Üye kazanma amacıyla ilişki kuracağımız insanlar genellikle belli bir siyasal inancın sahibi insanlar olacaktır. Onları ikna etmeye ve sahip oldukları siyasal eğilimin yanlışlığını göstermeye çalışırken o eğilimle birlikte bu insanları da suçlamamaya ve dolayısıyla kendi kabuğuna çekilip savunmaya itilmemesine özen göstermek gereklidir.

Bugüne kadar Parti olarak giriştiğimiz her eylemden başarıyla çıkmasını bildik. CHP'den ve diğer burjuva partilerinden kopuş sürecini yaşayan kitlelerin düş kırıklığı içinde faşist demogojilere kapılmasını engelleme gibi son derece önemli bir işlevi de görecek olan bu kampanyadan da başarı ile çıkmasını bileceğiz.

SELAM OLSUN KESİN ZAFERE DOĞRU GÜVENLE YÜRÜYEN TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NE

SELAM OLSUN TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN ONURLU ÜYELERİNE
SELAM ÇARK BAŞAK'A.»

KOCAELİ İL RAPORU:

Bu kampanyadan örgüt gücümüz daha da yükselmiş olarak çıkacağımıza güveniyoruz. Parti üye kimlik kartımızla onur duyuyoruz. Yeni kazanacağımız üye arkadaşlarımızla bu onuru paylaşmak üzere ileri!

«Üyelerimizin yüzde yetmişi işçidir. Sanayi işçilerinin oranı tüm üyelerimiz arasında yüzde kırk, işçi üyelerimiz arasında yüzde elli dörttür.

Üye durumumuz ve üyelerimizin işyerlerine dağılımı gözönüne alındığında, örgütlenme düzeyimizin oldukça geri olduğunu görüyoruz.

«İl Örgütümüzün kuruluşundan bu yana üye kazanımında başlıca iki yanlışımız oldu. Birincisi, çevremizde parti yayınlarımızla kurduğumuz ve düzenli bağış toplamak yoluyla sürdürdüğümüz ilişkilerin sonucunda, bu arkadaşlarımızın kendiliklerinden üye olmak için başvurmalarını bekledik. Öyle ki, 1976 yazında yürütülen «Yaz Ayları Örgütlenme Kampanyası»na kadar, Gebze İlçemiz dışında, hiçbir ilçe örgütümüzü, hatta Merkez İlçe Örgütümüzü bile kuramadık. 1975 yılı sonunda Merkez İlçe'de, yedisi İl Yönetim Kurulu üyesi olmak üzere, 10 üye idik. 1975 Ekim sonunda kurulan Gebze İlçe Örgütümüz ise, yıl sonunda 18 üye ve aday üyeye ulaşmıştı. İkinci yanlışımız ise üye kazanmaya başladıktan sonra belirmeye başladı. Aday üyelik süresini bir «sınav dönemi» olarak aldık. Bu süreyi, yeni kazandığımız arkadaşlarımızı Parti üyeliğine hazırlama süreci olarak değerlendiremedik.

«Tüm eksikliklerimizin, yanlışlıklarımızın yanı sıra, örgütlenme düzeyimizin düşüklüğünde, üyelerimizin yoğun mücadele alanlarından tecrit edilme girişimlerinin de payı büyüktür.

Ne var ki CHP etrafında yoğunlaştırılan umut sisinin, bu iktidar döneminde dağılmaya başlaması ve bu parti hakkında Partimizin öteden beri yaptığı tahlillerin, öne sürdüğü görüşlerin doğruluğunun kanıtlanması, sapık akımların gerçek yüzlerinin somut olayların aynasında ortaya çıkması, işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisinin, Partimizin önünü açmaktadır.

«Önümüzdeki kampanya döneminde ve sonrasında sürekli olarak işçi ve emekçilerin yoğun olduğu bölgelerde Parti çalışmalarına hız vermek, ilk elde çeşitli Parti çalışmalarımız aracılığıyla ilişki kurduğumuz, arkadaşları üye kazanmak, her üyeyi Çalışma Ekiplerinde örgütlemek, çalışma ekiplerinin sayılarını çoğaltmak, işler hale getirmek zorundayız.

«Yeni kazanacağımız üyelere ve sempatizanlara, Parti Üyeliğinin yalnızca çileli, me-

şakkatli, yorucu bir iş olmadığını, tersine eğitici, yetenekleri geliştirici, niteliği artırıcı, coşkuyla yapılan bir çalışma olduğunu anlatabilmeliyiz.

«Sendikaların ve kitle örgütlerinin demokratikleştirilmesi mücadelesine başta üyelerimiz ve taraftarlarımız olmak üzere en geniş bir kesimin katılmasını sağlamak, bu örgütlerin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesindeki işlevlerini yerine getirebilmesini kolaylaştıracağı gibi, yeni üye ve sempatizan kazanabilmemiz için de önümüzdeki tıkanıklığı giderecektir.

«Boyutları genişleyerek artık kitle kırımlarına vardırılan faşist terörün kitleler üzerinde yarattığı yılgınlığı, karamsarlığı, korkuyu gidermek için, kitlelere öncülük etmek zorundayız.

«Geçmişteki çalışmalarımızı, deneylerimizi değerlendirerek bu kampanya döneminde yayınlarımızı daha çok işyerine, daha çok işçi emekçi semtine ulaştırmak, daha geniş alanda dağıtımını yapmak ve ilçelerimizde işçi ve emekçiler arasında çeşitli toplantılar düzenlemek, köy gezilerini gerçekleştirmek, önümüzdeki çalışma programının temelini teşkil ediyor.

«Bu kampanyadan örgüt gücümüz daha da yükselmiş olarak çıkacağımıza güveniyoruz. Parti üye kimlik kartımızla onur duyuyoruz. Yeni kazanacağımız üye arkadaşlarımızla bu onuru paylaşmak üzere ileri!»

KÜTAHYA İL RAPORU:

Partimizin zor günlerde sürdürdüğü kahırlı ve özverili mücadele sonuç vermiş, düzenin açmazları tüm çıplaklığıyla işçi ve emekçi kitlelerin gözleri önüne serilmiştir.

«Ülkemizde yeni politik ve nesnel gelişmelere dayalı olarak gelişen, düzenden ve sermaye partilerinden kopuş, ilimizde de açık bir şekilde gözlenmektedir. Bu düzenden kopuşta Türkiye kapitalizminin ve onun politik örgütlerinin açmazları yanında, Partimizin, burjuvazinin tüm tecrit çemberlerine rağmen geniş kitlelere götürdüğü sosyalizm almaşığının da payı büyüktür. Partimizin zor günlerde sürdürdüğü kahırlı ve özverili mücadele sonuç vermiş, düzenin açmazları tüm çıplaklığıyla işçi ve emekçi kitlelerin gözleri önüne serilmiştir. Parti yaşamımızda belki de ilk defa geniş işçi ve emekçi kitlelerin örgütlenmesinin maddi şartları bu kadar oluştu. Bu verili şartlarda Merkez Yönetim Kurulumuzun almış olduğu «Üye Kazanma Kampanyası» kararının ne kadar yerinde ve zamanında olduğu ortaya çıkar.

«İl Örgütümüz kuruluşundan buyana yeni üye kazanma çalışmalarını gündeminde tuttu. Son ilçe kongrelerimizin başlıca tartışma konusu, yeni üye kazanma çalışmaları ve yöntemleri üzerinde toplandı. Ne var ki sorunu sürekli sıcak tutmamıza karşın, örgütümüze sistemli ve düzenli bir üye kazanma işleyişini yerleştirdiğimizi söyleyemeyiz. Sistemli ve düzenli üye kazanmanın yolu, örgüt yapısının niteliğini ve etkinliğini artırıp, dışa yönelik aktif parti eylemine ağırlık kazandırmaktan geçiyor. Son aylarda il örgütümüzün yürüttüğü örgütlenme ve kongre çalışmalarına bağlı olarak, üyelik başvurularının artması bunun bir örneğidir.

«Düzenden kopan işçi ve emekçi kitlelerin, herhangi bir politik merkeze bağlanmamaları durumu, yaygınlığını koruyor. Bu çevrelerin tavırları esas olarak, güçlü, güvenilir bir sosyalist eksenin var olmayışı anlayışına dayanıyor. Bu gerekçeyi tümden haklı görmek kanımızca yanlıştır. Ancak bu tavrı, ciddi bir şekilde değerlendirmek zorundayız. Partimiz her zamankinden daha fazla, sağlam ve disiplinli yapısını korumak ve bu niteliğini geliştirmek zorundadır. Uyumlu, sosyalist dayanışma ve dostluğu ilke edinmiş kurul işleyişlerini parti yaşamımıza geçirmek zorundayız. Bu özelliği, hem Türkiye işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin kurtarılmış geleceklerinin temsilcisi olma onurunu taşıyabilmek, hem de işçi ve emekçi kitlelere çekici bir sosyalist eksen olmak için geliştirmeliyiz. Parti düşmanı sapkın akımlar ve burjuvazinin «Partimizde bölünmeler ve kopmalar olacağı» hevesini kursaklarında bırakmak için yoldaşlık ruhunu ve birliğimizi güçlendirmek zorundayız.

«Burjuvazinin, sapkın akımları bir basamak gibi kullanarak, solu, sosyalist hareketi karalama ve gözden düşürme çabalarını etkisizleştirmeliyiz. Gerçekten, geniş emekçi yığınlarında, sosyalist hareketi bireysel teröristler ve goşistlerle eşdeğer tutma, aynı görme eğilimi, küçümsenmeyecek bir yaygınlıktadır hâlâ. Sapkın akımların da büyük katkısıyla burjuvazinin kitlelerde açtığı bu tahribatı etkisizleştirmeli, Partimizin aydınlık, bilimsel sosyalist yüzünün geniş kitlelerce kavranmasına çalışmalıyız. Maocu ve goşist akımların, Partimizle uzaktan yakından ilişkisi olmadığını ısrarla anlatmak durumundayız. Partimizin öngördüğü mücadele tarzının, hedefinin, diğer sol parti ve kuruluşlardan ayrılan yönlerinin, toplum kesimlerinde net bir şekilde kavranılmasına çalışmalıyız. Diğer sol parti ve sapkın akımların, Partimize bir alternatif olmadığını, bunların, burjuvazinin sol içindeki dolaylı temsilcileri olduğunu vurgulamalıyız. Bu akımların, öznel iddiaları ne olursa olsun, nesnel olarak burjuvazinin çaba ve eğilimleriyle üst üste çakıştığını kararlı bir şekilde anlatmak durumundayız.

«Kitle içinde çalışırken diğer bir önemli sorun da, sapkın unsurların varlığıdır. Sözkonusu unsurlar özellikle Partimizin etkinlik gösterdiği alanlarda düşmanlık ve karalamalarını ileri boyutlara vardırıyorlar. Tüm çabalarını antipartiellikte ve parti düşmanlığında yoğunlaştırıyorlar. İşte bu unsurları, kitle içinde çalışırken tecrit etmeli, itibarsız kılmalıyız. Ya da önyargılarını yıkarak, saflarımıza kazanmalıyız.

«Gerçekten bunun örneğini ilimizde yaşadık. Özellikle kitle örgütlerinde ve gençlik derneklerinde, kitle ile iyi ilişkiler kurmuş, bilimsel sosyalist ahlak değerleri ve davranış biçimine hayli yakın sapkın unsurları kazanmamız mümkün oldu. Ancak bu tür arkadaşların parti çalışmalarına zor uyum sağladıkları ve etkinlikle katılmada zorluk çektikleri deneyini yaşadık. Bunda, sapkın akımların gözdağı verme, tehdit etme çabalarının yanı sıra, kurulların soruna gereken önemi ve titizliği gösterememesinin de payı büyüktür. Yine üye kazanmada bir diğer sorun da, partililerin kişilerle kurdukları özel arkadaşlık ve ahbaplık ilişkilerini, parti ilişkilerine dönüştürememe eğilimidir. Övünç duymamız gereken bir özellik olan, toplumda en saygın, en dürüst olma özelliğimizi, parti saygınlığına dönüştürmemeye hakkımız yoktur. Bu özelliğimizi partililik bilincimize borçlu olduğumuzu unutmadan, partililik kimliğimizi açıklamalı, tüm dostluğumuzu parti dostluğuna çevirmeliyiz. Yaşamın her anında «Partili» olduğumuzu unutmadan, bu çekingenliği aşarak tüm ilişkilerimizi buna göre örmeliyiz.

«Çevremizde, kendilerini «Partili» gibi tanıtan, sayıları küçümsenmeyecek ölçüde sempatizanlarımız var. Bu arkadaşlar genellikle, Parti'nin bir okul olduğunu gözardı edip, «Partililik» niteliğini parti dışında kazanacakları sanısı içindedir. Partiye aday üyelik için başvurmanın ön nitelikleri genellikle abartılmaktadır. Bu eğilim, parti üyeliğine başvurmaya uzun süre engel olabiliyor ve hatta giderek parti ilişkisinin dışına düşme tehlikesini yaratabiliyor. Bu konuda da önemli görevlerimiz var. Bir arkadaşımız uzun süre sempatizanımız olduğu halde, hâlâ üyelik için başvurmamışsa, üzerinde düşünmemiz, önyargılarını yıkmamız, onu parti üyeliğine kazanmamız gerekir. Diğer bir tutum da, bilinçli olarak parti üyeliğine başvurmama eğilimidir. Kimi arkadaşlar, bazı kişisel yararlar için, parti üyeliği dışında yakın bir sempatizan olarak kalma eğilimi içinde olabilirler. Bu tavrın da üzerine yürümeliyiz, parti üyeliğinin gerekliliği anlatılmalı, bu tavrı terketmeye zorlamalıyız. Bunu yaparken de sözkonusu arkadaşların tümden Partiden kopmamasına dikkat etmeliyiz.

İlimizde, düzenden kopuşun yanı sıra, sapkın akımlarda da bir çözülme ve erime süreci gözlemlenmektedir. İl örgütümüz, bu süreci hızlandırmayı ve sorunu çözmeyi önde gelen görevleri arasında saymaktadır. Bunun üstesinden gelmenin yolu da ideolojik mücadeleyi yoğunlaştırmaktan geçmektedir. Bilimsel sosyalizmin ideolojik arılığını, tüm burjuva etkilerinden korumak, onu sapkın akımların tahriflerine, çarpıtmalarına karşı savunmak durumundayız.

«Yukarıdaki değerlendirmelere bağlı olarak İl Yönetim Kurulumuz; ilk önce Partimizi saran sempatizan halkadan hareketle, giderek uzak sempatizanlara dek uzanan bir üye kazanma yöntemini hedeflemekte, ilk adımlar dizisi olarak görmektedir. İl örgütümüz öncelikle, parti üyesi olması gereken, çeşitli parti eylemlerine katılmış unsurları partiye üye olmaya çağırır. Giderek Partimizin taraftarı durumundaki kişiler partiye kazanmaya çalışılacak, Partimize saygı duyan işçi ve emekçi unsurları kazanmak için çalışmalar yoğunlaştırılacaktır. Atılacak bu ilk adımlardan sonra, Merkez Yönetim Kurulumuzun yolgöstericiliği ve aydınlatıcı etkisiyle yeni kampanya hedefleri belirecektir.

«İl Örgütümüz, ilçe kongrelerini tamamlayarak, bu dönemden büyük ölçüde güçlenerek çıktı. Çoğu ilçe örgütlerimiz işlerlik kazanma yolunda küçümsenmeyecek adımlar attı. Yeni eylemlere ve kampanyalara, eskisinden daha hazırlıklı ve istekliyiz.»

Latif Can

Faruk Ersan

Efraim Ezgin

Salih Gevenci

Hürcan Gürses

O. Nuri Uzunlar

Serdar Alten

YERLERİNİ DOLDURACAĞIZ

Yedi üye daha yitirdik. Yedi genç, yedi yiğit, yedi Partili! Genç yüreklerindeki inancı, avuçlarındaki sıcaklığı, gözlerindeki ateşi, ellerindeki bayrağı bizlere bırakıp gittiler. Yaşanası günleri bıraktılar geride. Görülesi zafer günleri bıraktılar bize...

Biliyorlardı... Partimiz acıların, ateşlerin içinden geçerek yürüyecektir. Grev çadırlarından, fabrika avlularından, gecekondulardan geçecektir Partimiz. Biliyorlardı... Köylerden, kırlardan, çoban ateşlerinden; okullardan, tezgahlardan, direnişlerden geçecektir. Biliyorlar ve inanıyorlardı ki Partimiz, acılardan, kırımlardan, bütün engellerden geçecek, zafere ulaşacaktır!

Latif Can! Faruk Ersan! Efraim Ezgin! Salih Gevenci! Hürcan Gürses! O. Nuri Uzunlar! Serdar Alten!... Yedi Partizan... İnançlarını, dirençlerini, mücadele güçlerini bıraktılar bize. Yüksek partililik onurlarını, emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı öfkelerini bıraktılar.

Kavgamız sürüyor. Bayraklarını yeni bilekler kavradı, mevzilerini yeni üyeler dolduruyor. İnancımız, bilincimiz, örgütlü mücadele azmimiz büsbütün bilendi. Üye kazanma kampanyamız şimdi yeni bir anlam, yeni bir güç kazandı. Türkiye İşçi Partisi'nin çevresindeki halkalar, gün günden genişliyor. Bilimsel sosyalist çizgideki tutarlı mücadelenin yarattığı saygınlık, ilerici, demokrat, sosyalist çevrelerdeki öfkeyle birleşiyor. Bu antifaşist, antiemperyalist akım, bir çığ gibi büyüyerek Partimizin öncülüğünde, tarihin durdurulamaz ırmağına akıyor.

Partililer olarak, günümüzün objektif koşullarını en doğru biçimde değerlendirmek zorundayız. Arkadaşlarımız boşuna ölmediler. Yerlerini mutlaka —ama mutlaka— dolduracağız! Yeni Latifler, yeni Faruklar, Efraimler, Salihler, Hürcanlar, yeni Osmanlar, yeni Serdarlar kazanacağız! Bir üye, bir üye daha, yüzlerle, binlerle yeni Partili kazanacağız!

Faşizmi ezebilmek için, şehitlerimize lâyık olabilmek için mevzilerini doldurmak zorundayız, bunu unutmayacağız! Ve ONLARI HİÇ UNUTMAYACAĞIZ!

Yeni üyeler, yeni yoldaşlar, yeni mevziler için, faşizmi ezebilmek için, işçi sınıfı mücadelesini zafere ulaştırabilmek için ileri!...

Üye kazanma kampanyamızın hedeflerine ulaşmak için ileri!...

Hükümet görevini yapmak zorundadır

Türkiye İşçi Partisi'ne ve Parti üyelerine yönelen faşist saldırılar ve son olarak Kayseri İl Merkezinin bombalanması üzerine Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Başbakan Bülent Ecevit'e aşağıdaki telgrafı göndermiştir.

«Partimize ve partililere yönelen saldırılar her geçen gün yeni olaylarla yinelenmektedir. Genel Merkezimize ve Genel Sekreterimize yönelen saldırıdan sonra, Ankara Bahçelievlerde yedi arkadaşımız hunharca şehit edilmiştir. Bu olayın hemen ardından Giresun'da bir arkadaşımız öldürülmek kastıyla kaçırılmaya çalışılmıştır. Bir başka arkadaşımız Tekirdağ'da yoluna pusu kurularak öldürülmüştür.

«Olayların sorumlularının faşist güçler olduğu bilinmektedir. Partize yönelen ve tüm yurt düzeyinde yaygınlaştırılmaya çalışılan bu terör ve saldırı olaylarına karşı yeterli ve etkin tedbirler alınmadığı görülmektedir. Nitekim Genel Merkezimize yönelen silahlı saldırıdan bu yana, «suçluların yakalanması için her çabanın gösterileceğini yakından izleyeceğinizi» belirtmenize karşın, yapılan saldırılarla ilgili olarak kovuşturmaların derinleştirildiğini belirtecek hiçbir çalışma gözlemlenmemiştir.

«Örneğin, Genel Merkezimize yönelen saldırıda görgü tanığı komşuların ve saldırının hedef aldığı Genel Sekreterimizin bilgisine başvurulmamış, görgü tanıklarının ifadeleriyle saldırganların resimleri çizilmemiştir. Bahçelievler katliamından sonra, tek görgü tanığı olarak dokuz gün yaşayan Serdar Alten de olayın sanığı olarak yakalananlarla yüzleştirilmemiştir. Ayrıca güvenlik görevlilerince bundan sonrası için hiçbir koruyucu önlem alındığı da görülmemektedir.

«Cinayetlerin ve saldırıların faillerinin yeni yeni suçlar işlemek üzere hazırlandıklarına kuşku yoktur. Vakit geçirmeden zorunlu önlemlerin alınması gereği açıktır. Yapılan saldırılarla ilgili kovuşturmaların ciddi olarak yürütümü ve önleyici önlemlerin ivedi olarak alınması konusunda emirlerinizi saygılarımla rica ederim.»

ÇARK BAŞAK / Türkiye İşçi Partisi Merkez Yayın Organı / Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına Behice BORAN / Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Gündüz MUTLUAY / Ayda bir yayınlanır / Yönetim yeri: TİP Genel Merkezi, Piyerloti Cad. 21/3 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel. : 22 86 20 / Abone: 12 sayı için 60.— TL. Avrupa Abone: 12 D.M. / Dizgi - Baskı: Kent Basımevi / Son Baskı Tarihi: 1.11.1978 / Cilt: Dostlar Mücellithanesi Tel. 26 31 23